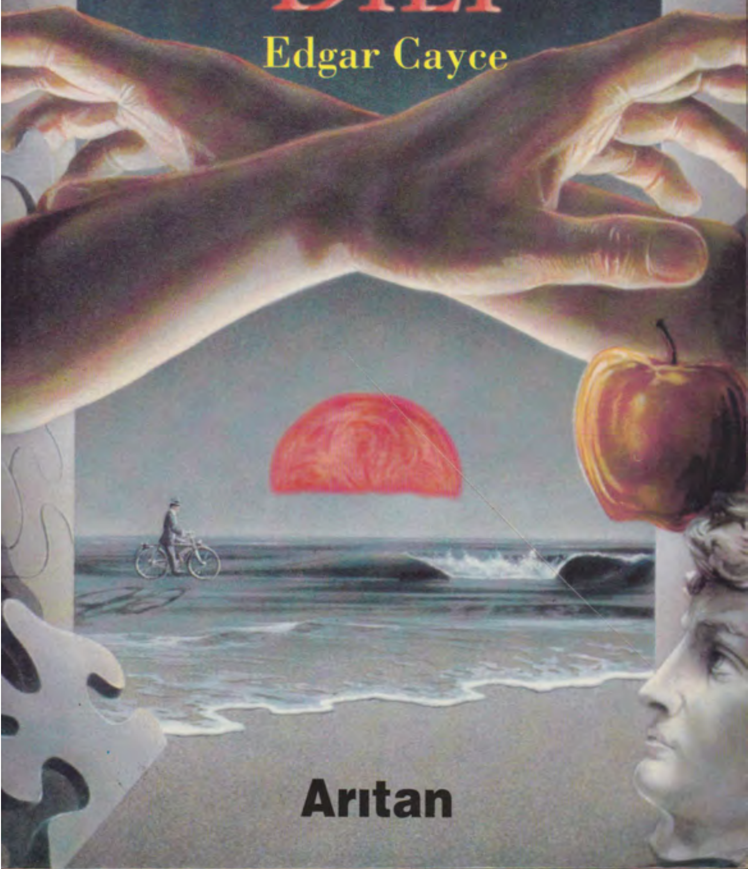
RÜYALARIN DİLİ

Edgar Cayce

Arıtan

Edgar Cayce

RÜYALARIN DİLİ

Çeviren

Acar Doğangün

ARITAN YAYINEVİ
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi
A Blok Kat:6 No:6 (4NA6)
Topkapı - İstanbul
Tel: 0 (212) 576 87 41 Fax: 0 (212) 576 87 06

Kitabın Özgün Adı : *The Language of Dreams*

Dizgi ve Ofset Hazırlığı : *Arıtan Yayınevi*
1. Baskı : *Kasım 1998, İstanbul*
Baskı : *Söğüt Ofset*
Kapak Tasarımı : *Arıtan Yayınevi*

İÇİNDEKİLER

"Yorumlanmamış rüya, okunmamış mektuba benzer."

TALMUD

ÖNSÖZ

Neden rüya görüyoruz? Rüyalar araştırma laboratuarlarının ileri sürdüğü gibi, bilinçaltının fantezileri ya da bilinçaltının sembollerle ortaya vuruluşu mudur? Ya da, gene rüya laboratuarlarının son saptamalarına göre, duygu ve düşüncelerin düzenlenmesine katkıda bulunan görüntüler midir sadece? Yoksa bir başka laboratuarın ileri sürdüğü gibi, kişinin yaşadıklarını, kendince, yeniden gözden geçirmesi midir?...

Ya piyasadaki rüya yorum kitapları?... Onlar rüyanın gerçeklerine ne denli yaklaşıyorlar?... Yıllardır bu alanı inceleyen disiplinlerden biri de psikoloji. Onun bu konudaki tek yanlı varsayımları ne ölçüde güvenilirdir?

Bu özlü kitapta verilen bilgiler tüm bu alanlardaki bilgi ve araştırmaları çok aşıyor. Onlardaki bazı doğruları onaylıyor, ama bize rüyaların çok daha üstünde anlam ve işlevleri olduğunu gösteriyor, hem de pek fazla... Bir benzetme yapılacak olursa, onlar aysbergin sadece su yüzünde görünen bölümüne bakıyorlar, dipteki derinlikten pek haberleri yok...

İşte Cayce'ın verdiği bilgilere göre rüyala-

rın anlam ve işlevlerinden bazıları:

Problem Çözücü Rüyalar

Bunlara kuluçka rüyalar da deniyor. Bu tür rüyalar öncelikle günlük yaşamın sorunlarına çözüm getirirler, insanın çözemediği bir soruna çözüm yolu gösterirler. Bu ve öteki tür rüya örneklerini ve açıklamalarını, konuların akışı sırasında, Cayce'in usta yorumlarıyla birlikte göreceğiz. Bu rüyaların en ileri biçimi, bilimadamlarının gördüğü, onların buluşlarına katkıda bulunan rüyalardır. Alman kimyacısı Kekule'nın, günlerdir aradığı, benzolün açık formülünü esinlendiği rüya gibi...

Arkeolog Herman V. Hilbrecht'in çivi yazısını çözen rüyası gibi...

İnsanın Gizli Güçlerini Ortaya Çıkarıcı Rüyalar

İnsanın telepati, geleceği görme gibi güçlerini sergilerler. (Bu konularda elinizdeki kitapta örnekler verildiğinden, ayrıca açıklamalara girmiyoruz.)

Haberci Rüyalar

Bize gelecekle ilgili haberler verir ve ikazlarda bulunurlar.

Sağlık Koruyucu Rüyalar

Benden kaynaklanan uyarılardır, bedenin bir ihtiyacını ya da zayıf yanlarını işaret ederler.

İnsanı Üst Benliğine Yükselten Rüyalar

İnsan üzerinde derin etkiler yaratan mesaj niteliğindeki rüyalardır. Vizyon adını alırlar.

İnsana Serüvenler Sunan Rüyalar

İnsana yaşamadığı serüvenler sunarak, tecrübe eksikliğini gidermede yardımcı olurlar.

Geçmiş Yaşamları Gösteren Rüyalar

Bazı rüyalar da geride bıraktığımız eski yaşamlarımızdan izlenimlerdir. Bu rüyaların özelliği; değişik kesitler, değişik sahneler şeklinde tekrarlanmalarıdır.

Eğitici Rüyalar

Çoğu zaman sembolik ya da dolaylı yolla yaptığımız bir yanlışı, bir eksikliğimizi gösterir, bize ışık tutarlar. Bazen kıyaslamalarla doğrusunu gösterirler.

Günlük Endişelerden, Korkulardan Kaynaklanan Rüyalar

Bazen günlük endişelerimiz, korkularımız bilinçaltının boşalması biçiminde kendilerini ortaya vururlar.

İhtiyaçları Gösteren Rüyalar

Dostları ziyaret, tiyatro, seyahat gibi insanî ihtiyaçlar da rüyalarda kendilerini belli ederler.

Öte Âlemle İlişki Rüyaları

Öte alemdeki ölmüş yakınlarımızla buluşmalarımız da, oradaki tecrübelerimiz de rüyalarımıza konu olur.

Anlamsız Rüyalar

Fazla yemekten, içkiden, ilaçlardan kaynaklanan kabus biçiminde ya da anlamsız rüyalar, fiziksel bedenin tepkisi olarak ortaya çıkarlar.

Rüyaların daha pek çok anlam ve işlevi vardır. Kitapta yeri geldikçe bunlar da anlatılacak... Özetle, rüyalar maddî benliğin yanı sıra, aklı ve ruhu geliştirirler, elbette daha

çok onlardan yararlanmak koşuluyla... Onlar insanın dünya eğitiminin önemli bir parçasıdır, özellikle insan hayatının büyük bir bölümü uykuda ve onun da büyüdükçe bir bölümünün rüyalarla geçtiği düşünülürse... Gerçekten de, insan hayatında önemli bir zaman dilimini dolduran rüyaların çeşitli anlam ve işlevleri olmasından daha doğal ne olabilir ki?

Yukarıdaki açıklamaların ışığında, rüyaların insanın çeşitli varlık düzeylerinden kaynaklandığı çıkarılabilir. Bunlar Cayce'in verdiği bilgilerde ayrıntılarıyla görüleceği gibi; beden düzeyi; bilinç düzeyi; bilinçaltı düzeyi; üstün bilinç düzeyi ve en üst realite olan can düzeyidir. Rüya yorumunda, rüyanın hangi düzeyden kaynaklandığı saptamak ilk adımlardan biridir. Görüldüğü gibi rüyalar aysbergin yüzeyinden geldiği gibi, başka derinliklerden de kaynaklanabilir. Bilimsel araştırma ve analizler yalnızca yüzeyi gördüklerinden yorumları ve vargıları çoğu zaman eksiklidir, hatta yanlıştır.

Rüyaların Da Yasaları Vardır

Yani, rüyalar belli yasalara göre oluşur ve ortaya çıkarlar. Bunlar da yeri geldiğinde, ayrıntılarıyla anlatılıyor.

Rüya Yorum Yasaları

Aynı şekilde, rüyalar belli yasalara uyarak açıklanabilirler.

İlk Yasa: Rüya görenin ruhsal durumunu teşhis etmektir. Rüyanın yarattığı duygular, olumlu mudur, yoksa olmusuz mudur?

İkinci Yasa: Rüyanın hangi ihtiyaçtan kaynaklandığını saptamaktır. Acaba hangi ruhsal ihtayaç bu rüyayı yaratmaktadır?

Üçüncü Yasa: Rüyanın hangi düyezden kaynaklandığını saptamaktır. Her düzeye göre, yorum farklılaşır.

Rüya yorumuna başlamanın da usülleri vardır. İnsan önce, kendini en iyi tanıdığı için, kendi rüyasını yormalıdır. Rüya yorumu piyasadaki rüya yorum kitaplarını karıştırıp, o açıklamalara göre rüyaları yorumlamak değildir. Çünkü onların dayandığı ne bir yasa, ne bir metod, ne de bir ilke vardır...

İkinci adımda rüya yorum yasalarına uyulur... İlgili bölümde bunları da örnekleriyle bulacaksınız.

Peki, yaptığımız yorumların doğruluğundan nasıl emin olabilirsiniz? Bunun için de Cayce üç metod göstermektedir:

1. Rüyalar arasında kıyaslamalar yapmak,

2. Subjektif duygulara, sezgilere bakmak,

3. Doğru yaşamak ve etrafa yararlı olmak, çünkü bu türlü yaşamak insanın aklını ve ruhunu geliştirir, daha net görmesini sağlar.

Bazen gördüğümüz rüyaları pek hatırlayamayız, bazen de hiç hatırlayamayız. Peki onları hatırlamanın bir imkanı var mıdır? Cayce bunun için de metodlar verir. Önce bir hazırlık yapılır. Sonra bilinçaltına hatırlama telkinlerinde bulunulur: Rüyayı hatırlayacağım, rüyayı gördükten sonra uyanacağım gibi...

Sonra beden hazırlanır: İstirahati ve dinçliği sağlanır. sonraki aşamada, rüyalar kaydedilir, başkalarına anlatılır, akılda tekrarlanır, incelenir, kıyaslanır...

Bu arada bazı rüyalar hiç hatırlanmaz. Onlara ne olur?

Kural olarak: Anlamı olup da hatırlanmayan rüyalar, değişik varyasyonlarla tekrarlanırlar.

Rüya Türleri

Yukarıdaki açıklamalardan çıkarılacağı gibi, rüyaları kategorilere ayırmak da mümkündür:

Saçma, anlamsız rüyalar, günlük yaşama uyan anlamlı rüyalar, sembolik rüyalar, vizyonlar (eskiler rahmani rüya derler), negatif rüyalar (eskiler şeytani rüya derler), eski ya-

şam rüyaları vb...

Bütün bu yasalar, yöntemler, sınıflamalar rüyaların dilini çözmede esastırlar. Bunlardan yoksun piyasa rüya yorum kitaplarının rüyalara yaklaşımının ne ölçüde yararlı ve doğru olabileceği tartışma konusudur.

Geçmişten Günümüze Rüyalar

Aslında, insan kendini bildi bileli rüyalarla haşır neşir. Eski primitif kültürlerde de rüyalara büyük önem atfedilmiştir. Çünkü onlar için rüya (bir ölçüde de doğru olarak) uykuda bedenden ayrılan ruhun hayatıdır. Ayrıca, gene rüyalar onlara insan üstü güçlerin ilettiği haberleri bildirmektedir...

Kayda geçmiş ilk rüya yorumuna Tevrat'ta rastlıyoruz. İ.Ö. 1700'lerde yaşamış olan Hz. Yusuf büyük bir rüya yorumcusu. Basireti ve ünlü rüya yorumları sayesinde, Mısır'ın Firavun'dan sonra en büyük yöneticisi oluyor. Ve yaptığı rüya yorumlarıyla Mısır'ı bir felaketten kurtarıyor. Kur-an'da "Kıssaların En Güzeli" olarak anılan Yusuf Suresi'nde babası Hz. Yakub'un ağzından onun bu sanatının sırrı anlatılıyor: "Rabbin seni seçecek ve sana rüyaların yorumunu öğretecek."

Ünlü Gılgamış Destanı'nda, Tevrat'takine çok benzer, belki de ondan esinlenmiş, rüya yorumlarına rastlıyoruz...

Görüldüğü kadarıyla, tarihte rüyaları ilk analiz eden kişi de ünlü Homeros: "Rüyalar, diyor, en akılcı ya da en az akılcı güçlerin etkisiyle ortaya çıkarlar. Bunlardan birincisi doğru rüyalar, ikinciler saçma rüyalardır."

Yunanlı bilge Sokrat da, rüyaların kaynağını açıklıyor: "Rüyalar vicdanımızın sesidir. Bu ses ciddiye alınmalı, ona uyulmalıdır."

Sokrat'ın izinde yürüyen öğrencisi Platon da, rüyaların psikolojik kökeninden söz ediyor: "İyi ve kötü olmak üzere, iki tür rüya vardır. Kötü rüyalarda, aşırı ve kontrol edilemez dürtüler ortaya çıkarlar. Ne var ki, kendini kontrol edebilen insan, rüyasında gerçeği bulabilir ve kötü rüyalar onu rahatsız etmez."

Aristo her konu ile olduğu gibi, rüyalarla da ilgilenmiş, ne var ki burada fazla derine inememiş: "Rüyalarımız, genelde, rastlantısaldır ve bir anlam taşımazlar" diyor.

Rüyalar üzerine ilk kitabı II. Yüzyıl'da Daldisli Artemidor yazmış. Ona göre beş tür rüya vardır:

1. Günlük olayları yansıtan rüyalar.

2. Geleceği açıklayan haberci rüyalar.

3. Melekler ve Azizler tarafından iletilen Tanrı'nın dileklerini bildiren kehânet rüyaları.

4. Baskın duyguların kendini açığa vurduğu fantastik rüyalar. (Burada psikolojik analiziyle Freud'a öncülük ediyor).

5. Çoğu zaman çocuklukta ve ihtiyarlıkta görülen, korkutup acı veren kâbuslar.

Gene, Artemidor'a göre, rüyalar zaman ve kişiye göre farklılıklar gösterdiğinden, tam olarak yorumlanamazlar. Onun çağına göre oldukça ileri olan bu tür açıklamaları insanı gerçekten şaşırtıyor.

Gene, II. yüzyılda kaleme alınmış olan Yahudiler'in esoterik kitabı Talmud büyük bir gerçeğe işaret ediyor: "Yorumlanmamış rüya, okunmamış mektuba benzer." Kitap Yahudiler'in rüya yorumuna çok önem verdiğini, Hz. İsa döneminde Kudüs'te yirmidört yorumcunun bulunduğunu söylüyor bize.

IV. Yüzyıl'da Assuanlı Sinesius da rüyaların büyük önemini işaret ediyor. Hatta rüyalar yoluyla insanın eğitilip, aydınlanabileceğini söylüyor: "İnsan olmanın gereği olan rüyalar, yaşamın bir gerçeği olarak, bazen bize iyi bir hayatın nasıl olması gerektiğini öğretir." Böylece Sinesius, Cayce'den önce rüyaların eğitici işlevlerinden söz ediyor. Bunun yanı sıra, rüyaların habercilik işlevini de işaret ediyor: "Gene rüyalarda, geleceği görüp, tehlikelere karşı hazırlıklı oluruz."

XII. yüzyılın ünlü teolog filozofu Aquiinolu Thomas da rüyalara temas etmeden geçeme-

miş. O dört tür rüyadan söz ediyor:

1. Geleceği gösteren rüyalar.

2. Günboyu yaşadığımız olayların izlenimleri olan, içimizden kaynaklanan rüyalar (gene bilinçaltını işaret ediyor).

3. Tanrısal rüyalar.

4. Şeytanî rüyalar.

Bu anlamlı sınıflama, Thomas'ın rüyalar konusunu bayağı incelediğini gösterir.

İngiliz düşünür Hobbes da, rüyaların bir başka yanını işaret eder: "Rüyalar, hastalıkların etkisiyle oluşurlar. Anlamsızdırlar" der. O kabus türü rüyalardan söz ederken, rüyaların başka anlam ve işlevlerini es geçer.

Fransız usta Voltaire, "uykularında savunma yapan avukatlar, problem çözen matematikçiler tanıyorum" diyerek problem çözücü rüyalara işaret eder. O bir bölüm rüyanın da, bedensel dürtü ve uyarılar sonucu olduğunu söyler, ne var ki rüyalar aracılığıyla geleceğin görülebileceğini kabul etmez.

Alman düşünür Kant da, Voltaire gibi rüyalarda kutsal mesajlar alınamayacağını ve geleceğin görülemeyeceğine inanır. Ancak rüyalardaki düşüncelerimizin, uyanık halimizdeki düşüncelerimizden daha açık ve kararlı olduğunu kabul eder. (Herhalde Voltaire ve Kant açık haberci rüya görmemiş, görmüş oldukla-

rı sembolik haberci rüyaları da yoramamış olsalar gerek.)

Alman şair, düşünür, bilimadamı Goethe de, rüyalar sırasında düşüncelerin daha akılcı olduğunu söyler. Ona göre, rüyalarda insan eşine daha açıktır. Gene rüyalar insandaki potansiyel güçleri ortaya çıkarır.

Amerikalı şair Emerson'ın da rüyalar konusunda ayrıntılı ve çok yönlü görüşleri vardır. Bu konuyu oldukça iyi incelediği anlaşılmaktadır: "Rüyalarımızın bazen bilgelik dolu, bazen de korkunçtur. Onlar sorunlarımızı çözebilir ve bize gerçeği gösterebilirler..."

"Rüyalarda kendimizi daha özgürce ifade edebiliriz... Rüyalarımız bazen abartılı ve saçma olsa da, onların ardında her zaman bir gerçek gizlidir"der.

O da, Goethe gibi, "İçimizden gelen bu sahnelerin" hayatımız ve kaderimizle ilgili olduğuna inanır.

En ayrıntılı ve en ilginç görüşlerden biri de Fransız filozofu H. Bergson'a aittir. O da meslektaşı Nietsche gibi, bazı bedensel uyarıların rüyalara yol açtığını düşünür. Ne var ki dahası da vardır:

"İnsanın belleği, sonsuz anılar deposudur. Rüyalarımızda, bilincimizin mahsenine hapsedilen bu anılar, dışarı çıkmaya başlarlar. Ne var ki hepsinin birden çıkması mümkün

değildir. O günkü duygu ve düşüncelere uygun olanlar öncelik kazanırlar..." Gerçekten de Bergson, rüyaların kaynaklandığı aysbergi, görünmeyen derinliği hissetmiş ender insanlardan biridir.

Sigmund Freud

Rüyaları bilimsel inceleme konusu yapan ilk insan ise Freud'dur. Rüyaları inceleme yöntemi, doğal olarak, psikanalizdeki serbest çağırışım yöntemidir.

Ona göre, rüyalarımızı oluşturan motifler akıldışı arzu ve düşüncelerdir. Bilincimiz tarafından bastırılan ve dışlanan olumsuz duygular, özellikle cinsel arzular, rüyalarda kendilerini ortaya vururlar. Bu akıldışı arzuları içimizde taşırız, ama toplumun baskısı yüzünden onları bilinçaltına bastırırız. Uyku sırasında bilincin kontrolü azaldığından, bu arzular canlanıp kendilerini ortaya vururlar.

Bu arzular genellikle, temelleri çocukluğumuza kadar inen cinsel arzulardır. Ne var ki içimizde bir "sansürcü" vardır. İşte bu sansürcü yasak duygu ve düşünlerin net bir biçime bürünmelerini engeller. Böylece "sansürcü" akıldışı arzuları değiştirip farklılaştırır. Onları sembollere dönüştürür. O halde, semboller gizli şifrelerdir. Rüya yorumculuğu da, bu şifreleri çözümlemekten ibarettir.

Örnek olarak, rüyada görülen elmalar göğüsleri, açık kapı vajinanın sembolüdür. Yılan ve kule penisi simgeler. Suya atlayan adam cinsel birleşmenin sembolüdür...

Freud'un rüyaları bilinçaltı içeriği, sembollere dönüştürme gibi buluşları gerçekten önemlidir. Ne var ki, 19. yüzyılın cinsel yasaklı toplumunda yaşadığından ayrıca tutucu bir Yahudi ailesinden geldiğinden buna bir tepki olarak hernedense herşeyi cinselliğe bağlamıştır.

Rüyalardaki semboller "sansürcü"den değil, bilinçaltının sonsuz derinliğinden kaynaklanırlar aslında.

Değişik düzeydeki derinliklerden gelen görüntü, daha sığ bir yerden (bilinçten) geçerken, biçim değiştirip, sembollere dönüşmektedir zaman zaman. Ayrıca, cinselliğin rüyalarda pek öyle sembolize olmadığı, bayağı açık bir şekilde (!) görüldüğü, herkesin kendi rüya tecrübeleriyle sabittir. Cayce'e göre, cinsellikle ilgili rüyalar ihtiyaçları gösteren, bazen de sağlığı koruyucu, yoruma pek de gerek göstermeyen (!), rüyaların bir bölümüdür sadece.

Carl Gustav Jung

C. Jung'un rüyalar konusundaki görüşleri de, onun ünlü bilinçdışı kuramına dayanır.

Ona göre: "Rüyalar bilinçdışımızda gizli kalmış olan bilgeliğin yansımasıdır... Bilinçdışı bazen bilincimizin ötesinde bir akıl ve hedef sergiler... Hatta rüyalarımızda konuşan ses bizim sesimiz değildir, üst kaynaklardan gelir ve bizi yüceltir... Rüyalarımızın temelinde anlamlı bir neden vardır."

Görüldüğü gibi, Jung da, rüyalar konusunda önemli bir yaklaşımda bulunmuştur. Ne var ki yaklaşım, Cayce'in "insanı üst benliğine yükselten" olarak tanımladığı üst düzeydeki bir anlam ve işlevi ifade eder sadece. Bunun dışında, kısaca anlatıldığı gibi, rüyalarda daha bir çok anlam ve işlev söz konusudur. Jung burada çok geniş bir yelpazenin üst ucun görebilmiştir sadece.

Erich Fromm

Erich Fromm'un rüya ve rüya yorumları ile ilgili görüşleri, iki meslektaşından daha kapsamlı ve daha gerçekçidir. O hem Freud, hem Jung'dan yararlanır, ne var ki ikisinin de aşırı uçlara gittiğini düşünür. Ona göre rüyalar çok daha karmaşık ve gizemlidir. Sadece cinsellikle ve dinsellikle açıklanamaz ve yorumlanamazlar. Rüyaları bu biçimde açıklamak bizi değişik yorumlar yapmaktan alıkoyar. Çünkü rüyalarımızda, Ruhumuzun bilinmedik bir yönü kendini gösterebilir:

"Jung'un söylediği gibi, uykumuzda daha

zeki ve bilgece davranabiliriz. Ama bunun göksel ve ulu bir bilgelikten kaynaklanması gerekmez. Uyanıkken, dıştan gelen pek çok etki insanın zihinsel ve duygusal yeteneklerini köreltir ve kısıtlar. Rüyalarımızda, bunlardan etkilenmeyen gerçek ruhsal yapımız ortaya çıkar."

"Ruhumuzun bilinmeyen bir çok yönü" ve "gerçek ruhsal yapımız" gibi saptamalar, Fromm'un rüyalardaki derinliği bir ölçüde gördüğünün ifadesidir. Ama o da, Jung'un gördüğünü görememiş, üstün bilinç düzeyi ve daha derindeki can düzeyinden kaynaklanan rüyaları peşinen reddetmiştir. Ayrıca kitapta uzun uzun söz edilecek olan rüyalarla ilgili anlam ve işlevlerin pek çoğuna dokunmadığı söylenebilir. Gene de onun rüya yorumları, Cayce'e kadar yapılmış olan yorumların en iyisidir denebilir.

Bu özet açıklamadan sonra, sözü Edgar Cayce'in ağzından yapılan "Rüya Okumaları"na ve yorumlara bırakabiliriz artık.

I
RÜYALARIN DİLİ

Rüyalar Üzerine Yapılan "Okumalar"dan

Elinizdeki kitapta ünlü medyum, uyuyan kâhin, Kkervoyan... Edgar Cayce'in yaşamında çok önemli rolü olan rüyalar üzerine açıklamalarını izleyeceksiniz. Ama daha önce bu çok ilginç insanı tanıyalım...

EDGAR CAYCE KİMDİR?

Onu anlatan sekiz kitap Amerika'da bir milyonun üstünde satış yaptı. Başka kitaplarda da yaşamına ve hünerlerine bölümler ayrıldı. 1900'den günümüze kadar bir çok gazete ve dergide ona yer verildi. Onu bu denli özellikli kılan şey ne idi?

Onun özellikleri biraz da insanların bakışına bağlıdır. Birçok çağdaşı "Uyuyan Kahin"i yetenekli bir profesyonel fotoğrafçı olarak tanır. Başka bir grup, özellikle çocuklar, ona sıcak ve dost bir öğretmen olarak hayrandır. Kendi ailesi ise, harika bir eş ve baba olarak...

Bazıları içinse, o tümüyle değişik bir insandı; binlerce insanın tanıdığı, ruhsal yetenekleri olan, yaptığı yardımlardan minnet duyulan bir insan... Gerçekten de bazıları, herşeylerini kaybetmiş gibi göründüklerinde, hayatlarını "değiştiren" ya da "kurtaran" olarak gördüler onu. O bir tıbbî teşhis koyucu, geleceği okuyucu ve derin bilgilerin sunucusuydü.

Haziran 1954'de, Chicago Üniversitesi

onun yaşamını ve yaptıklarını konu alan bir doktora tezini kabul etti. Yazarı tezde ondan "inançlı kâhin" olarak söz etti.

Daha çocukluğunda, 1877 Mart'ında doğduğu Kentucky'deki bir çiftlikte, beş duyunun dışına taşan algılama yetenekleri gösteriyordu. Altı ya da yedisinde ölmüş olan bazı yakınlarının vizyonlarını gördüğünü söylerdi. Ana-babası bunu yalnız bir çocuğun aşırı faal hayal gücüne verdiler. Daha sonraları okul kitaplarının üzerine başını koyup uyuduğunda, sayfaları belleğine alıveriyordu. Ne var ki bu yeteneği zamanla kayboldu ve çalışma hayatına atılmadan önce, ancak yedi yıl okuyabildi.

Yirmibirinde bir toptancı şirketin satış elemanıydı. O sıra geçirdiği gırtlak adalesi felci sağlığını ve sesini kaybetme tehlikesini getirdi. Doktorlar bu durumun fiziksel sebebini bulamadılar, hipnoz denendi, ne var ki, bu da sürekli bir iyileşme sağlamadı. Son çare olarak Edgar bir arkadaşından, ona çocukken okul kitaplarını ezberlemesini sağlayan hipnotik uykuya sokmasını rica etti. Arkadaşı kendisine gereken telkini yaptı. Edgar, transa girdi ve şaşırtıcı bir şey oldu: Hastalığını ve sebeplerini anlatıyordu!.. Kendisi için meditasyon ve paslarla tedaviyi önerdi. Ve gerçekten de kısa sürede iyileşti, sesi ve sağlığı düzene girdi.

Olay çevresinde yankılar uyandırmıştı. Bir

grup doktor onun bu ayrıcalıklı yeteneğinden yararlanıp ondan kendi hastaları için de teşhis istediler. Teşhis ve tedavisi, her zaman olumlu sonuçlar veriyordu. Sonradan Cayce için gerekli olanın yalnızca hastanın adı ve adresi olduğu farkedildi. Nerede olursa olsun, hastayla sanki odasındaymışcasına kolayca bağlantı kuruyordu. Hastayla ilgili başka bilgilere gerek duymuyordu. O günlerde genç bir doktor Boston Klinik Araştırma Kurumu'na onun teşhis ve tedavi yöntemi üzerine bir rapor sundu. Ve 1910 Kasım'ında The New York Times (Amerika'nın en ünlü gazetelerinden biri) iki sayfasını ona ayırdı. O günden sonra da ünü hızla yayıldı, bütün ülkeden dertli insanlar bu "mucize insan"ın yardımını istediler.

Edgar Cayce 3 Ocak 1945'de Virginia'da öldüğünde, arkasında, altmışbinden çok insan üzerine, kırküç yıllık bir dönemi kapsayan, ondörtbinden çok döküman bıraktı. Bu dökümanlardan "okumalar" olarak söz edilir. "Okumalar" tek insandan çıkmış, en geniş ve en etkileyici ruhsal algılama kayıtlarıdır. İlgili kayıtlarıyla, bildirilenler ve raporlar binlerce ana konuya ayrılmış, psikologların, öğrencilerin, yazarların ve araştırmacıların inceleme ve araştırmalarına sunulmuştur.

Bunun için 1932'de A.R.E (Araştırma ve Aydınlanma Birliği) adlı bir vakıf kuruldu. (Vakfın adresi: Association for Research and En-

lightment, Inc., P. O. Box 595, Virginia Beach, Virginia 23451) Vakıf açık bir araştırma topluluğu olarak, bilgileri, araştırma ve deneyleri endeksleme ve kataloglamasını hâlâ sürdürmekte, konferans, seminer ve kurslar düzenlemektedir. Okuyacağımız bölümler Okumalar'ın rüyalarla ilgili olanlarındandır. Edgar Cayce insanların kendi rüyalarını incelemesinin önemi üzerinde pek fazla durur. Okumalar'ın amacı yalnızca meydan okuyucu yeni kavramları ortaya koymak değil, aynı zamanda okuyucunun kendi rüya tecrübelerine yorum getirebilmesini sağlamaktır.

NEDEN RÜYA GÖRÜRÜZ?

Edgar Cayce'ye göre, rüyaların çeşitli işlevleri vardır. Rüya görenin günlük yaşamındaki sorunlarına çözümler getirmek, insandaki gizli güçlerin ortaya çıkışını hızlandırmak, gelecekteki olayları işaret ve ikaz etmek, asabî gerginlikleri yatıştırmak, duyular üstü algılamaları geliştirmek, sağlığı korumak, bu yaşam ve ilerisi için içgörü kazandımak gibi...

O ilk kez rüyaları problem-çözücü olarak tanımlayarak, kendisinden yarım yüzyıl sonra kurulacak olan bilimsel Rüya Laboratuarları'nın öncülüğünü yaptı. O aynı zamanda artist ve bilimcilerin yaşadığı "kuluçka" denilen rüyaların da önemi üzerinde durmuştur. Bu tür rüyalarda, araştırıcı çözmeye çalıştığı bilimsel konuda ya şaşırtıcı bir çözüm bulur ya da çözüm aklına gelmiş halde birden uyanıverir. Bunda Cayce yine modern Uyku ve Rüya Laboratuarları'na paralellik gösterir. Şimdi bu laboratuarlar yalnızca rüyadaki kuluçka halini araştırmakla kalmıyor, rüyaları dışarıdan duyular dışı algılama; telâpati ve öteki ruhsal yeteneklerle etkilemeye çalışı-

yorlar.

Öte yandan Cayce, anlamlı rüyaların bir bölümünü rüya görenin kendi gizli güçlerinin ortaya çıkışını hızlandırmak olarak yorumladığında, bazı psikanaliz okullarına yaklaşır. Rüyaların insana yeni sorumluluklar taşımanın zamanı geldiğini ve daha olgun değerler geliştirmesi ya da düşüncelerini genişletmesi gerektiğini işaret ettiğini tekrar tekrar belirtir. Rüyalar yalnızca günlük yaşamın sorunlarını çözmez, rüya görenin gelişmesine de bu şekilde yardımcı olurlar.

Rüyalar, rüya görende yeni nitelikler geliştirir; sabır, denge, mertlik, özveri, düşüncelilik, merhamet gibi... Cayce, bu insanı yeniden yapılandırıcı rüyaların, psikanalizcilerin divanlarında uzananların rüyalarından çıkardıkları gibi, rüya görenin çabalarındaki kendini düzeltme eğiliminden doğduğunu söylüyordu: "Böyle rüyalar, rüya görenin yaşamında yeni bir büyüme çağının vakti geldiğinde, kendiliğinden ve bir sağlık göstergesi olarak ortaya çıkarlar" diyordu.

Bazen problem-çözücü rüyalarla karışık olarak bu rüyalar insanı daha zengin ve daha olgun benliğine yükseltirler. Bir konuyu incelemede aklı kullanmaya, daha iyi kullanmaya davet ederler. Ve insanın yaşamına yön veren bazı değerlere, bağlılıklara meydan okurlar.

Bazı rüyaları yalnızca yüksek katlardan alı-

nan mesajlar olarak yorumlamak da yanlıştır. Rüyada bilinçaltı ve bilinçli tasarımlar arasında bir ayrım yapmak önemlidir. Örneğin, huşu uyandırıcı sakallı bir insan, yüksek bir varlığı değil, rüya görenin ciddî bilincini gösterebilir.

Cayce rüyaların uyanık haldekinden daha geniş bilinç alanlarını kapsadığında ısrarlıdır. Gelecek, geçmiş, şu an içiçedir. Ayrıca özel sorunların çözümüne ulaşmada rüya gören, doğal bir yetenek olarak sahip olduğu duyular dışı algılama biçimlerinden birini kullanır.

İnsan rüyada, Cayce'in "Tanrı'nın Yaratıcı Gücü" dediği, daha yüksek benliğiyle de ilişki kurabilir. Bu rüyalar pek az görülse de, o bazı rüyaları bu şekilde yorumlamaya tereddüt etmez.

Çoğu kez rüyaların işlevini o şöyle özetleyiverir: "Maddî benliğin yanı sıra, aklı ve ruhu geliştirmek."

Rüyaları yorumlarken, onların insan içindeki değişik düzeylerden kaynaklandığından emindir. Beden, bilinçaltı, bilinç, üstünbilinç, can düzeyidir bunlar... Bu farklı düzeylerden gelecek bölümde söz edeceğiz.

II

RÜYALARIN DEĞİŞİK KAYNAKLARI

Rüyalar insandaki değişik düzeylerden
kaynaklanır. Rüya gören, bir gemiye
benzetilebilir. Gemi bir büyük makinadır.
Bir gövdesi, makina dairesi, uskur
donanımı, pervaneleri vardır.
Bazı donanımı tayfalarca kullanılır.
Can yelekleri, sandallar gibi bazı
şeyler de yolcularca...
Bazı donanımlar da başka donanımları
harekete geçirmekte kullanılır;
otomatik pilot, acil durum devreleri gibi...

Beden Düzeyi

Beden sürekli bir işleyiş içindedir. Bu işleyişin uyumlu olması için uykuya, dengeli bir beslenmeye, çalışmaya bakıma, cinsel yaşama, meditasyona... ihtiyacı vardır. Bütün bunlar Cayce'in "fiziksel" dediği rüyaları doldurur. Beden kökenli bu rüyalar bedenin kendi işleyişinden doğarlar. Aynı gemide bir işleyişin başka bir işleyişi harekete geçirmesi gibi... Bedenden kaynaklanan bu rüyalar anlamsızdır ve yoruma ihtiyaç göstermezler. Bu rüyaların bir türü de bedendeki aşırı kimyasal faaliyetlerden kaynaklanır. Bir alkoliğin hayalini körükleyen serapları, çok yorgun bir insanın fantazileri, çok yemiş bir insanın kâbusları gibi... Bu türden bazı rüyalar da, bedenin yalnızca kendi işleyişinin yetmediği zamanda yapılan yardım çağrıları şeklinde görülür.

Bilinçaltı Düzeyi

Gemideki işlerin yürümesi için tayfalara ihtiyaç vardır. Bazen gelen emir karışır, tayfalar bunu çözümlemek zorundadırlar. Bazen de alışık olmadıkları yolcu ve yük alırlar. Zaman zaman da fırtına gibi olaylar karşısında şaşırıp yardım isterler. O zaman daha yüksek

bir otoriteye başvururlar. Cayce bilinçaltını ve bilinçaltı güçlerini bir geminin tayfalarına benzetir. Bu güçler kendi işleyişleriyle ilgili sorunlar ya da kendi Duyular Üstü Algılamalarıyla (ESP) yakaladıkları bilgi ile temsil edilirler. Başka deyişle, bilinçaltı günlük sorunlarda çözümü kendi ESP gücünü kullanarak bulur, bilinmeyeni ortaya çıkaran bu ruhsal güçtür. Bu güçlerin dili, (bir denizcinin şivesine benzetilebilir), semboliktir. Rüya görenin bilinçaltı (gizli yapısı, alışkanlıkları, kompleksleri, formüle edişleri) rüya görenin kendi özel belleğini) imajlarını, konuşma biçimini kullanır. (Buna ruh ya da gönül düzeyi diyebiliriz. Ç.N.)

Bazen bilinçaltı tayfası gelecekteki beden işleyişi ile ilgili gelişimler için rüyalarla hazırlık yapabilir. Örneğin, düşük yapan bir kadını ileride sağlıklı bir doğum yapmaya hazırlayabilir.

Rüyalar insanların yakınlarıyla da ilgili olabilir. Geminin birçok yolcu taşıdığı gibi, insanlar da başka insanları ruhlarında taşırlar. Bayan Frances eşinin babasının mezarı üstünde beş krizantem görmüştü. Cayce rüyayı şöyle yorumladı: "Beş hafta içinde eşiniz babasını rüyasında görecek, rüya yaşamına büyük sevinç getirecek." Gerçekten de beş hafta sonra bu gerçekleşti.

Frances rüyasında çiçeklerle konuşmuştu. Burada bilinçaltı onu sesle konuşmaya ve rü-

yayı yorumlamaya zorlamıştı. Ne var ki kendi sesi onu uyandırdı. Bilinçaltı daha çok insiyatif sahibi olmak için kendini eğitiyordu, böylece bu tecrübeleri ilgili olduğu insanlar için "ona yorum gücü" kazandıracaktı.

Gene, bilinçaltı, ileride insanlardan gelebilecek olumsuz söz ve davranışları ESP radarından yakalayabilir, böyece insanı bu tatsız olaylara hazırlama fonksiyonunu da üstlenebilir.

Bilinç Düzeyi

Rüyaların çoğunda bilinçli karar ve eylemlere çağrı vardır. Durum tayfaların emirleri için kaptana başvurmalarına benzetilebilir.

Rüya gören ve rüyalarını hatırlayabilenler, rüyalardan çok şeyler öğrenebilirler. Bilinçaltı gücüne bilinçli görüş ve davranış ekleyebilirler. Çünkü değişik bilinç düzeylerinde geçen, bazı tecrübeleri vizyon şeklinde görebilen insan, bu gerçeklerden ya da derslerden yararlanabilir.

Bazen tayfalar kaptana başvurabilir. Cayce'in rüya yorumlarından ve bilgisinden büyülenen Frances, okült ve ruhsal konulara pek fazla dalmıştı. Herşeyi bir anda öğrenmek istiyordu. O ara şu rüyayı gördü.

"Suya giriyorum, su yükseldikçe içinde yürüdüğüm kanal gittikçe genişledi ve iki yö-

ne ayrıldı. Birisi: "Olduğun yer üçbuçuk metredir. Ne yapmayı düşünüyorsun şimdi?" diye sordu."

Yorum: Zihinsel güçleri (kendi kaptanı ya da bilinci) onu ruhsal gelişimin esaslarını öğrendiği sıra, ulaşamayacağı derinliklere itiyor ve şimdi içinden (bilinçaltı tarafından) ikaz ediliyordu. Eğer adım adım yürümesi için zaman bırakırsa, aklı sağlıklı bir biçimde genişleyecek, enerjisini kullanması için ona yeni yolları gösterecekti. Bu rüyada genişleyen bir kanal olarak görülmüştü. Ama eğer gelişimini kendi iradesiyle zorlarsa, üzerine yıkıcı güçleri davet edecekti.

Kaptanda akıllıca bir rotanın haritası vardı.

Bilinç kaptanının tayfaların alacakları yükü saptama gücü vardır. Bilinç son derece aktiftir. Bakımına verilen her şeyi eritir ve biçim verir. Düşünce iştir, düşünce eylemdir, bilinçaltını iter. (O halde buna gelişim halindeki akıl düzeyi de diyebiliriz. Ç.N.)

Frances dedikodu ve briç partilerinin günün birçok saatini aldığı bir çevrede yaşıyordu:

"Briç oynuyordum. Önümde trefli (sinek) kızı duruyordu. Gerçekti ve yaşıyordu. Korktum ve kocama doğru koştum.."

Burada bilincin yaşadığı, bilinçaltına depo edilmiştir. Ya da bilinç bir beden ve şekil ala-

na kadar bilinçaltı güçlerine baskı yapmıştır. Rüyasında Frances'in tayfalarına yeni bir tip katılmış, kaptanın oyun oynadığı ve dedikodu yaptığı yerde bir canavar yaratmıştır.

Üstün Bilinç Düzeyi

Gemiyi yetkinlikle çalıştırabilmek için tayfaların geminin ötesinde bilgiye ihtiyaçları vardır. Bazılarını kendi imkânlarıyla elde edebilirler. Örneğin, yıldızlardan yönü, güneşten zamanı, geçen gemilerden haberleri öğrenebilirler. Bunu yapan bilinçaltının ESP gücüdür.

Bilinçaltının dışındaki bir yardım kaynağı da üstünbilinçtir. Bu bilinçaltının daha yüksek bir bölümüdür.

Gemicilerin rehberliğe ihtiyacı olduğunda, bilgisayarla donanmış bir denizcilik kurumundan en son okyanus akıntıları, gel-git, hava durumu, yolcular, hatta uğrayacakları limanlardaki alış-veriş yerleri konusunda da bilgi alabilirler.

İhtiyacına ve antrenmanına bağlı olarak insanın temas kurabileceği "Evrensel Güçler" vardır. Bu güçler büyük bilgiler sağlar ve rehberlik ederler. Onlar tanrısal Ben'in yaratıcı akıntılarıdır ki, insan ilişkilerinde, görülmeyen büyük akımlara benzetilebilirler.

Rüyalarımızda üstünbilincimiz aracılığıyla

Evrensel güçlere ayarlanarak kendi yeteneğimizin çok ötesine erişebiliriz. (Buna insanüstüyle ilişki kurabilen yanımız da diyebiliriz. Ç.N.)

Can Düzeyi (Asıl Varlığımız)

Kaptan bazen çiğnyebildiği emirler alır. Ama o gemi sahibine karşı sorumludur. Bu sahip, en iyi ben ya da can denilen şey olmadan insanın tanımı eksik kalacaktır. İnsanın bilinçten ayrı olan bu bölümü insanın gerçek ideal ve sorumluluklarını temsil eder, bilinçaltının bir işlevi olan vicdanına kişilik ve çeşni verir. (Demek ki, Cayce'ye göre vicdan asıl varlığımızın kişilik ve renk verdiği ruhun bir işlevidir. Ne var ki can vicdanla sınırlı değildir. Bilince göre süresiz bir yapıdadır, çünkü günlük yaşamın kaptanı ölür, can ölmez. (Bu durumda buna aslımız ya da asıl varlığımız diyebiliriz. Ç.N.)

Can, kaptan ve tayfalarının görevlerinin ne kadar süreceğini tesbit eder. Geminin günlük işleyişini onlara bırakırken, onlar için uzun rotayı düzenler. Gemi sahibi rüyalar aracılığı ile kaptana uyarılar gönderir. Ne var ki istekleri kaptanca engellenebilir, yaşamboyu süren seyahatinde karar ve eylemler (bu yüzden de büyümek ve olgunlaşmak) kaptana aittir. Gemi sahibi her gemiden sonra yeni gemiler alır (reenkarnasyon). Her gezi özel

bir şekilde canı zenginleştirir, yaratıcılığını ortaya çıkarır.

"Rüyalarda genellikle dıştan bir ses biçiminde duyulan üstünbilinç ya da canın tipik işlevi rüya görenin içgüçlerini uyandırmak ve hızlandırmaktır."

Rüyada Üç Düzey

Basite indirgenecek olursa, rüyada üç düzey vardır: Beden, akıl ve ruh düzeyi. Beden bilinçaltının ruhsal yardımıyla anlamlı rüyaları başlatabilir. Ya da yalnızca bedendeki kimyasal tepkimelerin sinir sistemine olan etkisi sonucu anlamsız rüyaları yaratabilir. Buna bazen yiyecekler, bazen endokrin bezinin aşırı faaliyetleri, bazen de sinir sistemindeki bozukluklar sebep olabilir. Ayrıca fizik bedene hayal yaratıcı maddeler alınabilir; rahatsızlık verici besinler, zehir, içki uyuşturucular gibi... Bu tür rüyalar zihinsel ve ruhsal aktivitelerin başlattığı rüyalardan ayrı tutulmalıdır.

Zihinsel karakterde rüyalar, öncelikle, bazen şekil değişip özü aynı kalan rüyalardır, bilinçli ilgi ve sorun haline getirilmiş konular sonucu ortaya çıkarlar. Bilinçli düşünce ve çabalar geceleyin yeniden sahnelendirildiğinde, bilinçli tecrübeyi yeni bir ışık altında ele alan bilinçaltından bir tepki almak amacını taşırlar. Başka türlü söylenirse, bilinçaltı ka-

nalının ESP bilgisine başvururlar. Bazı rüyaları yaratan şey, bir soruna merak ve ilgi gösteren derin düşünce ve araştırma içindeki varlığın aklıdır. Bunlar genellikle semboliktirler, herbiri varlığın zihinsel gelişim aşamalarını gösterir.

Öteki zihinsel rüyalarda insiyatif daha çok bilinçaltındadır (ruhdadır). Bunlar iç radarda, henüz bilinçli tecrübeye girmeyen olayların ikazı ya da alarmı biçiminde görünürler.

III
RÜYA YORUMLARINA ÖRNEKLER

Cayce'in birçok rüyasını yorumladığı Frances anlatıyor:

"Eşimle masada oturuyor, yeşil su bardaklarından söz ediyorduk.

'Artık sus' dedim 'bardaklarımı eleştirme lütfen.'"

Cayce, Frances'e çoğu zaman eleştirinin kendi keskin dilini gösterdiğini söylerdi. Bu rüyayı başka türlü yorumladı.

Yeşil, doğada olduğu gibi, sağlıklı bir gelişimin sembolüydü. Bardaklar istediğini seçen ve güvenen kendi beden ve yaşamıydı. Başkalarının söylediklerinin önemi yoktu. O Yaratıcı Güç, ya da Tanrı'nın onun içindeki seslenişine uymuştu.

"Kaynanamın California'dan bıktığını ve altı hafta içinde buraya geleceğini gördüm."

Algılaması oldukça doğruydu. Ama sonucu ruhsal radarından çok rüyadaki bilinç düzeyinden çıkarmıştı. Cayce gene de ruhsal haller arayacağı yerde, sessizliğe çekilerek yakınlarıyla telâpatiyle ilişki kurma konusunda Frances'i yüreklendirdi ve onlardan yararlanması için onu eğitti.

"Amcamın çekilmiş kahve çektiğini gör-

düm...

Bir at sırtındaydım. Ve düştüm. Sabaha karşı da babamı Missisippi'deki evimizde gördüm ve şükrederek uyandım."

Frances'in Yahudi olan ailesiyle birçok sorunları vardı. Yeni evlenmişti. Bu bir dizi rüyayı balayı gezisinde görmüştü. İlk rüya amcasının evliliği hakkındaki görüşüydü. Bitmiş bir işi karıştırmaya çalışıyordu. İkinci rüya biraz kestirmeden önceki düşüncelerinin devamıydı. Burada çözdüğü şey, bir gelin olarak geride bıraktığı herşeyi tekrar gözönünden geçirmekti. Her gelinin sorunlarının Frances'e göre versiyonuydu. Üçüncü rüyayı Cayce, çoğu zaman yaptığı gibi hemen düzeltti. Rüyanın bir bölümü unutulmuştu. Ona eksik ayrıntıları tamamlattı.

Yalnızca bir at ve binicisi yoktu, üstünde bir çok engeller olan bir yol ve atın ürküp, onu düşürmesine sebep olan bir olay vardı. Rüyada, Frances'in babasıyla ilgisini gün ışığına çıkarsa da, bunun bir Odipus kompleksi (!) olmadığını vurguladı Cayce. Rüyayı ailesinin evliliği ile ilgili tutumlarının ve eşinin ruhsal olaylarla ilgisinin devamı olarak görmüştü.

At, içindeki en iyi benliğinden (asıl varlığından) gelen bir çağrı bir mesajdı. Binicinin söylediği şeylere şaşırması, mesajı babası gibi, saydığı insanların görüşlerine uydurma

çabasındandı. Yoldaki engeller ilerdeki yaşamında karşılaşacağı manialardı ve binicinin düşüşü, mesajın söylediğini inkâr edebileceğinin işaretiydi. Bu rüya aile uyumu sorunlarının ötesine taşmış, daha derin sorunları ortaya koymuştu: Yaşamında hangi görüşe, hangi inanca, hangi ilkeye güvencekti?... Çözüm: Her zaman en iyi benliğin yargısına inanmaktı.

Duygusal Sorunlar

"Ateş içinde kalmış güzel bir ev gördüm. Aynı gece gördüğüm bir rüyada dostlarım ve ben bir ziyafet masasındaydık. Gene Missisipi'deydik. Bir kız arkadaşım, evlenmeden önceki erkek arkadaşınla masada, herkesin gözü önünde sevişiyordu. Misafirlerin hepsi onu ayıpladılar."

Frances bu rüyayı balayında görmüştü. Bu rüyayı yorumlarken Cayce alışıldık yöntemimin dışına çıktı. Normalde, transa geçtiğinde eşi ona rüyayı okur, sonra da yoruma geçerdi. Ama bu sefer eşinin sözünü kesti. Bunu ancak çok önemli ve acil durumlarda yapardı.

Güzel evin yanışı güzel bir şeyin tahrip edilişini gösteriyordu. Sembol yuvadaki anlaşmazlığı ifade ediyordu, ateş öfke ateşiydi. Yeni gelinin rüyası yeni güzel ilişkinin öfke ve anlaşmazlıkla bitebileceğini söylüyordu. (Cayce ikazında haklıydı, gerçekten de evlilik

sekiz yıl sonra bu şekilde sona erdi.)

Ama bu kadar da değildi, çift hemen oturup kendilerini ve birbirlerini anlamaya başlayabilirlerdi. Ve eğer bir gün aralarına öfke ateşi girse de, eğer dilerlerse, sınama ateşinden daha iyi, daha kusursuz ve daha sağlıklı insanlar olarak çıkabilirlerdi.

Rüya Frances'in bir yanını evliliğine katmadığını gösteriyordu. Rüyanın bir bölümünü saklamıştı. Cayce'e sadece evin ön yüzünün tahrip olduğunu anlatmıştı, oysa arka tarafta da kararmış yıkıntılar görmüştü.

Bu kararmış yıkıntıların anlamı neydi? Anlam, bunu izleyen bölümde aslında bizzat rüya göreni simgeleyen, ayıplanan arkadaşının sevişme sahnesindeydi. Burada toplumun istemediği bu tür ilişkilerin ilerideki yaşamını gölgeleyebileceğinin ikazı vardı. Yaşamının bir bölümünü eski sevgilisine saklayabiliyor, balayında bile onu düşünebiliyordu. O zaman da vicdanı kendisini rahatsız ediyordu: Kendini ayıplama şeklinde...

Cayce, Frances'i ikaz etti. Düşünceler gerçek sonuçları olan eylemlerdi. İnsan düşünceleriyle geleceğini çizerdi. Eğer ortaklarıdan biri evlilikte bir yanını kendine alıkoyarsa, eşi de aynı yola saptığında, ötekini affedemeyecek kadar kırılabilirdi.

"Kaynanam, eşim ve ben Pennysilvania'da bir evde yaşıyorduk. Dışarıda bağırtılar ve

gerilimli bir hava vardı. Pencereler açıktı. Fırtına ve yağmur başladığında, fırlayıp hepsini kapadık. Sokaklarda sanki bir insan bağırarak, huzursuzluk yaratarak koşuyor, peşinden polisler kovalıyordu. Polisi durdurduk, o korkunç insanın yakalanıp yakalanmadığını sorduk. 'Henüz değil' dedi."

O ürkütücü insan Frances'in ta kendisiydi. Eğer onun yakalanıp zaptedilmesini istiyorsa, kendini kontrol altına almalıydı. Huyunu çözümleyen bu rüya açıktı, evde fırtınalar yaratıyor, işleri karmakarışık hale getiriyor ve rahatsız edici oluyordu.

Sağlık Sorunları

"Eşime: 'Kramp geçti' dedim. 'Çok iyi' diye cevapladı. Sonra uyandım. Gerçekten bütün acılarım dinmişti."

Frances biçimine çok önem veriyor, hamile olmasına rağmen sürekli pehriz yapıyordu. Gerçekte de geçirdiği krampların nedeni yaptığı perhizdi. Perhizin hazımda, hücre oluşumunda, salgı bezlerinde, kan dolaşımında yarattığı sorunlar vardı. Sağduyunun kendisine empoze ettiği gibi, perhizden vazgeçmesi gerekirdi. Ertesi gece rüyasında giyimine aşırı itina gösteren iki kardeşi görmüştü. Onları görmüştü, çünkü iç bilincine göre şık ve iyi görünüş için yaptığı aşırı perhiz onlar gibi

akıl dışıydı. Bir hafta sonra gene yiyecek rejimiyle ilgili bir rüya gördü.

"Masada oturuyor, önümdekileri yiyordum. Yemekten çok, süpürüyordum diyebilirim. Çikolatalı kek, türlü tatlılar ve her cins şeker vardı. Hepsini yalayıp yutmak uzun bir zaman gerektirdi."

Bu da bedenle ilgili sorun çözen bir rüyaydı, perhiz yaparak bedenine zarar verecek yerde bol tatlı yemeliydi. Bedenin buna çok ihtiyacı vardı. Yalnız rüyadaki gibi değil elbet. Kararında...

Bir yıl sonra gene perhiz yaparken şu rüyayı gördü:

"Nişasta yağıyordu. Ağrıyan yanımdaki acıyı dindirmek için nişasta yağmuruna çıkıp durmak gerektiğini hissediyordum."

Perhizindeki nişasta eksikliği, bedenin sağ tarafındaki organlarda bozukluklara neden olmuştu. Bu eksiklik taşıdığı bebek için de iyi değildi.

Arkadaşlarla İlgili Sorunlar

"Caddede bayılıp yere yuvarlandım ve bir kaç dişim döküldü. Bununla sanki Leo'nun ilgisi varmış gibi geldi bana."

Tanımadığı Leo adlı birinle yaşadığı olayı klervoyan (durugörü) radarıyla yakalayan bu

küçük rüya ona gelecekte yaşayacağı bir güçlüğü ikaz ediyordu. İkaz önceden geldiğinde, insan buna hazırlanmalıydı. Leo'nun sözlerini işittiğinde üzerinde durmamalı, bağışlamalı ve bu sözlerin aklına kök salmasına izin vermemeliydi. Çünkü küçültücü sözler dişlerin dökülmesi kadar acı veren, sert sözlerin ağızdan çıkmasına sebep olurdu.

"*Hizmetçim kayıp olan iğnemin inci gerdanlığıma ilişmiş olduğunu gösterdi. Baktım, bu aradığım değil, başka iğneydi.*"

Frances daha önce, annesinin hediye ettiği taşlı bir iğneyi kaybetmişti. Hizmetçiden şüpheleniyordu. Cayce ona bir zamanlar, elbisesini çalan hizmetçisine nasıl davrandığını hatırlattı. İtham edeceği ve onu savunmaya zorlayacağı yerde, olumlu bir tavır takınmış, dürüstlük ve sorumluluk konusundaki kendi duygularını belirtmiş ve sonuçta elbiseleri geri gelmişti.

Ama bu sefer sabırsızdı. Rüya onun bu sabırsızlığını işaret ediyordu. Eğer hizmetçiyi zorlarsa, hırsızlığını örtmek için kaybolanın yerine bir başka iğne koyacaktı. Ya da ayrılacak ve Frances iğnesini bir daha göremeyecekti. Yapacağı en iyi iş, beklemek, gözlemek ve dua etmekti. Hırsızdan altın ve gümüşten daha önemli bir şeyi çalmaya da Frances'in hakkı yoktu: Kendine saygısını ve ruhunun büyüme fırsatını... Hizmetçisi ve yakınlarının akıl ve gönlüne, zaten yaptığı gibi, Tanrı'dan

korkmanın olgunluğun başlangıcı olduğunu sokmalıydı.

Ne var ki bir insanı yönlendirmenin yararı üzerinde durarak ve insanlarla ilişkide güvenin iyi meyvalar vereceğini göstererek, Cayce bunların ceza korkusundan ve vicdana baskı yapmaktan daha büyük şeyler olduğunu da vurguladı. Hiç kimsenin sorunu yalnızca kendi sorunu değildi. Ve rüyanın bir işlevi de, bir durumdaki bütün unsurları ve en yaratıcı çözümü ortaya koymaktı.

Ekonomik Sorunlar

"Eşim ve ben Güney'deydik. Büyük bir gölde binlerce çocuk yüzme öğreniyordu. Bir iple birbirlerine bağlıydılar ve bir düdük sesi üzerine bir mekanizmanın çalışmasıyla göğüslerine kadar suya giriyorlardı. İpi çalıştıran bu mekanizmayı merak ettim. Gölde bazı büyük çocuklar da vardı."

Frances ve kocası tahvil alım-satımı yapıyorlardı. İp Güney'in ana ürünü pamuğu sembolize ediyordu. Büyük mekanizma, pamuk pazarındaki yükselme ve düşmeyi gösteriyordu. Düdük sesi pamuğun arz ve talebiydi. Binlerce çocuk pamuğa ihtiyaç duyan Güney'de kurulan yeni endüstrileri temsil ediyor, daha büyük çocuklar da tüketicileri ve fiyat düzenleme mekanizmasını en çok etkileyen tahville uğraşanları gösteriyordu. Göl ya

da su bazı insanlar için pazarın etkilediği tahvil benzeri yatırım alanlarıydı. Frances artık elindeki pamuk tahvillerini çıkarmalıydı.

"Eşimle L ve N istasyonundaydık. Treni kaçırmıştı. Ona dedim ki: 'Artık treni kaçırma, zamana dikkat et, çok ağır davranıyorsun.' Bunun üzerine bir başka istasyona gitmek üzere taksi çağırdı, ama çağırdığı çok külüstür bir vasıtaydı. Sonra bir meyva büfesi gördüm. Eşime benim için biraz meyva almasını söyledim."

Böyle rüyalar insana malî yönden rehberlik ediyordu. Gerçekten eşi L ve N tahvillerinin yükselişini, elindekilerini zamanından önce elden çıkararak kaçırmıştı. Bundan sonraki yatırımında da külüstür taksinin gösterdiği gibi pek fazla kazanamayacaktı. Meyva ile ilgili bölüm, geleceği gösteriyordu; ileride demiryoluyla meyvayı birleştiren hisse senetleri ellerinde olanı etkileyecekti. Bu gerçekleştiğinde Frances ve eşinden hemen onlardan temin etmelerini istedi.

RÜYALARDA YAŞANAN SERÜVENLER

Bazı rüyalara yalnızca "serüven rüyası" denilir. Bu tür rüyalar, rüyanın ikinci büyük işlevini ortaya koyarlar: Rüya görenin benliğini geliştirip onun değişmesine yardımcı olurlar.

"Eşim artık eve gelmiyordu ve ben acı içinde ağlıyordum."

Bu rüya Frances'in ruhuna ulaşıyor, içteki benliğinin kendine olan büyük sevgisi, bu ayrılık halini ona hissettiriyordu. Genç bir gelin olarak duyduğu şeyler, aynı zamanda onun karmasını (önceki yaşamlarından getirdiği şeyleri) ortaya koyuyordu: Yaşanan tüm tecrübelerin insanın iç benliğinde yattığını... Yabancılaşmış haliyle gerçek sevgi bugün psikologların da -reenkarnasyon (tekrar bedenlenme) çerçevesi dışında- kabul ettikleri bir şeydir.

"Rüyamda öldüğümü gördüm."

Bu maddî zevklere bağlılığın ve tutkuların ölümüydü. Böylece kendisinde ciddî düşünceler ve yaratıcılık doğacaktı. Yeni bir başlangıç için sona varmak gerekliydi.

"Birinde bir elbise gördüm. Beğendim, ben de aynısını diktirip giydim. Provada sol taraf çok sıkı geldi. Bana öyle olması gerektiğini söylediler. Ondan iki tane ısmarladım."

Elbise giyiş, eşinden ve başkalarından görüp, yeni gizli güçlerini giyinen bilinçaltının uyanışıydı. Ne var ki, iki elbise ısmarlamıştı, bu uysallaştırılması gereken gururunu gösteriyordu.

Edgar Cayce'in öğüdü İncil'dendi: "Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, açılacaktır." Ama elbisenin dar geleceğine dikkati çekti, çünkü gösteriş arzusuna kapılabilirdi. Aradığı ruhsal büyüme bir elbise gibi ısmarlanamazdı. Bulduklarını başkalarıyla paylaşmayı öğrendikçe, azar azar, basamak basamak olacaktı. Aynı gece bir başka rüya daha görmüştü:

"Kendimi değişik elbiseler içinde gördüm."

Beden, akıl ve ruhta yeni uyanışlarla, her seviye için ihtiyacı olanı giyerek yavaş yavaş geliştiğini görüyordu. Burada Cayse İncil'in iki pasajını birleştirerek şöyle söyledi: "Bütün zırhını giy... İşte bu halde ruhsal saltanat verilecektir. Bu uyanışla -Doğruluk Saltanatı'na bu ilk uyanışla- bütün maddî şeyler sana fazladan verilecektir." Çok geçmeden Frances rüyalarında duyular dışı algılama yeteneğini (ESP) iki yönde geliştirmeye başladı. Bir taraftan çevresi ve kendisi için sağlık konularında

öğütler veriyor, öte taraftan telepati gücü artıyordu.

"Eşim ve ben bir yere girip tatlı aldık. O zaman dedim ki: 'Tatlı alıp duruyorsun. Senin için iyi olmadığını biliyorsun, yemesene'"

Eşine, tatlıya olan zaafı dolayısıyla, rehberlik etmesi ve onu koruması için bir uyarıydı bu.

"Ölmüş olan anne ve babamı gördüm, beni gördükleri için sevinçliydiler. Bana kızkardeşimin intihar ettiğini söylediler."

Rüya kızkardeşinin aklının çalışma şeklini gösteriyordu. Gerçekten de gece gündüz intihar etmeyi düşünüyordu. Frances hemen eşiyle birlikte telefona sarılarak kızkardeşini aradı. Uyarı ve saatlerce süren telefon konuşması kızı kurtardı.

"Yeğenimin evlendiğini gördüm."

Burada yeğeninin niyetini algılamıştı, gerçekten de üç hafta içinde evlilik haberini alacaktı.

"Frances elmas taşlı bir bilezik takmıştı"

Frances'in görümcesinin gördüğü bu rüya, onun anneliğe hazırlandığını, benliğini bağlayan daha yüce bağları ve dünya planında ruh gücünün büyümesini temsil ediyordu. Cayce yetenekli ve yardımsever bir ruhu dünya pla-

nına çeken anneliğe çok değer verirdi. Hamileliğin kıymetli bir mücevherle, özellikle bebeği saran kolları süsleyen bir ziynetle gösterilmesi yerindeydi. Aynı gece Frances aşağıdaki rüyayı görmüştü:

"Parmaklarımda halkalar vardı, dirseklerime kadar çıkan elmas taşlı bileziğe doğru uzanıyorlardı. Evdeydim, Kolej'e gittiğim halde, evde kalmaya karar verdim. Kırmızı süveter ve eteği giydim. Annem evde kalmamı ve olayı kutlamamı söyledi. Zaten ders programını kaybetmiştim, okula gitmedim!"

Parmaktaki halkalar evlilik birliğini gösteriyordu. Bileziğe doğru açılıyorlardı, çünkü şimdi birliktelikleri harika bir gelişime gebeydi: Kolu mücevherlerle dolduran bir varlığa... Gene de, akıl, ruh ve bedenini iyi hazırlayamazsa, doğum olmayabilirdi. (Gerçekten de bundan iki ay sonra düşük yaptı.) Evde kalıp okula gitmemek ve ders programını kaybetmek, annelik durumu ve tartışmaları içinde kaybolabileceğini ve hamileliğin gereğini yerine getiremeyeceğini gösteriyordu. Beslenme ve bakıma dikkat etmeli, üzüntüden uzak durmalıydı.

RÜYALARDA ÖLÜM ÖTESİ YAŞAM

"'Ted'le sohbet ediyorduk. Yalnızca bir bölümünü hatırlayabiliyorum.' Diyordum ki: 'Anlıyorsun ya, ölüm yalnızca mezara girmek değildir. O başka bir yaşam biçimidir'..."

Burada Frances'in bilinçaltı, bilinçli aklına akılgücü konusunda ders veriyordu. Cayce rüyanın eksik kalan bölümünü hatırlattı:

"Konuşmamız ihtiras ateşi ve savaşı konu alarak belli bir yöne kaydı. Sohbette akla ait olan geliştikçe, yaşamdan sonraki hayat konuşuldu. Aynı dünyada yaptığımız gibi... O zaman insan bilinçaltı güçleri aracılığıyla, ölümün herşeyin gerisindeki yaşam gücünün başka bir şekle dönüşünden başka bir şey olmadığını farkederdi."

Ölüm sonrası tecrübe akıl ve mantıkla kavranamaz, ancak bir varlığın aklının gelişmesiyle, giderek dünya planında ruhsal ilerlemesiyle, anlayış gücüne sahip olunarak, algılanabilir. İşte Frances bu ruhsal uyumu kazanıyordu. Maddî dünyada her yaşam türü ölür. Tohum açan bir buğday, ya da mısır tanesi

toprak anayla ve çevresindeki unsurlarla doğal iletişim süreci sonunda harekete geçer ve ortaya bir mısır veya buğday çıkar. Tür ya da tohum ruhtur, kabuk ya da mısır maddedir. Beden kabuk gibi geride bırakılır, tohum içinden de yeni bir şey doğar.

Frances ölüm ötesi yaşam rüyalarının bilgisini geliştirmekten başka bir amaç taşımadığını sanıyordu. Ne var ki, bir buçuk ay sonra annesi kanserden, bir buçuk yıl sonra da babası kendi elleriyle ölecekti. Aslında rüyalar onu buna hazırlıyordu. Ne var ki Cayce iki hafta sonra gördüğü bir rüyanın felâket habercisi olmadığını söyledi:

> "*Babamın öldüğünü gördüm. Yakın gelecekte olmalıydı, çünkü annem son zamanda geçirdiği bir kaza yüzünden hâlâ topallıyordu.*"

Babasının ölümü onun hastalığına duyduğu bilinçli endişeyi yansıtıyordu. Cayce bir yiyecek rejimi ve tedavisi için bazı şeyler önerdi ve ayrıntılı bir reçete yazdı. Rüyada annesinin durumu için bir başka yorum getirdi: Frances'in mektubu gönlünü kırıyor ve onu incitiyordu. Annesiyle konuşurken ve ona mektup yazdığında daha dikkatli olmalıydı bundan böyle.

İki hafta sonraki rüyası daha değişikti. Annesi habis bir büyüme gösteren tümör yüzünden gözünden ameliyat olmak için hasta-

neye yatıyordu:

"Kızkardeşim ve ben yatakta oturuyorduk. Annem bilinçsizdi. İkimiz de ağlıyorduk. Birden ayıldı ve çok yüksek sesle konuşmaya başladı. Sanki annem değildi."

Frances'in bilinçaltı ona "yaşayan can" gerçeğini gösteriyordu. Ve Frances fiziksel şeylerin, yani bedenin mirasının zayıflığına ya da ölüme tahammüle güç kazanmak için rüyayı incelemeliydi.

O gece eşi de bir rüya görmüştü. Rüyasında Frances ağlıyordu. Ağlamanın anlamı, ruhsallığı kavramak üzere, maddî anlayıştan kurtulmaktı ki, annesinin ihtiyacı olan da buydu.

Aynı günlerde Frances'in annesi de hastanede şöyle bir rüya görmüştü:

"Çocuklarım, eşim ve birlikte yaşadığım hizmetçilerim yanımdaydılar... Ama hepsi ölüydü!"

Bu rüyada bilinçaltı üstünbilinç perspektifinden, insanın rüyada dünya yaşamı ve ölüm ötesini kavrayabileceği bir açıdan, bakıyordu. Herbiri hata ve yanlış inançları ile birer ölüydüler aslında.

Annesi kendi ölümüyle ruhun gerçek gücüne bir örnek olabilirdi, sevdiği bu insanların her birinin gerçek uyanışına doğru büyümesine yardımcı olabilirdi; bedensel olarak değil tümüyle varlıktan uzaklaşarak... Bu türlü

ölmek ya da ölüm bütün insanlar için gerekliydi, yaşamın tüm gücüne ulaşmak için....

"Duvarın üzerinde 'iyi' yazıyordu. Anlayamadım, gene uyudum ve kendimi mavi ve beyaz elbiseler içinde gördüm. Doktorun önüne diz çökmüştüm. Elini başıma dokundurdu, bende 'sizin ve yüce Tanrı'mın sayesinde annem esirgendi' dedim. O da 'öyleyse gene dua edelim' dedi."

O sıra annesi geçici olarak iyileşti, hatta bir süre hastaneden ayrıldı. Cayce, hemen hemen dualar sayesinde, onun kısa süre için şifa bulduğunu söyledi. Ama her şeye rağmen ölüme hazır olmalıydı Frances. Rüya varlığın artık kendini Tüm Nimetlerin Verici-si'nin ellerine teslim edeceğini gösteriyordu. Burada hekimin seçilmesine gelince, bu benlik için "en iyi" olanı simgeliyordu, annesinin de hayrınaydı. Giydiği elbisenin beyaz ve mavi renkleri genelde saflık ve gerçeği ifade ederdi, bu kez de dua ve kabulünü... Gördüğü yazı İncil'deki gibi "her şey iyidir, hayırlıdır" anlamına geliyordu. Yalnızca tıbbî yönden değil, eğer insan inancını ait olduğu yere bağlarsa, yaşayacağı kusursuz ölüm anlayışı için de... Bu dualarına cevaptı. Ama onun dileğine uygun bir cevap değildi... Demek rüyalar edilen duaların cevabını da gösterebiliyordu.

"Beyaz sakallı bir insan gördüm, kuzu gibi saf beyaz giyinmişti. Öylesine etkilendim

ki, 'inanamıyorum' dedim. Annemi kolundan tutmuş, ışığa sürüklüyordu."

Bu rüya, rüya görenin üstünde güçlü etkisi ve klasik sembolik diliyle "Vizyon" denilen rüya türündendi. Beyaz sakallı insan kuzu'yu, Kurtarıcı'yı (Hz. İsa'yı) temsil ediyordu. Çünkü Kitap'ta yazdığı gibi merhamet, lûtuf ve bağışlanma tahtı onun aracılığıyla kazanılacaktı. Onun öğrettiklerine göre davranan ışığa sevkedilecekti. Kan kırmızı olsa da yün, onun öğütlediklerine, onun söylediklerine itaat ederek beyaz olacaktı.

Annesinin yaşadığı hayat ruhuna gerçek bir nitelik kazandırmıştı ve kendisini, Cayce'in değişiyle, en yüksek ruhsallıkla ilişki kuracağı yere getirmişti.

"Annem iyiydi ve evlenmek üzereydi. Herkes onu tebrik ediyordu. Üzgündüm, çünkü şölene katılamayacaktım, tekrar ameliyat edileceğini ve öleceğini biliyordum. Aynı zamanda hayal kırıklığı içindeydim, çünkü düğüne davet edilmemiştim."

Gerçekten de, bu rüyadan sonra, annesi beklenmedik bir ameliyat daha geçirdi ve ameliyattan çıkamadı.

Cayce annenin "hayırda" olduğunu, hayırda olacağını söyledi, şimdi sevinç içindeydi ve yaşamının çok özel bir dönüm noktasındaydı. Ne var ki diriliği ameliyatta değil, içinde yanan ruh gücünde yatıyordu. Varlığının

bir sonraki planına uyanıyor ve Frances'in kaçınılmaz üzüntüsüne rağmen, o ruhsal hali kendisine yapılan şölene vesile oluyordu.

Cayce, Frances'i sabırla, yalnız maddi olanla karara varmaması ve kendi uyanışıyla ruhsal olanı kavraması için, rüya dramını incelemeye yöneltti.

Rüyalarda Ölüm Engelini Aşmak

Annesinin öldüğü gece Frances, üç hafta önce ülkenin bir başka yerinde ölen arkadaşını gördü:

"Onu son üç yıldır görmemiştim. Çok etkili bir konuşma şekli vardı. Bir süre şeklini göremedim, ne var ki annem hastanede öte yana geçerken orada olduğunu hissediyordum. Bana: 'Annen hiç olmadığı kadar mutlu şimdi' dedi. Birçok şey daha söyledi ama hatırlamıyorum."

Cayce, Frances'in gördüğünü doğrulayarak, iki İncil pasajını hatırlattı: "İşte, her zaman sizinleyim!" ve "Ölümün gölgeli vadisinde yürüsem de, ruhum rehberlik edecek size."

Aynı gece uyurken, "Annen yaşıyor ve mutlu" diye bir ses duymuştu. Cayce bu sesi, rüyasında konuşan en yüksek beni, kendi canı olarak yorumladı.

Frances annesinin ölümünü bir şölen ola-

rak görmüştü. Cayce onun aynı zamanda bir doğum günü olduğunu söyledi; başka bir yaşamda kutlanan bir doğum günü... Sonra yine İncil pasajlarından örnekler verdi: "Vaadedildiği gibi, birliğe hazırlanıyoruz. Yükseldiğim gibi, bütün insanları da kendime yükselteceğim."

Ölülerle yalnızca Cayce gibi aracılarla değil, rüya görenin kendi içi deneyimleriyle de yaşanabilirdi.

"Onu ortaya çıkarmak için kimin derine ineceğini ya da onu getirmek için kimin göğe yükseleceğini kendine sorma, çünkü huzur, gerçek ve sevgi ruhu ile uyuma girince, birlik kurulur ve o zaman insan gerçeğin nasıl kurtaracağını bilip anlar."

Aynı gece Frances bir rüya daha görmüştü:

"Toprakta sürünen bir hayvan gördüm, yarı bilinçliydi. Gri bir şafak söküyordu."

Kendini görmüştü, kendi uyanışıydı bu. Yavaş yavaş da olsa, içindeki ruhun; alıp veren, verip alan, O'nunla bir olacak, O Bir'in gerçeğine şahitlik edebilecek ruhun bilincine varıyordu. Rüyanın bir başka işlevi de yalnızca sorunlara çözüm getirmek değil, aynı zamanda insanı kendi yüceliğine uyandırmaktı.

RÜYADA ÖLMÜŞLERLE İLİŞKİ

Çok geçmeden annesi rüyalarında Frances'e görünmeye başladı:

"Annemin ensesini iki lâmba aydınlatıyordu. Lâmbaları Dr. K. tutuyordu."

Frances tedavide Cayce'in söylediği yöntemi, bir tür ultroviyole ışınlarını kullanmadıkları için acı çekmekteydi. Rüya annesinden gelen bir mesaj değildi. Tıbbî tedavinin gerçeğine varmak isteyen kendi bilinçaltından çıkıyordu. Bir suçlama değil, anlayış getiriyordu. Tedavinin annesinin hayatını kurtaramayacağını anlamalıydı, o sadece acıları dindirecekti. Daha sonra gördüğü bir rüya gene annesinden bir mesaj değildi:

"Bu rüya öylesine açıktı ki, uyanır uyanmaz bütün netliğiyle hatırladım... Bir bebek doğurmak üzereydim. Hastaydım, kusuyordum. Annem yanımdaydı, bunun hamilelikten değil, bir hastalıktan olduğunu söyledi. Doktor çağırılmasını istedim. O da, bunun bir tür düşüğe benzediğini, gene de hamilelikten olmadığını sebebinin başka olduğunu söyledi."

Annelik hizmetlerini yerine getirmeliydi. Gene bir düşükten korkuyordu. Ama artık hamilelik için bedenini hazırlamalıydı. Eğer bunu başaramazsa rüyanın gösterdiği gibi, çocuğunu kaybedecekti. Sorunu, bebek taşıma yeteneksizliğinde değil, ruh ve sağlık durumundaydı aslında.

"Felç olmuştum. Korktum ve anneme seslendim. Bedenim kopmuş ya da yanıp gitmişti, ümitsizce çabama rağmen ne olduğunu anlayamadım. O kadar acı çekiyordum ki, sonunda ölmek istedim."

Cayce ona, sertçe, rüyanın akıl gelişiminin durduğunu ifade ettiğini söyledi. Felç olmuş gibi kendini bırakıyordu. Duyduğu, daha çok gelişime ve özellikle anneliğe çağıran iç benliğine karşı koymamalı ve onunla kavgaya son vermeliydi. Annesi kendisine yardımcı olacaktı. Kocası da çok endişeliydi. O günlerde ona gerçeği göstermesi için Tanrı'ya dua ediyordu. Frances bir gece gene annesini gördü:

"Annemi gördüm, 'doktara gitmelisin, kendinden utanmalısın!' dedi. 'Eğer eşin doktara gitmeni isterse gitmelisin!'"

Rüyanın yoruma pek fazla ihtiyacı yoktu. Cayce doğruların duasının birçok insanı kurtaracağını söyledi: "İki ya da üç kişi amaçta birse, ben de onların yanındayım!" Annesi ve eşi birlikte işte bunu gerçekleştirmişlerdi.

Frances iki hafta boyu annesini gördü, bazen bir dram artisti olarak, bazen de canlı bir kişi olarak... Cayce onunla ilişki kuranın annesi olduğunu belirtti:

"Bir hastanede yatıyordum, annem benimle birlikteydi. Ya bir düşük yapacaktım ya da bir bebeğim olacaktı. Göğsümde birşeyler vardı, annem tedavi edilmesi gerektiğini söyledi."

Gene fiziksel bir bozukluk söz konusu değildi. Rüya gelecek bebek için alarm veriyordu: Şişe sütüyle değil, göğüsten beslenmeliydi.

"Annem, 'Kız kardeşinin bacağında ya da kolunda bir arıza var. Doktora gitsin!' dedi."

Burada Frances, aklı aracılığıyla, annesini tüm ev halkının anası olarak görüyordu. Uykuda iken bilinçaltı annesi ve kızkardeşiyle bir olmuştu. Kendi toksinleri beden uzuvlarında zehirli olmaya başlamıştı. Bir tıbbî bakımdan geçmesi gerekliydi.

"Seyrettiğimiz tiyatro eserini görüyordum. Birden odanın içinde annemin varlığını hissettim. O kadar gerçek, o kadar belirli ve o kadar canlıydı ki, korkuyla sıçrayıp kendimi eşimin yatağına attım."

Annesiyle ilgili rüya deneyimleri de sürüyordu:

"Anneme bakıyordum. Dışarıya pek fazla çıktığım için benden memnun değildi. 'En azından bir yıl yas tutmam gerekecek' dedi."

Bu mesaj annesinden değil, annesiyle ilişkilerini gözden geçiren en iyi benindendi. Bir yönlendirmeydi. Çünkü annesinin ölümünden bu yana Frances, onun varlığını hissedişi, ilgisi ve yardımları yanında, yaşadığı tecrübelerle, içindeki en iyiyi ortaya çıkarıyodu.

"Çıldırmışım, akıl dengemi kaybetmişim. Annem yanımdaydı. Halim onu perişan ediyordu."

Burada gene Frances, annesinin, varlığının özünden gelen kendi uyanışının, kendi olgunlaşması için ne kadar önemli olduğunu görüyordu. Ruhsal anlayışla ilgili şeyleri küçümsediğinde, aklını dengesiz bir hale sokuyor, yıkılması güç engeller yaratıyordu. Eşiyle işleri dolasıyla alay edişi kendi üzerinde kötü etkiler yaratıyordu. Akıl, ahlâk, beden ve ruh olarak kendini, her varlığa daha iyi bir anlayış veren evrensel güçlerle bir tutmalıydı.

"Bebeğimi gördüm. Yeni doğmuştu, beş kilo geliyordu. Mavi gözlü ve sarışındı. Ama burnu tam Yahudi burnuydu. Tipik bir Mişon'du. Annem parmağını ısırıp üstünde dolaştırdı. Ve bebeğin çok güzel olduğunu söyledi."

Frances henüz beş aylık hamileydi. Cayce bebeğin özelliklerinin temelde doğru olduğunu söyledi. Ama ağırlığı daha az olacaktı. Burnuna gelince; bu kısmen doğruydu. Bebekte onu güzelleştiren bir yahudi burnu olacaktı. Ama burada asıl çocuğun ileride din adamlığına duyacağı eğilime Frances'i hazırlamak söz konusuydu.

"Doğum masasındaydım. Annem de oradaydı. Doğum öyle kolay oldu ki, bebek elime verildikten sonra ayağa kalkıp sohbet edebildim. Parlak saçlı, mavi gözlü, güzel bir bebekti. Yatağından kalktı, bana doğru geldi ve 'Anne sana bir mektup var' dedi."

Rüya Frances'i rahat bir doğum yapmak istiyorsa, rejim, istirahat ve fizyoterapiye zorluyordu. Mektup da, çocuğun büyüyünce verilecek özel mesajları olan biri olduğunu gösteriyordu.

Rüya Ötesinde Ölmüşlerle İlişki

Yaşadığı rüya dışı tecrübeyi Frances'in eşi Aron anlatıyordu:

"Frances'e anastezi yapılmıştı, yatıyordu. Elinden tutuyordum. Ağrıları o kadar artmıştı ki, eter verildi... Bilinçsizdi. Birden bana: 'Annen burada, benimle' dedi. Eliyle yatağın öbür tarafını gösteriyordu.

'Ne söylüyor?' dedim.

'Her şeyin iyi olduğunu, üzülmememem gerektiğini...'

'Burada olduğunu nereden biliyorsun?' dedim.

'Onu hissediyorum, görüyorum, benim için dua ediyor, işte!' Aron, Cayce'den bu tecrübesini bir okumada ele alıp açıklanmasını istedi. O okuması sırasında Cayce -transta çok az yaşadığı- bir tecrübe geçirdi: Öte taraftan, Frances'in annesi de dahil, beş insan onun aracılığıyla konuştu. Her biri hastanede geçen olayı anlattı. Üçü Aron'un hastane odasında Frances'in annesiyle geçirdiği değişik bir ruhsal tecrübeyi doğruladı. Yaşadığı tecrübe bir iç uyum -başka bir varlığın varlığının bilincine varma- şeklinde olmuştu. Öte yanda Frances, ilaçların etkisiyle, annesini görene, hissedene ve işitene kadar duyusal, ruhsal yeteneklerinin genişleme tecrübesini yaşamıştı.

Annem ve ben, küçük bir kız iken yaşadığımız eski evimizdeydik. İçeride bazı insanların dolaştığını duyuyorduk. Ne olduğunu anlamak için baktığımızda üç kişi gördük. Hırsızlık için değil, evdeki içkiler için gelmişlerdi. Bize düşünmek ve karar vermemiz için birkaç gün vereceklerini söylediler."

Eve tecavüz ve içki iki şeyi temsil ediyordu: Düşüncesizlik ve saygısızlığı. Ev, o saf

çocukluk evi, ruhsal evini, gönlünü gösteriyordu. Oraya nasıl girilmeliydi? Bir gaspedici gibi mi, yoksa verici bir anne gibi mi?

Frances Truvalı Helen gibi güzel bir kadındı. Ve Helen gibi sadık değildi, çekiciliğini erkeklere istediğini yaptırmak için kullanmıştı. Bunun sonucunda yaşamına bir erkek korkusu sokmuştu. Ona sadık olmayacaklar ve onu istismar edeceklerdi. Sürekli rüyalarına giren ve kovalayan erkek tipleri bunu ifade ediyordu.

Eğer bu şekilde yaşamaya devam ederse, erkeklerle ilişkilerinde de aynı güçlüğü yaratacaktı, taki ruhu derslerini öğrenene ve bir yasa bozucu olarak kendine çeki düzen vererek ruhsal evinin sığınağına girinceye kadar...

Bebeğiyle olan ilişkisi, ona bu halinde bir kaçış yolu sunuyordu, elbette bu yolu seçerse... Bebeğine ve babasına cömertçe vererek, kendi yanlışlarından doğan korku ve nefreti susturabilirdi. İşte o zaman "lutüf ve merhamet yasası"nın şemsiyesi altına girer ve olaylar nasıl gelişirse gelişsin, onları korkusuz ve acı duymadan karşılardı.

Daha sonra Frances'in yaşam şeklini sergileyen ve ders veren bir rüya geldi. Annesi ve kendisinin yakın dostu David ölüm döşeğindeydi:

"Annem yatmakta olan David'in etrafındaki bir kalabalığı işaret ediyordu. Annem dikkatini buna vermiş gibiydi. David son

bir gayretle kalkmaya çalıştı. Etrafında bulunanlar buna izin vermediler. Annem izin vermemelerinin doğal olduğunu söyledi. Sırtüstü düştü ve öldü. Ağladım, bunun üzerine annem ağlamamamı emretti."

David, Frances'in çok önem verdiği servet ve yere sahip bir insandı. Ölüm herkesi nasıl da bir seviyeye koyuyordu?.. David'in en son hareketi bunu değiştiremezdi. Kalkma çabası, irade gücünün önemini gösteriyordu. O irade gücü 'ki, ya insan yaşamını anlamlandıracak ve başkalarının hizmetinde, iyi yaşanmış bir hayatı hazırlayacaktı. Yahut da huzur verecek bir yaşamdan uzak tutacak maddî zevklere daldıracaktı.

Rüya ölümün ne olduğunu gösteriyor, ölüm ötesi konusunda gizli bilgiler veriyordu. Günlük yaşama doğru bakış açısıyla bakılmasını sağlıyordu. Böylece Frances gerçek değerleri seçebilecekti.

Dünya yaşamına gerektiğinden fazla değer vermemeli ya da tersine hep geleceği ve ölümü düşünmemeliydi. Hayat şimdi, şu anda yaşanmalı ve doldurulmalıydı. İnsan kendisinden kaçamazdı. Zaman içinde ve ölümde Frances nasıl bir Frances'le yolculuk etmek istiyordu?

Sevgi ipliğinin, sevgi bağının ölüm ötesine uzandığının bilincine varmıştı. O halde şimdi yaşamını sevgi ipliğiyle dokumalıydı.

IV

CAYCE'İN YETENEKLERİ

Cayce'in "Okumaları"nı inceleyenler, onların çeşitliliği karşısında şaşırır: Okumalar mikroorganizmalardan ölüm ötesine, Pers tarihinden ekonomiye, gizli petrol yataklarından, çocuklardaki gizli dehaya kadar pek çok şey kapsar.

Sunduğu şeyler, insanların hayrınadır yalnızca. O, kimseye, başkasına üstünlük sağlayacak öğütler vermez. Yardımına başvuranları mutlaka yaşamın anlamını araştırmaya yöneltir. O bir eğitimci, bir analizci, bir öğretmen, bir ruhsal rehberdir.

İnsanlara kendisinde gördükleri yeteneklerin bir ayrıcalık olmadığını, kendisinde sadece doğal yasaların işleyişini gördüklerini söyler. Yasayı kullanmayı kendileri de öğrenebilirler. Hatta bazı insanlar kendisinden daha yeteneklidir. Örneğin, bazıları uyanık durumda okuma yapabilir ya da disiplinli bir çalışmayla ölüyü bile diriltebilir.

Onun yapabildiklerini başkalarının da yapabileceği iddasını boşlukta bırakmadı. İnsanlara bunları araştırabilecekleri bir laboratuar bıraktı. Onları rüyalarını hatırlamaya ve incelemeye zorladı. Rüyalarda önemli ruhsal olaylar yaşayabilir ve değişik bilgiler alabilirlerdi. Daha da fazlası; rüyalar yoluyla yasaları öğrenebilir, kendiliğinden, rüya eğitim

programına geçebilirlerdi, elbette rüyalarında öğrendikleri her şeyi yapıcı olarak kullanmak şartıyla...

Cayce bu dünyadan ayrıldığında, geride doğal yeteneklerini, önderlik, artistik, şifa, sevgi ve başkalarını eğitme yeteneklerini geliştirdiği dört kişi bıraktı.

Bunlardan ilki kendiydi. 1924 ve 1940 yılları arasındaki yüz kadar rüyası kaydedilmişti. Çünkü Virginia Beach'e taşınmadan kısa bir süre önce kendisine öyle söylenilmişti. Bu kayıtlar başkalarına kendi rüyalarını inceliyebilmeleri için bir örnek olacaktı. Rüyalarını sistematik olarak kaydedecek ve inceleyecek, aynı dersleri ve gerçekleri dinleyip bunları günlük yaşamında uygulayanlar için "değişik pek çok bilgi" bırakacaktı.

Cayce'in trans hali ile, uykumuzda olanlar arasında da yakın bir paralellik vardır.

Olumlu telkinler aldığında beden ve akıl pasif duruma geçerler. Burada kastedilen, onu transa sokan kendi duaları ve eşinin destekleyici hipnotik telkinleridir. Bu telkinler insanı bilinçaltı yönünde bulunan "evrensel güçlere" yöneltirler. Rüyalarda da, bilinçaltı, üstünbilincin ayarlanmasıyla evrensel güçlere yaklaşır. Transın rüyadan farkı, fiziksel yeteneği -konuşmayı- engellememesi ve aynı anda hepsi faaliyet halinde bulunan kozmik, ruhsal ve üstünbilinç güçleri ile temas kura-

bilmesidir.

Cayce'ın trans hali Frances içinde gerçekleşti. O yetiştirdiği dört kişiden biriydi. Ayrıca rüyalarında telepati, durugörü, tıbbi teşhis, ölüm sonrası gibi hallerini de yaşadı. Rüyalar ona başkalarına hizmetin bir yönünü göstermişti; elbette bu yolu seçer ve kendini eğitirse... Eğer ün ve güç sahibi olmayı seçerse, hiç bir yere varamayacaktı.

Okumaların üçte ikisi tıbbî teşhis (tanı) üzerineydi. Neden ruhsal çabalarının büyük bir bölümü hastalık tanısına yönelmişti ki?.. Kendi okumaları bunun sebebini şöyle açıklıyordu:

Geçmiş yaşamlarının en iyilerinden birinde Eski İran'da kendini başkalarına adamış bir şifacıydı, bu yüzden insanlara yardım etme eğilimi ruhsal mirası olarak devam ediyordu . Bunda oniki yaşındaki duasının ve gördüğü bir vizyonun da etkisi vardı. İncil'i incelerken, insanların hizmetinde olmayı dilemişti, özellikle çocukların...

Cayce geleceği görmenin rüyalarda mümkün olabileceğini söylüyordu, elbette rüya görenin buna ihtiyacı varsa ve anlayabiliyorsa... Rüya gören en azından, kendisi ve sevdikleri için nereye, ne zaman ve neden başvurabileceğini öğrenebilirdi.

Elbette tıbba eğilimli olanlar, rüyalarında başka konulara eğilimli olanlardan daha çok

malzeme bulabileceklerdi. Beden rüyalarda ihtiyacını bildirir, hatta tedavi bile önerebilirdi.

"Kemik rahatsızlığı çeken anneme dedim ki: 'Şimdi seni tedavi edeceğim.' Kabaca boynunu sağa sola döndüreceğim yerde, ovmaya ve pas yapmaya başladım."

Annesinin ihtiyacı olan tedavi şeklini görüyordu, ne var ki bunu rüya gören değil, bir doktor yapmalıydı. Cayce bir doktor adı verdi. Rüya gören adresi istediğinde: "New York'da, dedi, telefon rehberinden bulun, biraz sıkıntıya girin bakalım!"

Ve iyi bir eğitici olarak Cayce, hanım öğrencileri hamile olduğunda, çocukların cinsiyetini öğrenmeleri için onları görmeye davet ederdi. Rüyalardan öğrenmek insanın dikkatine bağlıydı.

PSİKOLOJİK OKUMALAR

Cayce kırkbeş yaşlarında iken, "hayat okumaları" dediği yeni bir bildiri türüne başladı: Psikolojik Okumalar.

Aramızdan ayrıldığında, geride her yaştan insanı ele alan, bu türden, yüzlerce okuma bıraktı. Bu okumaların içerikleri rüya yorumlarına paraleldi. Bu sefer tıbbî teşhislerindeki beden sistemleri yerine, ruhsal sistemleri ele alıyordu.

Okumaların başlangıcında, Uyuyan Kâhin çoğu zaman kendi kendine konuşurcasına alçak sesle başlar, sonra adım adım, incelediği kişinin ruh halini, göreli yeteneklerini, hizmet potansiyelini, yaşamındaki dönüm noktalarını gösterir ve giderek tam bir kişilik tanımına girerdi.

Tıbbî okumalarda olduğu gibi, genel bir yorumla başlar, kişinin ruh halini, göreli yeteneklerini, hizmet potansiyelini, yaşamındaki en önemli dersleri, yapılması gereken seçimleri ele alırdı.

Daha sonra sistematik kişilik analizine geçerdi. Önce kişinin huyu, yetenekleri, toplumsal davranışları (dışa dönük, aşırı, anla-

yışlı gibi davranışları) gelirdi. Bunlara kişinin iç donanımı derdi. Eski Yunan Stoacıları'nın kullandığı yedili çerçeve içinde, insanın içindeki eğilimlerin sembolleri olan tanrı ve tanrıçalarla açıklamalar yapardı. Aynı yapı Yedi Zodyak Gezegeni'nde de vardı. Bu yedi sembol insanın geliştirdiği ve kusursuzlaştırdığı yedi eğilimi ifade ediyordu.

Kişiliğe bu biçimde yaklaşırken, sadece kişinin entellektüel zeka gibi donanımı değil (ki bunu Merkür'e veriyordu) bu donanımların kişideki karışımını da ele alıyordu.

Kullandığı bu şema ile Cayce, kendini modern psikolojinin dışına çıkardı. Bazen kişinin bu iç yapısını kısa geçerdi, çünkü bazıları ona gereken önemi göstebilecek psikolojide değildi. Bazen de üzerinde uzun uzun durur, onu kişinin işine, zayıflığına, sanatçı yanına, ahlâkına, felsefî merakına, alışkanlıklarına ya da liderlik kapasitesine bağlardı. Bütün bunlar kişinin doğal enerjisinin aktığı kanallardı. Bu nitelikler bazen rüyalarda da dramatize edilirdi.

Sonra Cayce kişiliğin daha dinamik yanına dönerdi: İnsanın çabalamakta olduğu amaca ve bununla ilgili olanlar cevaplara. Ve onu o yöne götüren güçlü itilişe ve büyüye... Bunlar daha önceki yaşamlardan taşınıyor ve zaman zaman güçlü duygular ve heyacanlar şeklinde rüyalarda görülebiliyordu.

Onun dünya yaşayışını ele alışı çok yalındı: Yaşam bir bütündü. Geçmiş yaşamların şu andaki kişilikle ilişkileri vardı ve öteki yaşamlar ortaya çıktıkça da onlara bağlanıyordu.

Ona göre insan, bir anlamda, "sürekli şimdi" de yaşıyordu. Geçmiş kapalı bir kitap gibi geride bırakılmış değildi. O şimdi de bizimle beraberdi. Psikologların dedikleri gibi: Çocukluk, yetişkinlik dönemlerinde de vardır, onu renklendirir.

Rüyalarımız, geçmiş yaşamlarımızın anılar ve sahneler çağrıştırabilir, o yaşamlardan kalmış sorunlar ve kişilik özelliklerini gösterebilirdi.

Cayce hayat okumalarında, genel olarak, şu anla ilgili olarak dört ya da altı yaşamı kısaca anlatırdı. Kişinin bu yaşamlarındaki sosyal durumu ve ailesine, yetiştirilmesine, eğitim ve yeteneklerine dokunurdu. O yaşamın amacına ulaştığı ya da ulaşmadığını belirtir, şimdiye taşınan yetenekleri işaret ederdi. İnsanı sebepler, esaslar ve zaman çerçevesine yetiştirir, varlığın her yaşamında ne kadar kazandığını ya da kaybettiğini özetleyiverirdi.

Onun için önemli olan, kişinin en yüksek ruhsal gelişimi yaptığı, en açık idealine yaklaştığı, yoldaşlarına en büyük hizmeti verdiği hayattı. Tekrarlanan rüyalar çoğu zaman geç-

miş olaylarla ilgilidir. Cayce bu rüyaları onlara hatırlatır ve bu tür rüyaların gerçek işlevinin insanın içindeki ruhsal özü hızlandırmak olduğunu söylerdi.

Sonunda şimdiye gelir, kişinin yeteneklerini özetler, onları nasıl geliştirebileceğini anlatırdı. Burada şimdiki işinden, evliliğinden, yaptığı hizmetlerden söz eder ve kişinin taşıdığı mirâsın çağdaş kültüre ve kişisel bağlarının örgüsüne ne kadar uygun olduğunu gösterirdi. Kişinin en büyük mutluluğu nerede bulacağını, en büyük iyiliğin ne olduğunu, en güzel nasıl büyüyeceğini işaret ederdi. Ve analizini ruhsal olanı öne koyarak yapardı: Kişi nerede gönlünde Yaratan'la bir olmuştu?

Örnekler

Bir maliyeci kendini akademik giysiler içinde felsefe doktorası alırken gördüğünde, Cayce ona Çin ve Mısır'daki yaşamlarında bu yeteneği kazandığını söyledi ve onu bu yönde yüreklendirdi. Bu kişi dört yıl sonra ölümden sonraki yaşam konusunda özlü bir kitap yazmış ve bir üniversitede aylık konferanslar vermeye başlamıştı. Duygulu bir genç, kendini kılıç elde, eski savaş üniformaları içinde gördüğünde, Cayce bunun eski bir yaşam olduğunu doğruladı. Rüya görenin, kendini ve rüyalarını inceleyerek, savaşçı benliğinin şimdiki kişiliğine nasıl uyabileceğini araştır-

masını istedi. Genç bir süre sonra, eski disiplinli yaşamının onu başkalarına hizmette sabırlı ve kararlı yaptığını söyledi. Cayce onayladı, ayrıca oluşumundaki savaşçı alt yapı yardımıyla kontrollü güç kullanılmasını da geliştirebilirdi. Bir firmada çalışan çekici ve hırslı bir bayan, rüyasında, ya kandırmaya ya da yardımcı olmaya çalıştığı bir erkeğe, bir proje üzerinde taslaklar çiziyordu. Cayce o erkeğin, şimdi özveride bulunduğu oğlu olduğunu söyledi. Yırtıcı iç güdülerine uyacağı yerde, onunla çalışırsa, en iyi yanını ortaya çıkarabilirdi.

Borsayla ilgilenen biri, sembolik olarak, sayılarla düşen ve yükselen tahviller görmeye başlamıştı. Cayce ona sayı sembolleriyle ilgilenen bir yabancının adını verdi. Ona danışmalı ve dostluğunu kazanmalıydı. Çünkü, daha önceki yaşamlarında birlikte olmuşlardı.

Bir banker, uykusunda yabancı diller konuştuğunu söylediğinde, Cayce bunların Mısır ve Kelt dilleri olduğunu söyledi, bu doğrulanabilirdi. Ve ona rüyallarında sık sık gördüğü taş tabletlere dikkat etmesi ikazında bulundu. Rüya gören bu tabletlerden söz etmemişti. Bu mısır tabletlerini okuyabilirdi. Cayce bunları yatay değil, yukarıdan aşağıya okumasını söyledi.

Bir bayana, bir Hristiyan'ın Haçlı Seferleri'nden Doğu'lu eşi olarak getirdiği bir kadın olarak yaşadığı kişiliğini rüyalarında görebi-

leceğini hatırlattı. Ve bildiği bu seferlerin ayrıntılı bir öyküsünü yazabileceğini söyledi.

Cayce'in reenkarnasyon konusunda söylediklerimiz (hipnozla önceki yaşamına döndürme), rüyalar, vizyonlar ve kişilik yapılarının oluşmasıyla doğrulanabilir. Bu gerçek elbette Freud'un çocukluktaki cinsellik, Rank'ın doğum travması ve Jung'un kollektif bilinçdışından gelen kişilik mirâsı tezlerine anlam kazandıracaktır.

RUHSAL VE ZİHİNSEL OKUMALAR

Yaşamının sonuna doğru Cayce, okumalarını üç türe indirmişti: Fiziksel okumalar, psikolojik okumalar ve insanın Tanrısal olanla ilişkisini gösteren "ruhsal ve zihinsel okumalar..."

Bu üçüncü okumanın miktarı azdır, ne var ki Cayce onlardan özel bir tat alırdı. Çünkü onlar yaşamının en önemli yanına dokunurlar: Tüm varlığın "birliğinin" uzun gezisinde yer alan "can"ın analizine. İnsanları bu tür okumalara yöneltmek için Cayce işe, genellikle canın ne olduğunu ve dünya yaşamındaki insan bedeninde nasıl iş gördüğünü inceleyerek başlardı. Tüm canlar, başlangıçta aynı zamanlarda yaratılmışlardı ve yaratılış alanına çıkarlarken geçireceği serüven ve tecrübeler için kendilerine özgür irade bağışlanmıştı. Kaderleri bilgi ile ve bilinçli istekle tanrısala dönmek, yaradılışa yardımcı olmak ve onu geliştirmede tanrısala ortak olmaktı. Ayrıca, yaşadıklarıyla tanrısallığa özel bir katkıları olacak, tanrısallığı zenginleştireceklerdi.

Bazı canlar, içinden çıktkları Tanrısallığı bilinçli olarak "bilerek", "semereli olmak, çoğalmak ve dünyayı denetimlerine almak için" buraya gelmişlerdi. Ne var ki, bu caṇlar kendilerini dünya işlerine öylesine kaptırmışlardı ki, dünyanın işleyiş ve yasalarının çamuruna saplanıp kaldılar. İşte o zaman bu canları yöneltmek için başka bir işleyiş murat edildi. Canlar tanrısalla olan doğal uyumlarını kaybetmişlerdi. Seçtikleri dünyada yaratılış ve Yaratan'ın sırlarını yaşarlarken onlara, tekrar tanrısala doğru büyüyebilmeleri için yeni bir yol verilmeliydi: İşte reenkarnasyon (yeniden bedenlenme) böyle başladı. Birbiri ardınca yaşamlardan ve aralarındaki tecrübelerden geçtikçe, her can tanrısalla olan uyumunu ve yoldaşlarına SEVGİYLE HİZMETİ kusursuzlaştıracaktı. Ruhsal ve zihinsel okumalar kişideki bu iki sürecin araştırılmasıydı.

Önce günlük yaşamında kişinin düşüncelerini, genelde nereye çevireceği geliyordu. Cayce için yapıcı olan, Tanrısal güçlerle daha iyi ve daha üretici ilişkilere sokan ya da canı gitgide ölü sona götüren akıldı.

Rüyalar bile çoğu zaman insanın benimsediği düşüncelerle ilgiliydi. insanın düşünceleri rüyasına da yansıyor, onları etkiliyor ve onlardan etkileniyordu. Örneğin, rüyasında yaptığı bir buluşun çalındığını gören, bir araştırıcının üzüntüsü öylesine dikkatini alıyordu ki, sonunda keşif yapamaz hale geliyordu. Rüyasında ödenmesi gereken bir fatu-

ra gören bir hanım, bu işleri eşine bırakacağı yerde, masraflara öylesine endişe duyuyor ki, sonunda kendi sağlığına ve bebeğininkine zarar veriyordu. Bir iş adamı ortaklarından öylesine şüpheleniyordu ki (aslında rüyaları buna ayna tutuyordu) onlara yabancılaşıyor ve sonunda korktuğu ihaneti üzerine çekiyordu gerçekten de.

Öte yandan insanlardaki en iyi yanları ortaya çıkarmamaya çalışan biri, kendini dostlarıyla balık tutup eğlenirken görüyordu. Balık ruhsal gıdayı, nasibi ifade ediyordu. Umutsuzca hasta olan bir yakını için dua eden biri, rüyasında duasını hastane odasındaki bir ışık gibi görüyordu. Dileğinin şiddetine göre ışık ya parlıyor ya da sönükleşiyordu.

Tipik olarak zihinsel ve ruhsal okumalar, rüya görenin işi, evliliği bir gruba ya da bir kuruma bağlılığında ortaya neler koyduğunu işlerler. Cayce değişik şekillerde aynı soruyu sorar hep: "İdealiniz nedir?" Ona göre uzun vadede ancak iki ideal olabilir: Kendine hizmet ve başkalarına hizmet. Bunun tersi olan ün, servet, güç idealine sert bir neşter atar. Kişi de iyi olanı alır. Annelik, ezilenlere duyulan merhamet, korkusuzluk, dostlara bağlılık, ileriyi görme yeteneği gibi... Her şey bunların üzerine kurulacaktır. Sonra arta kalan davranışları ele alır ve onları da aynı çizgiyi çekmeye davet eder. En son olarak, insanlık ailesi için, Hz. İsa olarak gelen canı örnek

gösterir. Karşısındakinden, yaşamını o yaşamla kıyaslamasını ister, çünkü o doğru ve değerli olan yaşamdır.

Rüya görenin yaşam tarzı ve idealindeki yaşam, küçük imaj ve semboller biçiminde de olsa, çoğu gece rüyalarda kıyaslanmaktadır.

Rüyasında tuhaf ayakkabı bağları olan, garip ayakkabılar giyen birine, bunun ayağını yolda tutması için bir ikaz olduğunu söyler. Kendisini cadde ışıklarının parlattığı ıslak bir yolda yürüyen birine, daha çok ışık, yaşamı hakkında daha çok gerçek alması için yolunun temizlendiğini söyler. İşte o gerçeği başkalarıyla paylaşacaktır. Merakı evde televizyon seyretmek olan biri, karanlık bir odada dönen projektör ışığına benzer bir şey görmüştür. Rüya gören içindeki sıkıntı ve karanlığa rağmen, birçok kanaldan kardeşlerine yardım için uzanabilir, rüya bunu göstermektedir. Rüyasında dışarıda durup mağazada çalışan çocuklara şefkatle bakan birine, bu şefkatin çoğu zaman zihnini dolduran, mağazada çalışan kadınlara duyduğu cinselliğin kılık değiştirmiş biçimi olduğunu söyler.

Rüyasında adını üç kere tekrarladığını duyan birine de, bunun Tevrat'ta anlatılan olayın, mabette küçük Samuel'in yaşadığı tecrübenin aynısı olduğunu hatırlatır. Bunun yalın karşılığı bütün gönüllere vermelidir: "Kullan beni!"

İŞ OKUMALARI

Cayce'ye göre, tanrısal olan, insanın yalnızca inancı ve ahlâkıyla ilgilenmiyordu. O yaratıcı da olduğu için, insanın her türlü düzeyde ki yaratıcılığıyla ilgilenir: Müziğiyle, sevişmesiyle, uygarlık kurmasıyla, duasıyla, ilaçlarıyla, kazancıyla kısacası herşeyiyle... (İngilizce'de yapmak, yaratmak için "making" sözcüğü kullanılıyor: Making music, making love, making money gibi...)

Cayce ruhsal güçleriyle değerli bilgiler verdiğinde, bazı insanların ihtirasları ortaya çıkıyordu. Ne var ki onun yetenekleri servet değil, insanı insan yapmakta kullanılabilirdi sadece. Ancak birine, genel büyümesinin bir bölümü olarak, servet yapması için yardıma uygun olduğunda, tıbbi öğütler gibi, malî öğütlerde veriyordu.

Kendi oğlu ve iki yakını gömülü hazine için yardım istemeye geldiklerinde, doğru izi sürdüklerini söyledi. Ne var ki aradıklarının onlara getireceği şeylere hazır değildiler. Kendi bilinçaltıları onlara rüyalarında bazı bilgiler vermediği sürece, onlara daha fazla yardım etmek doğru değildi.

Gerçekten de yirmibeş kadar insan ondan bu türden yardımlar aldı. Çoğu kez de, rüyalarının yorumlanmasıyla... O bir grup önünde okuma yaptığında, insanların özel yaşamlarını başkalarının önünde açmazdı. Bir keresinde bir iş adamına öğüt verirken (Cayce, Almanca bilmezdi) onu utandırmamak için Almanca hitap etti. Orada o iş adamından başka bu dili bilen biri yoktu (Cayce'nin bir medyum olduğunu, bilgilerin ruhsal bir kaynaktan geldiğini, kendi bilgileri olmadığını bir kez daha hatırlayalım). İlişki ve sorumluluklarında işadamlarının nerede yanlış yaptıklarını çok iyi bildiğini, onlara bu şekilde çok açık gösterdi. İşleri için danışmaya gelen bazıları bu yüzden ondan uzaklaştılar.

Cayce, insanın, işinin iyi yürümesi için bütün gerekli şeyleri rüyalarında bulabileceğini söylerdi. Elbette doğru işteyse, dürüstlükle çalışıyorsa ve elindekileri daha az şanslı olanlara yardım için kullanabiliyorsa...

Rüyalar kanalıyla Cayce'in iş meselelerinde yardım ettiği kimseler hırslı insanlardan değillerdi, zaten o başka türlü yardım etmezdi. Para kazanmakta yanlış bir yan yoktu. Etkileyici bir okumasında Hz. İsa'nın bile tümüyle gerçeğe bağlı kalarak, Wall Street borsacılığı yapabileceğini söylemişti. Önemli olan para değil, harekete geçirici sebepti. Önemli olan dünya yaşamındaki yolculuğunda, insanın bu parayı ne amaçla kullanacağı idi.

GİZLİ KAYNAKLAR ÜZERİNE MESAJLAR

Cayce'in yetenekleri arasında kayıp ya da gizli şeyleri bulmakda vardı. İlk yıllarında bu türden bir hayli girişimleri oldu, ama yaşamının sonuna doğru, bu konuyla pek uğraşmadı. Cinayetleri çözerken ruhunun rahatsız olduğunu ve cinayetin şiddetiyle şoka girdiğini farketmekteydi. Kendi mesajları, yeteneğini bu amaçla kullanmanın, usturayla ağaç devirmeye benzediğini ifade etti, ustura ince ve zarif bir biçimde kullanılmalıydı.

Ne var ki maden ve petrol aramalarında yardımlarını insanlardan esirgemedi. Kendi mesajları, ona bir gün gömülü bir hazinenin yerini bularak yasal yoldan zengin olabileceğini söyledi. Ama harekete geçirici sebebi ve eyleminin sonuçlarını kabul ederse eğer...

Bir keresinde bir grup iş adamına yardım için, gizli bir hazineyi bulmak üzere, eşi ve sekreteriyle yola çıkmıştı. Aşağıdaki rüyayı gördü ve utanarak evine döndü:

"Sanki büyükannem için mesaj alacaktık. Onun gene canlı olduğunu biliyorduk ve belki bir yere gidersek onu bulabileceğimiz

söylendi. Yer bir depoya ya da cenaze levazımatı odasına benziyordu. Tabutta yatan büyükannemin üstünde ve etrafında asmalar vardı. Eşim, sekreterim ve ben mesajlara uyarak onları kesip kesip atıyorduk. Sonra bunu insanlara ispatlayabilirsek, ne kadar başka olacağı gibi sözler etmeye başladık. Kapıda üç cins ayrı köpekle karşılaştık. Onları dışarıya çıkarmaya çalıştık, ama biri kurtuldu ve ölüye doğru koştu. Ardından bakarken bunun bir rüya olduğunu farkettim. Yorumu biliyordum. Burada bana anlatılan; üzerimize vazife olmayan işleri yaptığımız ve nefsimize yenik düştüğümüz zamanlarda işimizin boşa gittiği idi."

Cayce yorumundan emin olduğu halde, gene transa geçip bilgi alarak rüyasını açıkladı. Asmaların koparılışı, hazine avcılarına ayak uydurmakla ne yaptığını gösteriyordu: Bencilce girişimiyle, başkalarının yardımına adayacağı haftaları boşa harcamıştı. Ama daha da önemlisi; üç köpek kendisi, eşi ve sekreterinin nefsiydi. Köpek insanın nefsanî yanının sembolüydü. Kuyruk sallayan kanişin olabileceği kadar memnun, yola çıkmışlar, ama sonunda hırlayıp ısıracak kadar gerginleşmişlerdi. Bu durumda hazineden gerekeni elde edemeyecek ve de elde ettikleri başarı bedeline değmeyecekti hiç.

Ayrıca rüya büyükannenin yeniden dirilişi-

ni yorumluyordu. Cayce'in asıl görevi insanları gerçek durum ve hallerine uyandırmaktı, yetenekleri bunun içindi. Ve kendisi de hazine peşinden koşarak böyle bir uyanışı başaramazdı. İnsanlar kendi örnek yaşamları ve yaptıkları hayırlarla başkalarını uyandırabilirlerdi. Ruhsal güçlerinin teşhirleriyle değil...

Bu yüzden kayıp ve gizli şeylerle ilgili mesajları bazı şeylere tam bir açıklık getirmiyordu. Örneğin, Lindbergh'in çocuğunun kaçırılma olayında, bir hanım rüyasıyla ilgili olarak ona geldiğinde de aynı şey oldu. Rüyanın her ayrıntısı doğrulandı. Hastabakıcının, bahçevanın, Ptomac'daki sandalın rolü gibi... Hatta çocuğun kaçırıldığı sandalın adını da düzeltti. Arlington'u hanım Almanya'da biliyordu, onun Virginia'da olduğunu da açıkladı. Ama ona çocuğun bedeninin bulunduğu yeri söyleyemezdi. Bunun yerine onu gene rüya görmeye, kalan ayrıntıları bulmaya zorladı. Hatta rüyalarını izlemeye devam ederse, Puget Sound'a gideceğini bile anlattı. Bir dahaki adım ona ve kişiliğine güç katıyordu... Hanım bu bilgileri alarak gitti ve bir daha Cayce'e gelmedi...

SOSYAL DEĞİŞİMLER ÜZERİNE YORUMLAR

Yıllar boyunca, Cayce'in dosyalarında toplanan önemli bir okuma türü de toplum yaşamındaki değişimler üzerineydi. Değişen kişiler, program ve politikasıyla bir hareketin büyümesi, bu yorumlara dayanıyordu. Bu hareketi Cayce'in çalışmasının önemini hisseden ve hissedecek olan bir grubun aktiviteleri oluşturacaktı. Bu harekete sadece "çalışma" dendi ve çalışma üzerine yorumlar Cayce'in verdiği en ilginç bilgiler oldu.

Bu yorumlar, bir anlamda, Cayce'in ününün yaygınlığına bağlı olacaktı. Cayce'in gelecek için de desteklenme gereğini "Çalışma Yorumları" açıkça ortaya koyuyordu, ne var ki konu Cayce değildi. Önemli olan insanın kendine yardım etmesini öğrenmesi ve Cayce'in büyükanne rüyasında sembolize edildiği gibi, kendini "YENİDEN DİRİLİŞ"ten geçeceği sürece hazırlanmasıydı. Yeniden diriliş bir dogma değildi Cayce'e inanç hiç değildi. Onlara gelecek her canın, En Yüce Olan'ın çocuğu olarak, kendi yaratıcı yüceliğine ulaşması "çalışma"nın amacı olacaktı. Bunun için felse-

feden fiziğe kadar birçok konuyla ilgilenecek-lerdi. Sahip olduklarıyla başlamak zorundaydılar; yorumlar, Cayce ve en yakın dostları ile... Ve onlara katılacak yetenekli ve istekli insanları bekleyeceklerdi.

Cayce yaşarken, bir üniversite ve bir hastane açtılar. Bunlar kapatıldığında, "çalışmalar"da sıradan ama kendilerini disipline etmiş, "Tanrı Arayışı" dedikleri bir yola kendilerini adamış Virginia'lı bazı kardeşlerin gelişmeleri ele alındı.

Aslında Cayce'in yaşamı ve yaptıkları, önemli sosyal değişimlerin küçük bir örneğiydi. Mesajlar bu hareketin her yönünü ele alıyordu. Felsefesini, amacını, önderliğini, ahiti, işbirliğini, günlük çalışma çerçevesini, aşamalarını... Her devamlı hareket önce kişiye, sonra gruba, sonra sınıflara, sonra kitlelere yayılırdı. Cayce'in kaynağın, bunda kararlıydı. Sosyal değişimler, belli bir yerde, belli bir zamanda, belli bir yaşamı kurarak ve yeniden kurarak, bunu evde, iş yerinde, kişisel ilişkilerde ve mabedde de destekleyen öncü gruplar oluşturarak başlatılabilirdi. Ve sonra geçen yıllarda geliştirildi, aynı değişik meslekteki önderlerin meslek yaşamlarında yetişmeleri gibi.... Ancak o zaman birşey benimsenir, anlaşılır, uygulanırdı ve sonunda kitlelere erişirdi.

Cayce'ya göre rüyalar sosyal hareketlerin gelişimiyle ilgili olarak gerekli bilgileri verip,

gelişimi yönetebilirdi. Zaman zaman yeteneğini rüya görenin bu bilgiyi alabilmesi yönünde kullandı.

Çevredeki insanlar sorunlar ve güçlüklerin çok olduğu bir dönemde, düşündükleri hastanenin gerçekleştiğini gördüklerinde, rüyaların yalnızca istekleri değil, geleceği de gösterdiğine şahit oldular. Hastaneyi finanse etmek işi son aşamaya ulaştığında, ihtiyaçlarına uygun binayı nereden kiralayacakları, gene içlerinden birinin rüyasında gösterildi. Tasarladıkları üniversitenin kuruluşuna da gene rüyalar yön verdi. Çalışma grubu işlerine başladıklarında, rüyalar aracılığıyla öğütler aldılar. Cayce, birgün, eğer hayatlarını başkaları için yaşayabilirlerse, rüyalarında Hz. İsa'dan öğüt alma lûtfuna bile ulaşabileceklerini söyledi onlara.

Rüya Okumaları 1924'den, Cayce'in ölüm tarihi olan 1945'e kadar "çalışma"yı adım adım ele aldı. Hatta rüyalardan biri de Cayce'in dünyadan ayrılışını, ondan sonra yerini alacak olan eşinin çalışmalarının sonuçlarını gösteriyordu. Eşinden pek az sonra onun da dünyadan ayrılacağını imâ eden rüya da bunların arasındaydı. Özetle, bu rüyalar sorumlu olarak soyal değişim, sosyal hizmet ve sosyal adalet için çalışan insanlara yollarını işaret ediyordu. Aynı Kutsal Kitaplar'daki bazı insanlara işaret edildiği gibi...

RÜYA YASALARI

Cayce, rüyalarını yorumladığı kişilere, düşünce ve duyguları yansıtan okumaları ve rüyaları aynı yasaların yarattığını söylerdi.

Bu yasaları adlandırmadır. Açıkladığı her şey (okumaları öyle diyordu) kendisinin ve dinleyicilerin ruhunun kapasitesi ve kelime hazinesince filtre ediliyordu. Ona gelenlerin içinde bilim adamları olmadığı için, daha çok pratik bilgiler veriyordu. Ne var ki sık sık da rüya görenin içine derinliğine bakıyordu ve sonra onu incelemeye, incelemeye, incelemeye zorluyordu.

Kısacası rüyalar üzerine akıllarını kullanmaya özendiriyordu. Başkalarının sağlığıyla ilgilenenlere tıbbî reçeteler, dürtüleri anlamak isteyene geçmiş yaşam bilgileri, Yaratıcı'nın önünde yolunu düzeltmiş birine ruhsal öğütler gelirdi. Ne var ki rüyalar, rüya görenin bilinç derinliği ile sınırlıydı.

Okumalar, bir anlamda da, kişinin yapıcı olarak kullanabileceği bilgi ve rehberlik ile sınırlıydılar. Bu bilgi ve rehberlik bilinçaltı ve öteki kaynakların musluğunu açarak elde

edebilirlerdi. Ruh, rüya göreni sınırlı ama yeterli malzemeyle besleyerek dengesini korurdu. O kendi kendini düzenleme yasasına uyardı.

Okumaların uzunluğu rüya görenin kişiliğine göre değişirdi. En kısa rüya okumaları iki cümleydi: Yorum yok. Çünkü daha önceki rüyanın yorumuyla ilgili olarak, bir şey yapmadınız! Ne var ki sayfalarca tutan okumalar da vardı.

Açıklık da rüyaya göre değişiyordu. Bazıları dolaysız ve netti. Bazıları da cümlecikten cümleciğe geçiyor, anlamını bir söz ağı içinde gizliyordu.

Çoğu okuma resmî bir üslûp sergileyip pasif yapılar kullanırken, bazılarıda argo, mesleki deyimler ve öğütler verilen insanın kendine özgü sözcükleriyle süsleniyordu. Okumaların bazıları şiirsel üslûptaydı. Hele bazıları ölçü, söz uyumu ve makamıyla tam bir şiirdi. Kişilere göre söyleşi seviyesi, Cayce'e göre, aynı rüyadaki gibi, bir yasaya dayanıyordu.

Okumaların çoğu kişiye ve sorunlarına eğiliyordu. Ne var ki bazıları insan sorununa Kutsal Kitap'tan paraleller çizecek kadar anlamca zenginleşiyorlardı. Ya da bazıları meseleleri bambaşka bir açıdan ele alıp, bütün insanlara "Tanrı'nın kötü ve suçlu bir nesile sonuna kadar katlanamayacağı" ikazını getiri-

yordu.

Bazen okumalarda, rüyadaki gibi, değişmeler görülüyordu. Örneğin, ele alınıp işlenen konuda kaymalar oluyordu, aynı insanda görülen, uyuyup rüya görüp kalktığındaki uyumsuzluk hali gibi... Zaman zaman okumalarda da bu tür değişmeler oluyordu, bir sesin rüya yorumunu kesmesi ya da bir rüya sahnesinin bir başkasıyla değişmesi gibi... Bazen de o anda Cayce'e yazmakta ya da telefon etmekte olan birinin ihtiyacı olan bir okuma araya giriveriyordu.

Cayce bütün bu değişimlerde, işleyiş halinde olan bir yasanın etkili olduğu açıklandı. Kendi içindeki değiştirici etkenler okumaları değiştirebiliyordu. Aynı rüya görenin ruhsal halinin rüyayı etkilemesi gibi...

Cayce'in sağlık durumu bile okumaları etkiliyordu. Örneğin, hasta olduğunda okuma yapamıyordu. Yorgun olduğunda da, daha az açık, daha az detaylı yorumlar geliyordu. Benzer faktörler rüyaları da etkiliyordu. Gerçekten de bedenin işleyişinin etkileri o kadar açıktı ki, rüya görenin devamlı sebze ya da et yediği dönemlerde değişiveriyorlardı. İstirahat ve ruhsal uygunluk rüyaların derinliğini, açıklığını arttırıyor, hatırlanmalarını kolaylaştırıyordu.

Akıl durumu da okumaları etkiliyordu. Etrafındakilerin sıkıntılı olduğu bir sıra, Cayce

yaşamı boyunca pek az yaptığı türden iki hatası oldu. Birincisi petrol kuyusu konusunda, öteki de hastanesi konusunda... İkisinin de yorumunda bir çarpıtma yaşandı. Ne var ki bu küçük hatalar hem petrol kuyusunu, hem de hastanenin kaybına sebep oldu.

En iyi okumalar huzurlu , esprili ve güvenli olduğu sıralarda geldi. Büyük dertler içinde olduğu bir sırada da olağanüstü iki okuma dikkati çekti: Okuma yaptığı için hapsedildiğinde ve üniversitesi kapandığında...

Rüyalar nasıl insanları yönlendirebiliyorsa, insanlar da rüyalarını yönlendirebiliyordu. Cayce kendine gelenleri gezmeye, oynamaya, tatil yapmaya, gülmüye, eğlenmeye, çocuklarla sevinmeye zorlardı. Bunun yanı sıra, yakınını kaybetmiş, iflâs etmiş, boşanmış, ya da güç bir seçim önünde kalmış insanları da rüyalarının derinliğine inmeleri için sıkıştırırdı. Bütün bu olaylar derin ve güçlü rüyalar çağırıştırabilirlerdi çünkü.

Ruhsal durum da okumaları etkiliyordu. Hazine peşine ya da yetenekleriyle ün peşine düştüğü sıralar, kendi okumaları ona okumalarının kalitesinin ne kadar düştüğünü hatırlattı. Öte yandan Tanrı'ya yöneldiğinde, Kutsal Kitapları incelediğinde huzurlu balık avlarının düzenli olduğu dönemlerde okumaları ne kadar kalite kazanıyordu...! Ve yeni yetenekler filizleniyordu.

Benzer faktörler rüyaların kalitesini de etkiliyordu. Kendisine gelenler para, güç ve üne eğilim içinde olduklarında, rüyaların bu maddeleri gündeme getirdiği, açıklık ve yardım yönünden bozulduğu kolayca görülebilirdi. İnançlarından, ibadetlerinden, başkalarına hizmet etmek amaçlarından emin oldukları zaman da, rüyalarında yeni boyutlar ortaya çıkacaktı. Geçmişe, geleceğin dünyasına ve bunların üstünde olan şeylere de bir bakış atabileceklerdi.

Daha az önemli de olsa, okumalar odada bulunanların ruh hallerinden de etkilenebiliyordu. Rüyalarda da aynı yasa geçerliydi: Örneğin, eğer eşler birbirini gerçekten seviyorlarsa, rüyalar bu bağ ve kutuplulukla berraklaşıveriyordu. Kardeşin kardeşle ilişkisi, çocuğun ana-baba ile ilişkisi, rüya görenin denge ve sağlamlığı rüyanın biçim ve niteliğini etkiliyordu.

Cayce'in kaynağı sık sık, Cayce'den bilgi ve rehberlik alanların niyetlerinin önemi üzerinde duruyordu. İnsanların niyetleri çok önemliydi. Yenilik arayanlar, başkalarını sömürenler, yaşamları için tanrısal garanti arayanlar, geçmişteki hataları haklı görenler, kısa, sert veya belirsiz cevaplar ya da kendilerini davranışa iten sebepler üzerine umulmadık dersler alıyorlardı. Kendilerine verilen öğüdü tutmayanlar için, daha sonraki öğütler daha kısa oluyor ya da hiç öğüt verilmiyordu. Kaynak

körükörüne inancı, sürekli şüphecilik gibi olayları reddediyordu. Yaltakçılığı, haset ve küçümsemeyle bir tutuyordu. Bir okuma "gerçek mucize'nin arayanın içinde" olduğunu söylüyordu.

Davranışa iten sebepler, rüya görenin çevresindeki insanlar için yararlı bilgiler alışında da egemen rol oynuyordu. İyi düşünceler mucizeler yaratıyordu. Çoğu zaman rüya gören sevdiği birinin ulaşamadığı bir gerçeğe, iyi niyetle ulaşıveriyordu. Çoğu zaman bir kardeş ya da çocuktan alınan bilinçsiz bir telapati, rüya görene o kişinin kötü huyuna, alkol alışkanlığına, kırık gönlüne ya da tahammül edilemez gururuna nasıl ulaşabileceğine ışık tutuyordu.

RÜYA YORUM YASALARI

Nasıl her okumayı (medyumlukla alınan bilgiyi) ve her rüyayı renklendiren yasalar varsa, rüya yorumunu da yönlendiren yasalar vardı.

Cayce'in her rüya yorumu, rüya görenin gelişimini kısa bir gözden geçirişle başlardı. Rüyalarını ne ölçüde hatırladığı, aldığı rehberlik ve gelişim hızının ne ölçüde rüyalara paralel olduğu, rüya görenin kendi ilerlemesi konusunda ne hissettiği, öz benine (canına) ne ölçüde ulaştığı, rüyalarında hangi yeni yetenekleri geliştirdiği, kendi zayıflıklarını nasıl ele aldığı ve Cayce'in yardımı olmadan rüyaları ne kadar yorumlayabildiği gibi konular bu incelemenin bölümlerini oluştururdu.

Rüya görenin gelişimindeki bütün bu yönler Cayce'ın kendi rüyalarında da görülebilirdi. Gerçekten de çoğu zaman görülen uzun rüyalar, rüya görenin ruhsal durumunu ve yaşamının bir veya daha fazla yanını aydınlatan bu türde gözden geçirme rüyalarıdır. Bu rüyalar çoğu kez geçtiği yere ya da önemine göre, çocukluğa kadar inerler. Genellikle bu tür rüyalarda çok insan bulunur, çünkü rüya

görenin kişiliği ve alışkanlıkları onun için önemli olan bazı insanlara bağlıdır. Ya da rüya gören bir kaç gece arka arkaya, (seks, inanç, cesaret, yetenekleri gibi) aynı konuda rüya görür. Genelde, son bölüm insanın durumunu gösterir. Kederli bir sonuç ve düşünceli ruh hali bir ikazı işaret ederken, sonda görülen bir serüven, bir keşif ya da çekici yerler bir vaadi ifade eder.

Cayce tipik bir rüya yorumunda, önce hangi ruhsal durumun bu rüyayı yarattığını açıklar, bunun ayrıntılarına girerdi. Rüya gören için rüyayı yaratan değişik düzeyler (ruh, akıl, can düzeyi gibi) kendisini tanımasına yardımcı olmakta, böylece o kendini rüyaları aracılığıyla eğitebilmektedir.

Örneğin rüyasında bir ses konuştuğunda, yaşadığı bir duygu ve düşünce atmosferi, sesin nefsinden mi, yoksa düş gücünden mi kaynaklandığını belli edebilirdi. Rüyasında günden bir görüntü geçtiğinde, nüanslar bunun günün kaygılarından mı kaynaklandığını, yoksa bilinç altından gelen yararlı bir yorumun başlangıcı mı olduğunu gösterebilirdi. Garip ve saldırgan şeyler gördüğünde de bilinçaltı, hangisinin saldırgan davranışlardan kaynaklanan bir rüyayı ifade ettiğini, hangisinin akılcı bir meydan okuma olduğunu öğretebilirdi.

Rüya gören rüyada ya da rüyadan hemen sonra, rüyada hangi yanının ve neden hareke-

te geçtiğini merak edebilir. Daha sonra göreceği bir rüya bu konuda açıklık getirecektir.

Rüyaları için Cayce'e gelenlerden bazıları içlerinden gelen, konuşmayı izleyebildiklerine şaşırdılar. Bazıları da rüyalarında kendi seslerini enkarne olmamış varlıkların seslerinden ayırabildiklerine sevindiler.

Küçük bir rüyayı geniş bir anlam çerçevesine yerleştirmek (rüya böyle gerektiğinde) Cayce'in yorum özelliklerinden biriydi. Örneğin ağabeyinin ölümünü gören ve üzülen birine bunun ileriyi gösteren bir haberci rüyadan ayrı olan anlamını da açıkladı: Rüya gören kendi üstünbilinç düzeyinden Cayce'in "en büyük kardeş" dediği Hz. İsa'nın yoldaşları için Ölümünü görüyordu. Garip, genç bir bayanı danstan eve götüren birine, başkalarına hizmetin yaşamı nasıl zenginleştirdiğini gördüğünü söyledi. Rüyasında tren gezisi yapan bir iş adamına bunun hem ruhun gezintisi hem de demiryolu ile ilgili hisse senedi hareketini ifade ettiğini açıkladı. Öyle ise bazı rüyalar bir şeyle çokşey anlatabilirlerdi. Buna göre yorumlanmalıydılar.

Ve rüya yorumlarının bir bölümü evrensl anlamı olan sembolleri ifade eden "Urim Sanatı"na bağlıydılar. Bu sembollerden bazıları:

Işık: İçgörü ve ilâhi yardım, yükselmedir.

Çocuk: Rüya görenin daha çok çabasını ge-

rektiren hayırlı bir başlangıçtır.

At ve binicisi: Çoğu zaman bilincin yüksek alanlarından bir mesajdır.

Kilitteki anahtar: Rüya görenin içinde bir şeyin açılması, çözülmesidir.

URİM'i (*) böylece tanımlarken Cayce, İncil âlimlerinin asırlardır çözemediği bir sırrı da açıklıyordu.

Onun taklit edilemeyen bir yanı da, rüya görenlerin hangi gece, ne saatte rüya göreceklerini önceden söylemesiydi. Bunu yapabiliyordu, çünkü rüya görenin ruhsal halindeki rüyayı kaçınılmaz kılan sebepleri görebiliyordu. Bir gökdelenin tepesine çıkmış birinin altındaki birbirini kesen caddelerden savrularak gelen iki arabanın çarpışacağını görebilmesi gibi bir şeydi bu.

Rüya gören ayrıca, gördüğünün ne zaman yeni bir konunun ya da bir serinin işaretlerini taşıdığını farkedebilmeliydi.

Benzetmeler yapmak ya da örneklemek Cayce'in rüya yorumunun başka bir özelliğiydi. Örneğin farklı bilinç düzeylerinin aynı anda yaptıkları işi gösteren bir rüya sahnesini, bir piyanistin hem notaya bakıp hem de parmak hareketlerini yürütmesine benzetmişti. Büyük kader planı içinde ruhun kişiliği de, bir tohumdan çıkan (örneğin sadık) bir ağaca,

(*): Urim: Kutsal Kitap'ta yer alan büyük semboller.

gene de biricik olan bir ağaca benzetilebilirdi. Bir çınar tohumundan bir çınar ağacı, bir çam fidanından bir çam ağacı çıkardı ancak. Bir bedendeki hasta hücreler birlikten ayrılan ve kendi başına iş yapan insanlara benzetilebilirdi.

Aslında Cayce'in bu benzetme ve örnekleme yeteneği her rüya görende vardır. Örneğin biri, 1925'in dinsel düşüncesini kocaman, güzelce inşaa edilmiş ama kumsala oturmuş ve hiç bir yere gitmeyen bir gemi olarak görmüştü.

Rüyanın amacını saptamak rüya yorumunda büyük bir adımdır. Rüya görenin ruhsal hali ya da bütün varlığı en çok ihtiyaç duyulan neyse, onu getirmeye çalışır. Eğer ihtiyacı değişiklikse, ona güzel ya da korkunç tecrübeler yaşatır. Eğer ihtiyacı bilgiyse, gerçekleri bulup getirir. Rüyalar kendini ayarlama, kendini aşma, kendini eğitme programının bir parçasıdır ki, bundan her kişinin kendi canı (öz ruhu) sorumludur. (Öz ruhun vicdan yanında ikinci bir işlevini daha görüyoruz. Rüyaları yaratmak. Ç.N.)

O halde rüya yorumlamada önemli bir adım, önce rüyanın ne getirdiğini açıkça ortaya koymaktır. Örneğin, tanıdık birinin rüyada hisse senetlerinden sözetmesi, hisse senetleri hareketine dikkati çekmek için bir motive ediciydi. Ne var ki hisse senedi hareketleri gerçek rakamlarıyla görüldüğünde ya da özel bir ses rüyada talimat verdiğinde, artık ince-

lemeyi bırakıp harekete geçmek gerektiğine işarettir.

Cayce rüya göreni canlı bir rüyadan sonra uyanmaya ve gördüğü rüyayı hatırlamaya özendirdi. Sonradan rüyanın kendisi için yorumlanması niyetiyle uykuya dönmeliydi. O zaman uykuya daldıktan sonra göreceği yeni rüyadaki deneme benzeri pasajlarla veya rüya görenin dediği gibi, "yorumlayıcı" ya da "karşılıklı konuşan"'ın sesiyle önceki rüyaya bir açıklık getirilebilirdi.

Edgar Cayce ile birlikte rüyalarını yorumlayanlar, yaşamlarında yoğun olaylar yaşadılar. Evlilik veya iş krizleri gibi... Cayce onlara rüyaların nefes kesici derinliklerini, yaratıcılığın gücünü gösterdi, benliklerini kuvvetle sarstı. Onlara kendi yaptıklarını yapabileceklerini kanıtladı.

Bir kaçının dışında, rüya görenler bir daha böylesine sınanmadılar. Cayce bundan sonra onları ruhsal hac için eğitti. Bu yol rüyalardan daha çok derin düşünceye, duaya, başkalarına hizmete ağırlık veriyordu. Bunun için grup eğitimine yöneldi. Bu şekilde çalışmada, bilgide ve sevgide, karşılıklı hayır dualarıyla birbirlerine yardımcı olabileceklerdi. Bunu rüyalarda yapamazlardı.

Ama rüya ve rüya yorumu bu büyük eğitimin bir bölümü olduğunda, rüya gören geceleyin, bazen de uyanıkken yaşadığı tecrüblerden pek fazla şey kazanabilirdi.

RÜYALARDA YÜKSELME

Cayce de, uyanık olduğunda, yorum ve rüya sırasında olan yükselmeyi merak ediyordu. Bir gün bu sorunu aydınlatan bir rüya gördü. Hastaneyi kaybettikten kısa bir süre sonraydı...

Rüyayı, başkaları gibi, birisi için okuma yapmak (medyumluk kanalıyla yorum almak) üzere transa geçtiğinde gördü. Yorum sırasında bile varlığının bir bölümü rüyalarla uğraşabiliyordum:

""*Kendimi yorum yapmak üzere hazırlanmış gördüm ve gerçekten de okuma yapıyordu.*

Trans durumuna geçtiğimde, yukarı doğru yayılacağım bir merkez ya da bir nokta gördüm. Bu nokta, çepeçevre halkaların çevirdiği bir spiral, çok küçük bir spiral olarak başlıyor ve yukarıya doğru gitgide genişliyordu. Halkalar arasındaki uzay, insanların tekâmüle kazandığı yerlerdi. Ben oralardan bilgi almaya çalışıyordum. Az gelişmiş insanlar öyle aşağıda idiler ki, oradan bilgi veren biri o dar halkalar içinde değerli bir bilgi veremiyordu.

Orada kendi ışığını kendisi saçan bazı bölgeler de vardı.

Sağlıkla ilgili ışıklar saçılan yerde olan biri için, sağlık ya da şifa için okuma vermek, başka yeteneklerle ilgili ışıklar saçan yerlere göre çok daha kolaydı.

Bu anlamda benim New York'daki bir insana, Chicago'daki bir insandan daha iyi bir okuma vermeme benzetilebilirdi, çünkü New York'un titreşimleri Chicago'nunkinden çok daha yüksektiler.

Halkalar ne kadar çok yaklaşılırsa, o kadar çok bilgi alınabiliyordu. İnsan aradaki bir noktadan, kendi isteğiyle, halkaya doğru gidebiliyordu. Ne var ki yalnızca merak yüzünden okuma istiyorlarsa, halkadan merkeze doğru ya da halkalar arasındaki uzağa doğru çekiyorlardı."

Cayce, ayrıca, bu rüya için okuma yaptı. Verdiği bilgileri nasıl aldığını gösteren vizyonun doğru olduğu söylendi kendisine.

Ufacık bir zerre olarak başlama vizyonu gerçekti. Gereçekten de "dünya işlerinde" Cayce sadece bir kum zerresi gibiydi. Ne var ki okuma yaptığında dışa ve yukarı doğru genişleyen bir huni gibi yayılıp en geniş çapına ulaşıyor ve her şeyi kaplayacak kadar yükseliyor ya da yükseltiliyordu. Tecrübeden anlaşılacağı gibi, o doğrudan göklere götürülüyordu. Trans halinde beden aktivitesi sıfıra

inerken, yalnızca koni biçiminde görünen evrensel boruyu kullanıyor ve aradığına uzanıyordu. Daha sonra uygun varlıktan bu uzanmaya karşılık geliyordu. Kendi yerlerinde bazı parlak noktalar görmüştü ki, bunlar aynı bir gitarın rezonansla ses vermesi gibi, bilgi isteğine karşılık veriyorlardı. Okuma benzetmelere dayanıyordu ve Cayce bu sembollerin anlamına ulaşabilmişti. Her insanın, her grubun, her sınıfın ya da kitlenin veya devletin bu geniş spiralin bir noktasında bulunduğunu söyledi. Oraya, "Tam Akıl Olan Yaratıcı Güç"ün düzenlediği bu ağa kendi çabalarıyla ulaşmışlardı. Okumaların söylediğine göre, her küçük parlak nokta, sinirlerin canlı organizmanın her bölümünü merkeze bağladığı gibi, bir düzene bağlıydı, bu yüzden öteki noktalarla bağlantı halindeydi.

Merkezde olan anında her birini işitiyor ve biliyordu.

Okumanın etkisi de arayıcıya New York ya da Chicago'da verilmesine göre değişiyordu. Aradaki fark şifa öğüdünde değildi, çünkü öğüt serbestçe şu ya da bu yere verilebilirdi. Fark kişinin içindeki rezonans halinde ve alınan yardım ya da bilginin çerçevesindeydi. Herkes durum ve gelişiminin izin verdiği ölçüde işitiyor ve karşılık veriyordu.

Bu bilgi geldikten sonra, özellikle hayat okumalarında, okumaya başladığında Cayce çoğu zaman, "Evrim spiralinde yukarı... Za-

man spiralinde aşağı" ya da: "Bu kent Allentown'la spiralde aynı noktada" benzeri ifadeler kullanılırdı. Başkaları bu spirali göremediler, ne var ki Uyuyan Kahin'e göre bu yapı gerçekti.

Okumalar, Cayce'in başlıca rüya konularının birinde, ölmüş olan sevdiği biriyle yaşadığı unutulmaz bir rüya tecrübesini nakleden birinin uzanışını açıklarken, aynı rotayı izliyordu. Cayce ona buluşmasının gerçek bir tecrübe olduğu güvencesini verdi. Sonra da rüya gören planların kesiştiği yerde, farklı planlardaki insanların buluşmasını göstermek için çizdiği grafiği açıklarken, sabırla dinledi. Transta olduğu halde, görüyormuşcasına çizimi izledi, sonra onu düzeltmeye koyuldu.

Bir yıldız çizmesi gerektiğini söyledi. Uzanan üçgen kollar insanın tüm ruhsal halini sembolize ediyordu. Kolların ucu, duyular ve dürtüler ağının kısmen dışına çıksa da, insanın bedenine kadar uzanan bilinci meydana getiriyordu. İnsan kolların ucundan taştığında, ruhsal durum genişliyordu. Ve üçgen çıkıntıların komşulara dokunduğu halka bölümüne yaklaştığında, telâpati meydana geliyor ya da yakın düşüncede olanlarla uyum sağlıyordu. Her sivri ucun yıldız merkezine açıldığı yerde o insanın, biricik olan, kendi noktasına yönelik gene de her zaman merkezinde varolan "can"ı vardı.

Sonra Cayce (ki burada benzetmesi spirali hatırlatıyordu) rüya gören herkesin, bilinçli olarak, kendi biricik noktasından bir başka yıldızın gövdesine, oradan da merkezine nasıl ineceğini düşünmesi gerektiğini söyledi.

Merkeze ne kadar yaklaşırsa, bir başka insanın yıldız uçlarıyla temsil edilen bilinç alanına ve canına o denli girilebilirdi.

Evrende de bir merkez vardı. Bu merkez her insanı, her yaratığı ve yaratılışı biliyor ve sürekli yardım ediyordu.

Trans halinde ya da rüyada insan Merkez'e yaklaşıyor, ona ihtiyacı olana ya da yardım edeceği birine ulaşabiliyordu.

İlgili yasa ve süreçleri ne kadar karışık olsa da, yükselme bilmecesinin aslı buydu.

Bazıları kuşku duysada, insan evrende yalnız değildi. Ve bir yıldızın merkezi kadar parlak olan merkezdeki gerçek, rüyalarda gerçek olarak yaşanabilirdi.

RÜYALARIN KİŞİSELLİĞİ

Edgar Cayce'in okumaları veya yorumları kişilere göre biçilmişti.

Örneğin kardeşini gören bir insanın rüyası, kardeşinin sevmediği bir yanına karşılık olarak, kendi düzeltilmesi gereken bir yanını temsil edebilirdi. Buna karşılık kardeşi onu rüyasında gördüğünde, bu temsilî bir sembol değil, sağlığıyla ilgili bir ikaz olabilirdi.

Hamile bir kadın rüyasında bir doktor gördüğünde bu bedeninin hamileliğe hazır olduğunun sinyali olabilirken, eşi aynı doktoru görmüşse, bu kendini hizmete adamış doktorun bilinçaltı gelişimini gösterebilirdi.

Bu yüzden Cayce'in rüya görene verdiği öğütlerin ne ölçüde genelleştirbileceği araştırmalara dayanacaktı. Anlattığı özel süreçler daha iyi anlaşıldıkça, tekrarlanıp çeşitlendikçe, öğütlerin ne ölçüde başkalarına uygulanabileceği ortaya çıktı.

Altmışlı yıllarda Cayce'in rüya okumaları düzenlenip çoğaltıldı. Özellikle oğlu Hugh Lynn çoğu zaman babasının ölümünden önce kurulan Araştırma ve Aydınlatma Birliği'nde rüyalardan yararlanan çalışma grubu-

nun gelişime yardımcı oldu. O ve onun eğitti başkaları 30 yıldan fazla bir süre sıradan insanlara rüyaları ele almayı öğrettiler. Bilinçaltının iç alanlarının bu uzman olmayan araştırımaları laboratuar araştırmacılar yapmadılar, onlar yalnızca rüyalar ülkesinin natura-listleriydiler. Araştırmaları Cayce'in rüyalar konusunda ileri sürdüğü pek çok şeyi kanıtladı: Hepsinin değişik türde ESP (duyular dışı algılama) yeteneği vardı, hepsinin reenkarnasyon konusunda katkıları oldu, dualar hepsini etkiledi, hepsi ilâhi mistik tecrübeler yaşadılar ve herbirinin rüya stili kendine özgüydü...

Bugün Cayce'in rüya materyali sistematik araştırmaya açıktır. İsteyen onun rüya yorumlarını Jung ve Freud'unkiyle kıyaslayabilir. Bu ara Hung Lynn Cayce'in bazı laboratuar çalışmaları yaptığını görüyoruz. Bu çalışmalar okumalarda anlatılan uyaranları testten geçiriyordu: İlaç, oruç, meditasyon, renkli ışıklar, telapatik hedefler, sistematik kendi kendinizi analiz gibi...

Daha ilk araştırmalar rüya görenlerin, rüyaları hatırlama, yorum ve uygulamada Cayce'in okumalarında değerli bir rehber bulabileceklerini gösterdi.

RÜYALAR NASIL HATIRLANIR ?

Bazıları rüyalarını yıllarca hatırlamaz, bazıları da rüya gördüğünü hatırlamaz. Bu onların rüya görmediği ya da rüyalarını hatırlamayacaklarını göstermez.

Cayce, normal, sağlıklı ve gelişen insanların rüyalarını, beyni ya da asabî endokrin sistemi hasar görmüş olanların rüyalarından ayırırdı. Normal insan hatırlasa da, hatırlamasa da rüyalarını muntazam olarak görürdü.

Modern rüya laboratuarlarından çok daha önce Cayce, hızlı göz hareketleri (REM) başladığında, rüya görmediğini sanan kişi uyandırılırsa, gördüğü rüyayı hatırlayacağını söylemişti. Ayrıca o, istek üzerine, rüya gören için gördüğünü, hatta gece boyu bütün gördüklerini hatırlatırdı ve bu şekilde rüya görenin belleğini hızlandırıp güçlendirirdi. Bu tecrübelerden sonra, kişi rüya gördüğünü, hem de çok gördüğünü hatırlardı.

Cayce'in eğittikleri, bu işi akıllarına koyduktan sonra, rüyalarını hatırlamayı öğrenmede güçlük çekmediler. Ama önce rüyala-

rında ne olursa olsun, karşılaşmaya hazır olmak ve bu konuda bir şeyler yapmak kararında olmalıydılar. Sonra da bilinçaltına, şu ya da bu şekilde, rüyaların uyandırılacak kadar canlı olmasını ya da sabahları bilinçte kalmasını kabul ettirmeliydiler.

Bazıları bunu, uykuya dalmadan önce rüya göreceklerini ve hatırlayacaklarını kendilerine telkin ederek yaptılar. Aynı sabah altıda kalkacaklarını aklına koyup da o saatte gerçekten kalkanlar gibi... Bazıları da rüyalar aracılığıyla rehberlik dileyerek... Ve bazıları da rüyalar konusunda okuyarak ya da konuşarak, yani kendilerini sürekli istim üzerinde tutarak başardılar bunu.

Ayrıca Cayce kendi rüyaları üzerine yaptığı bir okumada bedenin rüyaları hatırlamada rolü olduğunu söyledi. Rüyadan sonra uyanıldığında beden kımıldatılmazsa, görülen rüya daha iyi anımsanabilirdi. Yeterince istirahat etmek de önemliydi. Cayce eğittiği insanlara sürekli bunu hatırlatırdı. Ne var ki; yalnızca dinlenmek de insanın istirahatini sağlayamazdı. Gevşeme, egzersiz, eylence ve kendini Yaratan'ın ellerine teslim etmekten gelen rahatlık ve huzur da dinlenme sebebiydiler.

Bir başka usûl de, rüyaları akılda korumaya çalışmak ve sık sık bu kayıda dönmekti. Kendisi de rüyalarını akılda korumayı başaramadığında, aklını rüyalar için kullanamadı-

ğından dolayı kendisini eleştirirdi. "Araştırıcı akıl"ı yeteri kadar araştırmıyordu! Cayce, yaşamının sonuna doğru canlı rüyaları dostları ile tartışmayı âdet haline getirmişti.

Okumalar rüya göreni, küçük bir bölümü bile olsa, gördüğü rüyayı hatırlamaya özendirirdi. Bulanık yerleri düzeltirdi.

Uyanıldığı sıradaki ruh hali önemliydi. Okumalara göre, insanın önceki eylemleri ve yaşamının o andaki dönemi rüyalarda en derin iç halleriyle kıyaslanırdı. Kötü bir ruh haliyle ve huzursuz uyanan insan dönüp yaşamına ve rüyalarına bakmalıydı. Açık ve huzurlu bir ruh haliyle uyanan biri ise, rüyalarını hatırladığında, ciddi bir iç çatışma içinde olmadığını görecekti.

Aslında rüyaların gidişi (sınıflama olarak) uyanık haldeki yaşamın gidişinden farklı değildi. Geleceği açan duyular dışı algılamayı kullanan bir rüya, uyanık bir sezgi, bir izlenim ya da bir iç sesin yaptığını yapardı. Bir rüya, rüya görenin kişiliğini, zayıflığını açarken, derinlemesine içe bakış da aynı işi yapardı, bir rüya bilincin yasaları üzerine bir tecrübe yaşatırken, derin bir inceleme ya da istiare (düşüncenin sürekli yoğunlaşması) aynı şeyi gerçekleştirirdi.

Bir rüya bir mesaj naklederken, rüya görenin geçmişinden bir imaj kullanırken, uyanık belleğin imajları ve ona eşlik eden düşünce-

ler de aynı işi yapardı. Alışkanlık halindeki sözcük seçimleri ve dil sürçmeleri de öyleydi. Bu yüzden Cayce rüya görenleri yalnızca rüyalarını anlatmaları için değil, bilinçaltının kontrol ettiği günlük yaşamda olan biteni de anlatmaları için zorladı. Uyanıklık ve rüya hallerini inceleyerek onlara yardımcı oldu, onları da kendi kendilerine yardımcı olmaya zorladı.

Son olarak da, rüyaları hatırlamada önemli bir adım, görülen rüyaların gereğini yapmaktı. Rüyaları yaratan bilinçaltı aktivitesine bilinç katma işi, rüya görenin aklının sınırları içinde, eğilimlerini harekete geçirirdi. İşte bu yararlı eğilimler bir dahaki rüyanın hatırlanmasını kolaylaştırır ve gerçekten de rüya yorumunda yardımcı olurdu.

Ayrıca rüyayı bir kere kaydetmek, başkalarına anlatmak ya da akılda tekrarlamak hatırlamayı kuvvetlendirir. Çünkü rüya bilince ulaştıkça, bilinçle bir çok kez ilişki kurar ve giderek bilincin dikkatinden yararlanır. Eğer rüya bir ikaz rüyası ise, tekrarlamak ikazın tepkisini kuvvetlendirir. Bir alarm rüyası ise, rüya görenin uyanıklığını ve hassaslığını arttırır. Bir ders rüyası ise, rüyayı tekrarlamak egzersiz yapmak gibi olacaktır.

Eğer olabiliyorsa, hatırlanan rüyalardan yararlanılmalıdır. Çünkü bilinçaltı, iyi kullanıldığında, akan ama görülmeyen bir orman kaynağına benzer. Cayce rüyalar için "krista-

lize edilebilir vizyonlar" der. Rüyalardan yalnızca başıboş istekler değil, gerçek umut ve istekler de biçimlenir ve insanı zorlayıcı olurlar.

Rüyayı yorumlamaya çalışmakta, rüyayı hatırlamak kadar önemlidir, çünkü hiç bir şey bilince vurmaktan daha hatırlatıcı olamaz.

Yorumlama, Cayce'e göre, rüya içeriğini rüya görene daha yakın gelen kendi yaşam ve düşünceleriyle "tartma" işidir. İnsanın anlayışı her zaman kıyaslama ile ilerler. Yorumlamada iki ana adım rüyanın neyi gösterdiğini, neden sözettiğini kavramak ve rüyanın eğilimini hissetmektir. Rüya neyi değiştirmeye çalışıyor ya da neye yeni bir anlam veriyor?... Rüya yorumlanırken, dışta olan biten şeyler kıyaslanırken, içteki düşünce, duygu ve niyetler de kıyaslanmalıdır. Bazen aynı rüya ikisini birden gösterir. Rüya yorumunda gelişme, rüyaları kolayca ve beceriyle kıyaslama yeteneğinin, bağlantıları hissetmenin, mesajı ya da rüyayı yaratıcı eğilimin anlaşılmasıdır ki, rüya ile ilgili eğitiminin büyük bir bölümü bu gerçeği ele alır.

Kısa Bir Özet

Yaşamımıza yön veren bu çok önemli konuyu özetlersek; rüyaları hatırlamak için:

1. Hazırlanmak ve Karar Vermek

Rüyalarda, ne olursa olsun karşılamaya hazır olmak ve bu konuda bir şeyler yapmak kararını vermek.

2. Dilemek

Rüyalarla rehberlik dilemek.

3. Bilinçaltına Tekin Yapmak

a) Yatarken rüyayı hatırlamayı kendine telkin etmek.

b) Rüyadan sonra uyanacağını kendine telkin etmek.

c) Rüyaların uyandıracak kadar canlı olacağını telkin etmek.

4. Bedeni Hazırlamak

a) Bedenin istirahat ve huzurunu sağlamak.

b) Uyandıktan sonra hareket etmemek.

5. Aklı Rüyalar İçin Kullanmak

a) Görülen rüyaları kaydetmek.

b) Başkalarına anlatmak.

c) Rüyayı akılda tekrarlamak.

d) Rüyaları incelemek, kıyaslamak.

e) Rüyayı mutlaka yorumlamaya çalışmak.

6. Uygulamak

Rüyanın gereğini yapmak.

a) Bir mesajı, bir uyarıyı değerlendirmek.

b) Eyleme dökmek, istenileni yapmak.

İnsan rüyanın bilinçaltı eylemine bilinçli bir destek vererek rüyalarını hatırlamayı geliştirebilir. Bunun yollarından biri de, incelemektir. Rüyada, rüya görende ve ilişkilerinde ortaya çıkan yasa ve süreçleri incelemek gibi... Büyük ayı yıldız kümesinin son iki yıldızını izleyerek nasıl kutup yıldızı bulunuyorsa, iki ya da daha çok rüya izlenerek, gerektiğinde uyanık haldeki düşünceleri ve olayları da gözden geçirerek bu yasa ve süreçler bulunabilir. Akıl düzeylerinin farklı etkileşimler içinde oluşu, sevginin sevgiyi çekmesi, korku ve kuşkunun insanı kötürümleştirmesi, konsantrasyonun ESP'yi (Duyular dışı algılamayı) geliştirmesi, hizmet ve görevin hem bu hem öte dünyanın yardımını çekmesi, duanın bilinci geliştirmesi buna örnektir.

Okumak da bu konuda yardımcı olabilir. Gerçekten de Cayce rüya görenlere bazı kitaplar tavsiye etti ve bu kitaplardaki güç pasajlara açıklamalar getirdi. Ouspensky'nin "Tertium Organum"u ve William James'in "Dinsel Tecrübe Çeşitleri" bunlar arasındaydı. Ne var ki esas inceleme konusu tecrübelerdi ve herşeyin üstünde, rüya görenin ruhunun yavaş ama sürekli açılışıydı ki, insan dikkatli bir kıyas ve incelemeyle doğaya ve çevredeki

ruhsal alana hükmeden iş başındaki bütün yaratıcı süreçleri görebilirdi. Hatta denilebilir ki, insan yaratılışının geri kalanına karşılık verdikçe, kendi içinde iş görürken bulacağı Tanrı'nın bütün işlerini anlayabilirdi.

İncelemeler, rüyalara bilinç katmada büyük bir adım olduğundan daha net rüyalar ve daha net hatırlamalar için yardımcıdırlar. Ne var ki yalnızca inceleme yeterli değildir. Rüyalara verilen aktif bir karşılık rüyaları hatırlamayı geliştirmede eş derecede önemlidir. Cayce bu eyleme "uygulama" der ve her rüya okumasına bir bölüm uygulama ekler. İnceleme elbette bir uygulamadır, ne var ki uygulama bundan fazlasıdır...Rüya gören rüyasındaki iç görüyü, öğüdü ya da hızlandırıcı ikazı kas ve sinirleriyle eyleme dökmelidir. Tam bir anlayışa varmak ve rüyaların sunduğu rehberliği kazanmak için bunları tecrübe ederek sınamalıdır. Cayce tekrar tekrar rüyalarıyla haşır-neşir olanlara şunu der: "Yapın, yapın, yapın!"

Ve iki tür eylem uygulama repertuarına girer: Uyum ve hizmet. İnsan rüya tecrübelerini en yüksek benliğiyle, rüyalarında bulunan Tanrı ile uyum için bir rehber olarak kullanabilir. Bu tür uygulama yorumlanan rüya malzemesi ile hergün yapılmalıdır.

Uygulamanın ikinci büyük şekli vermek, hizmet etmektir. İnsanın kendisinin ve ailesinin geçimini temin etmesi önemlidir. Ne var ki, daha da önemlisi, temel ihtiyaçlar karşı-

landığında, daha az şanslı olanlara el uzatmaktır. Hizmet ağır bir görev ya da hayatın hoş bir yanı değil, gerçeğin işaretidir, ruhun yoludur. Hizmet insanın dünyada ulaştığı en güzel ve en büyük şeydir, şükrün en iyisi ortaya koyuştur. Hizmet maddî yardım, tıbbi yardım, fikir vermek, buluş yapmak, güzellikler sunmak, adaleti sağlamak gibi bir çok şekillerde olabilir.

Cayce, inceleme ve planlı eylemlerin ötesinde, rüyaları hatırlamayı kolaylaştıran bir başka şeyin de sürekli tekrarlar olduğunu söyler. Eğer rüya eşe karşı bir sevecen davranış başlatıyorsa, insan yalnızca bunu anlamakla yetinmeyip, bu eylemi eşiyle günlük ilişkilerinde ortaya koymalıdır. Yalnızca rüyalarla uğraşmak değil, rüya için her şeyi yapmak rüyalara bilinç katma da daha sonra atılacak adımlardır.

Rüyaları hatırlamak ve yorumlamak her zaman hoş olmayabilir. Eğer insanlar bu yardımları değerlendiremez ve yaşamlarının yönünü tayin edip kim olduklarını çözemezlerse, kendi sıkışmış ruhlarının eylemleriyle bunalımlara sürüklenirler, bu da eninde sonunda kendileriyle yüzleşmelerini gerektirir. Bu bir hastalık dolayısıyla olabilir, bir evliliğin ya da bir işin sonu dolayısıyla olabilir. Depresyon ya da içe kapanmış olabilir... Bu sert disiplinin yasalarına "karma" veya "bir ya da daha çok yaşamın düşünce ve eylem ekiminin hasadını biçme" denir.

HATIRLANMAYAN RÜYALAR NE OLUR?

En kararlı insanlar bile bütün rüyalarını hatırlayamazlar. Bunu ummak boşunadır. Bazı rüyalar bilince ulaşmadan rüya görenin gelişime yardımcı olurlar. Hatırlanamayan bu türdeki rüyalarda ruh, bilinçaltının daha geniş perspektifinden ya da canın ya da evrensel güçlerin (yüksek varlıkların) daha da geniş perspektifinden boy göstermektir.

Bazı rüyalar da bilinç üzerine kısmen etki yapar ve kısmen hatırlanırlar. Eğer rüya gören hatırlamaya çalışıyor ve rüyalarından yararlanıyorsa, bu parçalarla ilgilenmesine gerek yoktur, çünkü bazı bölümler bilinçaltının yarattığı yararlı cevaplar olmayıp, bilinç ve ona yakın akıl düzeyiyle sınırlı endişelerden kaynaklanan rüyalardır.

Yine bazı bölümler, az da olsa, sesleri ve bedenin ritmini maskeleyip rüya görenin uykuya devamını sağlarken, bazı bölümler de tersini yapar, gizemli bir içerikleri olmadığı halde, uyanması gerektiğinde, rüya göreni uyandırırlar.

Bundan başka yenilenlerden kaynaklanan kolay hatırlanamayan rüyalar vardır. Canlıdırlar, ancak başları ve sonları yoktur, güçlü kabuslar gibi insanı uykudan sıçratmazlar.

Genel kurallar şudur: Anlamı olup da, anımsanmayan rüyalar, ilgi ve amaçlarını değiştirmeden, varyasyonlarla tekrarlanırlar.

Cayce rüyalarındaki "SANSÜR" olayını Freud kadar vurgulamadı. (Freud'a göre, zihnimiz hoşa gitmeyen şeyleri henüz bilince varmadan sansür etmektedir ki, bu sav başlangıçta tutulmamıştır. Ne var ki, psikofizyolojinin günümüzdeki buluşlarıyla uyuşum içindedir. Ç.N.) Sansür, sadece yorumladığı rüyalarda değil, rüya görenlerin inceledikleri ilk rüyalarında, hoşlanmadıkları ya da toplumca kabul edilmeyecek yanların ortaya çıkmasını engelleme biçiminde de açıkça işleyiş halindeydi.

Cayce çoğu zaman rüyalarda başkalarına yansıtılan küçüklüklere önem verirdi: Hırs ve zalimliğin, aslında rüya görenin bir niteliği olduğu bunu da başkalarına yansıttığını ifade ederdi. Rüya görenlerin hoş olmayan ya da gizliliklerine dokunan rüya bölümlerini, öteki bölümlerden daha çok unuttukları ya da söz etmediklerine dikkati çektiği bu tür bir sansür biçimiydi.

Ayrıca rüya görenler, eğer sorumluluk duy-

gularına karşıysa, bunları da unutmak eğilimindeydiler.

Hatırlanmayan rüyalara ek olarak Cayce, rüya görenin aklından çok, beden ve duygularının eylemiyle tanıdığı rüya sorunlarını ele aldı... Rüya gören uykusunda ağladığında ya da bağırdığında, yürüdüğünde ya da debelendiğinde sağlığıyla ilgilenmeliydi. Rüyaları sürekli gerçekdışı ve tatsız olduğu zaman da sağlığı tehlikedeydi. Böylesi bozukluklar sinir sistemi ağının ya da bedensel heyecanları kontrol eden otonom sinir sisteminin ya da her ikisinin fiziksel yetersizliğinden doğardı. Ayrıca endokrin bezinin işleyişi hemen her zaman işin içine girer, bedendeki zehirlerin hareketi, dolaşım yetersizliği gibi şeyler rüyaları değiştirirdi. O türden rüyaları yorumlamak gereksizdi.

RÜYALARLA İLGİLENMENİN SAKINCALARI VAR MIDIR?

Bazen rüyaları hatırlayıp, onlardan yararlanma bazı tehlikeler yaratabilir. Temel sakınca aklın güçlü enerjisinden doğar. Ne var ki, bu enerjinin henüz yorumda ustalaşmamış rüyacının, ne de dua, artistik yaratma, doğru yaşama, çalışma gibi faaliyetleri denge içinde tutan daha tecrübeli kişinin kontrolünden çıkması mümkün değildir. Ancak rüyalar aracılığıyla bilinçaltının güçlü enerjilerini uyandırıp ehlileştirmek isteyenler ve de zaman içinde ölçülü bir yaşam tutturamayanlar için tehlike vardır.

Cayce, rüya görenlere tekrar tekrar, rüyalar ülkesini keşfederken, akıllarını güçlü tutmaları için ikaz ederdi. Günlük kararlarından devamlı sorumluydular, rüyalarına çok fazla güvenmemeliydiler, hüner ve bilgi kazanmayı sürdürmeliydiler. Her ne kadar rüyalarla yeni gelişmelere davet edilseler de, erkek kendini sürekli olarak çalışma ve düşüncelerine, kadın da ilgi ve sevgisine vermeliydi.

Rüya tecrübesinin daha geniş alanları açısından daha büyük bir tecrübe ve denge gereklidir. Aşırının her türlüsünden kaçınılmalı-

dır. İster yeme içme, ister düşünme, ister rüya inceleme olsun... Aksi halde, bir vakit hayra işleyen güçler, başka vakit yıkıcı olup çıkıverirler.

Öte yandan, rüya gören rüyalardaki rehberliği ve gelişme şansını kaybetmemeye çalışırken, ayrıca içindeki dinamik enerjiyi de hızlandırmalıdır. Eğer bu enerji ihmal edilir, ya da uygun şekilde kullanılmazsa, insanı ciddî şekilde bozar ve rahatsız eder. Bir kersinde Cayce ciddî bir ihtarda bulundu: "Eğer rüya tecrübeleri bencilce kötüye kullanılırsa, o enerji büyüyüp ruhta bir momentum yaratır ve rüya görene zarar verebilecek tehlikeli güçleri çözer. Sözü edilen enkarne olmamış bir varlık değil, rüya görenin ruhsal haline doğal, doğal olduğu kadar da ağır gelen güçlerdir.

Rüyalar, genelde rüya göreni kendini en iyi ele alacak şekilde hazırlarlar. Onlar kendi kendilerini ayarlayıcı ve düzenleyicidirler. Örneğin, Rüya gören gördüklerine çok fazla önem veriyorsa, o zaman dikkatini günlük işlere çekerler. Rüyanın bir yanına büyülenip kalmışsa (öte dünyada yapılan bir gezi gibi) meseleyi açıkça anlayana kadar, rüya göreni bir aptal olarak gösterecektir. Ne var ki rüyaların kendilerini ayarlama ve düzenlemelerinin de bir sınırı vardır. Örneğin, rüya gören, beden ve ruh dengesini bozarsa, otomatik olarak rüyaların düzenleyici fonksiyonunu da

bozar ve onları tutarsız kılar. Ayrıca aşırı bencillik de rüyaların düzelme fonksiyonunu bozan bir şeydir.

Ve insan belli türde bir rüya görmek için de kendini asla zorlamamalıdır... Önce yürüme öğrenilir sonra koşulur. İnsan kendine gerekli olanı rüyalarında göstermesi için kendi canına ve Yaratıcı'sına güvenmelidir. Öte yandan, rüyalardan sorumluluk duymak, onları yaşamın yerini almaya zorlamak anlamına gelmez.

Bütün bu uyarılara karşın, Cayce'in en seçkin süjelerinden biri, bir zihinsel hastalıkla dengesini (bu arada iş ve eşini de) kaybetti. Onu bir başkası izledi. Ne var ki ölümünü gören ve ne zaman öleceğini soran o insan dahil, hepsi ikaz edilmişti. O gün yapılan okuma uyarının yanı sıra son derece yüceltticiydi:

"...O halde çocuğum, çarığı bağla, doğru tut!.. İnancını koru, onu koru... Vadedilen senin içinde... Birçok canın yol aradığı içindeki o ışığı koru!...

Bilgi seni aşmasın! Verilenleri yapmakta aşırıya kaçma, onu yapmamazlık da etme!.. Ancak iradesini O'nun iradesiyle bir edebilen gittiği yöne özel bir dikkat gösterebilir. Benliğini O'na yakın tut... Çünkü tökezletici engeller gitgide büyüyen ve başkalarıyla ilişkide yanlış kullanılan benlikte gelir."

Bu öğüt etkili olamadı. Beş yıldır rüyanın her türlü derinliğine dalmış olan rüya görücü bir süre sonra ailesine sırt çevirdi ve yaşayabilmek için boncuk satarak geçinmeye başladı...

Kısaca, rüyalarla uğraşmak insanın her işinde olduğu gibi, tehlikeler taşır. Tehlike vardır, çünkü tehlikeyi yaratan insan vardır. İnsan anlaşılamamamış potansiyeli ve anlaşılamamış iradesi ile bir uyum içindedir. Zihinsel denge bozulunca, onunla bağlantılı olan bilinçaltının işleyişi de bozulur. Cayce'ın rüyalarla ilgili olarak çizdiği tehlike tablosu budur.

V

RÜYA YORUMUNA NASIL BAŞLANIR?

Rüya malzemesi, ne kadar yabancı görünürse görünsün, yabancı bir zekâdan gelmez. Hatta rüya görenin yarattığı rüya kendi bilgeliğini aştığında bile, o kendi anlayabileceği türden rüyalar görür. Rüya görende gördüğü her rüya içeriğine bir eğilim vardır ve eğer sabırlıysa anlamı çıkarılabilir.

İnsan önce kendi rüyasını yorumlayarak rüya yorumuna başlamalıdır. Cayce hemen başlangıçta başkalarının rüyalarını yorumlamaya özendirmez.

Yorumlamak asla el altındaki bir kitaptaki sembollere bakmak ve onları rüyaya uygulamak değildir. *Hangi ruh halinin işe karıştığını ve bu ruh halinin neyi başarmaya çalıştığını farketmek esastır*. İlk adım için, rüya görenin rüyadaki yerini bulmak gerekir. iki temel işlevden hangisinin önde geldiğini saptamak da ikinci adımdır. Birincisi: Görülen rüyalar bir problem mi çözüyor? İkincisi: Rüya görende yeni potansiyaller mi uyarıyor?

İnsanların çoğu için derinliğine kavranacak tek kişi vardır: Kendileri.

Bir kimsenin, rüyalarını inceleyecek kişi önce kendisidir. Kişi neleri inceleyecektir? Önce amaçlar, ilgi duyan şeyler, kararlar gibi bilince ait şeyleri... Gizli alışkanlıklar gibi be-

denine ait şeyleri ve sonra da idealleriyle, araştırıcı sorularıyla gizli olan cana ait şeyleri... Rüyalar tüm bunlara ayna tutarlar. Bunların ötesinde de inceleme ve büyümesinde onunla iletişim halinde olan, üstünbilinciyle erişebildiği Evrensel Güçler vardır. Bunları inceleyecektir.

Rüyaları inceleme eğitiminde Cayce'in ilk öğüdü, bu yüzden, "önce kendini incele" oldu. İnsanların belleklerini araştırmasını istedi, çalışma ideallerinin listesini yaptırdı, başkalarında nelere değer verdiklerini sordu ve kendileriyle kıyaslattı. Başkalarının kendilerinde algıladığına karşı, kendilerinin ne algıladığını araştırttı. Tüm bunlardan yasalar çıkarttırmaya çalıştı. Gruba birbirlerinin rüyaları üzerine konuşma görevi verdi, sonunda keşfettikleri duyguları yazdırdı. Rüyalar üzerinde başkalarıyla çalışmak, yeni rüyaları ve yararlı yorumları özendirirdi.

Bu grup çalışmalarında meditasyona ve derin sessizliğe önemli yer ayırdı. Bu bilinç halinde rüya yorumu çabuk gelir ve doğru çıkardı. Bazen içlerinden biri bilinci gidecek kadar çok düşündüğünde çözüme ulaşırdı; dua edip bilincini topladığında, rüya bütün netliğiyle canlandırılırdı.

Kutsal Kitap incelemeleri de, aklı "birlik" halinde sakinleştirir ve rüyaların anlamını netleştirirdi. Ayrıca rüyada olanlar özel pasajlarla kıyaslandığında, rüya görende

Urim'le (büyük sembollerle) ilgili duyular gelişirdi. Cayce'in eğitim yöntemlerinden biri de, rüyasıyla birlikte incelemesi için, rüya görene özel bir Kutsal Kitap pasajı vermesiydi. Ayrıca bu bilgileri Konfüçyus, Musa, Budhha ve Sokrat'ınkilerle karşılaştırmakta da serbesti.

Bütün bu metodlarla insan kendi rüyalarını yorumlamaya başlayabilirdi. Ne var ki hasta aklın rüyalarını yorumlamak söz konusu olduğunda, Cayce tıbbî yardımı tavsiye etmekte tereddüt etmedi. Elbette ki tıbbî yardımların da sınırı vardı. Doğru çalışmayan akıl daha da yanlışa götürebilirdi. Örneğin, bir rüya görücü doktorun telkinleriyle Odipus Kompleksi'ni (Freud'un yanlış bir savını) sabit fikir haline getirmişti, o yardımdan hiç yararlanamadı.

RÜYALAR NEDEN ÖYLE KARIŞIKTIR?

Bir keresinde Cayce rüyasında domuz yiyen bir kavun görmüştü. Bu rüya üzerine yorum yaptığında gerçek yaşamın tam tersi olan bu gülünç görüntünün, rüyayı görenin son zamanlardaki gülünç halini yansıttığını söyledi. Anlamsız görünen bu düzen, amaç anlaşıldığında, kusursuz bir mizah sergiliyordu. Bütün söz ve düşünceler ince nüans bağlantıları taşırdı. Bir yabancı, az da olsa, birine benzerdi. Bir bayrak, o ülke konusunda bir düşünce yaratırdı. Uyanık yaşamda bu küçük bağlantılar geri planda tutulur, bu yüzden iletişimde dikkat dağılmazdı. Ne var ki rüyalarda bu bağlantılar sahnenin ortasına çıkardı.

Cayce, rüyasında bir dostunu gören, borsa ile uğraşan birine, onu parlak ve çalışkan bir kişiliği olarak gördüğünü söyledi. Çünkü bu kişilik özellikleri şu sıra borsayı izleyen rüya gören için en gerekli olan niteliklerdi. Rüyasında kolej arkadaşını gören hamile bir hanım da, onu züppece gururundan dolayı gördüğünü söyledi. Arkadaşı doğacak bebek yüzünden onun takındığı havayı temsil ediyor-

du.

Uyanık durumda, olaylar arasında bağlantılar bulunur. Rüyalarda ise, bağlantılar olayı dikte eder. İşleyiş bu biçimde görüldüğünde, rüyalar hiç de öyle karışık değildirler.

Rüya görenin günlük ilgi alanına karşılık olarak, bilinçaltından kaynaklanan rüyalar, düzen ve niteliklerini aynı zamanda iki şeyi sunacak şekilde kurarlar: Rüya görenin ulaşmaya çalıştığı şeylere ve onun bildiklerine dayanan tümdengelime... Ve ESP (Duyular Dışı Algılama) söz konusu olduğunda da tümevarımla devreye girer. Bu bileşik iki görev anlaşıldığında, rüyaların öyle karışık şeyler olmadığı bir kere daha ortaya çıkar. Ne var ki Cayce bazen rüyalar için: "Bırakın, gitsin! Gene görünecektir. Daha anlaşılır bir şekilde bu sefer" der.

Evlerin üzerine basarak yürüyen bir örümcek görmek, saçma bir rüya gibi gelebilir... Saçmadır, ta ki rüya görenin (ki bunu kabul etmemiştir küçük ölçülerde başlayan evlilik dışı ilişkisinin yuvayı yıkmaya doğru gittiği ortaya çıkıncaya kadar!...İlişki bir örümcek ağı gibi gitgide büyümekte ve güçlenmektedir. Ve aşığın yıkıcı sözleri yuvanın üzerine basan örümcek gibi öldürücü etki yapmaktadır. Tek çözüm de rüyada gösterilmiştir: Örümcek ağını (ilişkiyi) çabucak koparıp atmak.

Rüya şöyle sürmektedir:

"Evimin arka avlusundaydım. Üstümde ceket vardı. Sol kolumun üstünde yeniden bir şeyler hissettim. Elimle yokladım. Ama kumaşa yapışık bir şeydi!... Dışarı doğru çekiştirdim, parçalandı ve bir kısmı içerde kaldı. Siyah kozaydı, parçalanan yerden küçük bir örümcek fırladı! Ve bir sürü de küçücük yumurta...Onları parçaladım. Ne var ki örümcek hızla büyüdü ve kaçtı! Kaçarken son derece anlaşılır bir dille konuşuyordu. Annesiyle ilgili söylediklerinin dışında kalanları hatılamıyorum.

Onu tekrar gördüğümde, yumruk kadar büyümüştü, üzerinde kırmızı bir leke vardı. O sıra evime girdi ve bütün evi dolduran bir ağ kurdu. Rahatça beni gözlüyordu. Bir süpürge aldım ve onu dışarı attım. Öldürdüğümü sandım, ne var ki daha çok konuşmaya başladı. Ölsün diye üzerine bastım.

Başaramamışım ki, birazdan, yeniden çıktığı yere yakın bir yerde gene gördüm. Arka avluda büyük bir ağ kurmuştu bu sefer. Beni görünce altında durduğum saçağa doğru fırladı. Yetişemedim, ama önüne hasır şapkamı fırlatıp ağını kestim. Gene konuşarak yere yuvarlandı. Bu kez elimdeki bıçakla parça parça ettim!"

Cayce yorumunu, ilişkinin gönül ve cana tehlikeli olacak şekilde büyüdüğü ikazında bulunarak noktaladı. Ne var ki "Dikkatli ol! Dikkatli ol!" öğüdü etkili olmadı. Rüya gören gitti ve bir daha dönmedi.

Böyle bir rüya, insan yalnızca rüyayı yorumlamaya kalkarsa, karışık gelebilir. Ama yorumcu (sevimsiz, kendinden memnun, haris ya da gururlu olarak temsil edilen) rüya göreni tanırsa, bu bağlantılar daha anlaşılır bir hale gelebilir.

Başka bir örümcek rüyasına sebep olan farklı bir durumu da Cayce bizzat yaşadı. Rüyası baygın yatan bir sarhoşla başlıyordu. Sonra da sarhoş, tehdid edici bir örümceğe dönüşüyordu. Bu rüya üzerine yorum yaptığında, bunun yorumlarını şeytan işi sanan insanlardan gelen eleştirileri nasıl ele aldığını gösteren bir dizi rüyadan biri olduğunu söyledi. Cayce da, gelen eleştirilere karşı rüyanın canlandırdığı gibi, güçlü bir tepki gösteriyordu. Ne var ki kötülüğe kötülükle karşılık veriş sonuçta muhalefeti artırır, onu daha öldürücü yapardı. Aynı, sorumsuz sarhoşun, zehirli yaratığa dönüştüğü gibi...

Her şeye karşın, rüya yorumu öyle basit birşey değildir, çünkü rüyayı gören, yani insan, basit değildir. Yüzlerce yorumda rüyaları ele alırken, Cayce dört tür rüya görüntüsünden söz etti: Saçma görüntüler, gerçek yaşama uyan görüntüler, sembolik görüntüler

ve vizyonlar.

Saçma ve anlamsız görüntüler, (ateşli bir hastalıkta olduğu gibi) bedendeki gerilimlere tepki olarak ortaya çıkarlar. Bu sırada beden dolaşım sisteminde, ya da alkolden kimyasal maddeler üretmektedir. Ya da gece boşalmaya neden olan endokrin salgısını arttırmaktadır. Bu şekilde ortaya çıkan görüntüler aynı rüya içinde, çok ender olarak anlamlı görüntülerle kesilir.

Vizyon türünden görüntülerin yer aldığı bir rüyaya güzel bir örnek, Cayce'in bizzat kendisinin gördüğü bir rüyadır. Üniversite ve hastanesini kaybettikten iki yıl sonraydı... Yeteneklerinin anlamını keşfetmeyi ve yaşamını yeniden nasıl kuracağını düşündüğü bir dönemdi. Bir çok yıla uzanan medyumsal yeteneklerinin yarattığı çalkantı ve ünden daha çok, güvenini Yaratıcı'sına bağlamasına sebep olan rüyalardan biriydi:

"*Bir kampa doğru yürüyordum... Omuzumda çaprazlamasına bir kayış asılıydı. Üzerinde dürbün muhafazasını hatırlatan bir kutu vardı. Kutunun içinde bir mesaj taşıdığımı biliyordum. Mesaj gittiğim yerdeki ordunun komutanınaydı.*"

İçinde mesaj olan bu kutu onun rüyalarında sıkça geçen bir semboldü. O garip trans konuşmalarıyla insanlara vereceği önemli bir şeyleri temsil diyordu.

"Tepeye tırmanmak meşakatli bir işti."

Bu sembolü de birçok kez gördü; bir tepeye tırmanmak yaşam yolculuğunda, ustalığında, daha yüksek yerlere ulaşmayı simgeliyordu.

"Sabahın erken saatlerinde kampa vardım, ortalık henüz ışıyordu... Küçük vadiye girdiğimde, üzerinden bir insanın sıçrayabileceği kadar dar bir ırmağa rastladım."

Akar sular gene rüyalarında tekrarlanan bir semboldü; yardıma ihtiyaç olduğu yerde, insanlara elden gelenin en iyisini sunmayı ifade eden ruhun canlı suyuydu.

"Beyazlar giyinmiş insanlar gördüm; beyaz ayakkabılar, pantlonlar, gömlekler ve beyaz tolgalar... Omuzlarında çaprazlamasına iki kayış taşıyorlardı. Birinden matara benzeri bir kap sarkıyordu."

Beyaz giyimli insanlar tanrısal hizmette temiz olanları sembolize ediyordu. Cayce bu görüntüyü bir kaç kere uyanık haldeki vizyonlarında da görmüştü.

"Dörtlü gruplar halindeydiler, önlerinde bir ateş ve ateşin üstünde de bir tava vardı. Ateşi mataralarından döktükleri bir şeylerle yakıyorlardı. Destere talaşına benzer bir şeydi... Kırmızı, yeşil ve kahverengi... Ufalanmış mantar da olabilirdi. Öteki kutudan da bir şeyler döktüler tavaya. Ka-

rıştırdıklarında omlete benzer bir şey oldu... Yenmesi belli ki güzel bir şeydi... Etrafta top, tüfek, kılıç gibi bir şeyler görünmüyordu, ama gördüğüm bir orduydu."

Beyaz giyimli bu Tanrı erlerini Cayce gene uyanık bir vizyonu sırasında gene görmüştü.

"Kimseyi tanımıyordum, ne var ki tüm vadi boyunca kahvaltılarını hazırlayan gruplar halinde insanlar görüyordum. Onlara sorumlu kişinin nerede olduğunu sordum. Çadırının vadinin öteki ucunda olduğunu söylediler... Gerçektende uzaklarda beyaz büyük bir çadır görünüyordu."

Rüyasında Sorumlu Olan'a yönlendirilmesi ilk değildi.

"Yürürken bir kaç kişi yol göstermek için bana katıldı. Bir süre sonra geldiğimiz yerin sağında küçük bir vadi gördüm. O sıra bazı takırtılar duyduk, dinlemek için durduk.

O vadi tarafından karalar giymiş bir sürü insan göründü. Kara olan derileri değil elbiseleriydi. Tam karada değildi aslında. Gri ya da kahverengiydiler."

Gördüğü karanlığın bekçileriydi. O uykuda ya da uyanık, bilinçli ya da transta yanlışta olan ya da yanlışa sevkedilmiş olanlarla mücadele halindeydi. Ama onlar, onun için canavar değil, sadece karanlık güçlerdi. Ayrım ne

kadar gerçekse de, siyah-beyaz bir evren değildi yaşadığımız evren. Ara tonlar da vardı...

"*O sıra aramıza ışıklı bir melek girdi, karanlık insanlar kalabalığı gözden kayboldu.*"

Melek sembolü çok okuduğu İncil'den dolayı Cayce'e tanıdıktı, ne var ki bu simge rüyalarda pek sık kullanılmazdı.

"*Sonra karanlığın melekleri gözüktü. Melekler insanlardan çok daha uzundular ve yüzleri çok daha parlaktı. Karanlık meleği ise sevkettiği insanlar kadar karanlık, ama daha da büyüktü. Kanatları yarasa kanatlarına benziyordu. Tüy ya da etten değillerdi, ne var ki istediği yere hızla gidebilecek duygusunu veriyorlardı.*"

Burada bir artist fotoğrafçının yaratıcı gücü açıkça görülüyordu. Cayce bir tecrübe yaşıyordu, rüyasında geçen bir düşünce değildi bu.

"*Kanatlar hem aydınlık, hem karanlık meleklerinde kalçalara kadar iniyordu. Aydınlık meleklerinin kanatları daha çok güvercin kandına benziyordu. Karanlık meleği aydınlık meleğine yolundan çekilmesini söyledi, sonra ondan birini seçmesini istedi, seçilen kendi seçtiği ile savaşacaktı. İki ordu arasında arena şeklinde bir alan vardı. Karanlık meleğiyle dövüşmek için ben*

seçildim. Güreşecektik....

Mesajımı iletememiştim ve ne yaptığımı da bilmiyordum. Çok beklemiştim ve onlara neden geldiğimi söylememiştim. Beni seçtiklerinde de şaşırmıştım."

Burada Cayce'in hayatı, yetenekleri ve mesajı için duyduğu derin endişe görülüyordu. Bundan iki yıl sonra Detroit'te lisansız hekimlik yaptığı gerekçesiyle kısa bir süre hapse atılacağını elbette bilemezdi... Şimdilik endişesi, birçok rüyasında olduğu gibi, kendisi ve ailesi için duyduğu geçim sorunu üzerineydi.

"Hâlâ kayış ve kutu boynumdaydı. Ve ben açlık hissediyordum ve yalnızca taşıdığım mesajı düşünüyordum.

Sonra gücümün yeterli olup olmadığını düşündüm... Acaba karanlığın çocuğu beni pisliğe atabilir miydi?.. Bu korkunç bir şey olurdu!"

Rüyasının açıkça gösterdiği gibi, stres içindeki Cayce'in bu tecrübesi kısmen duyduğu bunalımı, kısmen de çevresindeki câzip kadınlara karşılık verme eğilimini gösteriyordu. Bu, hem kendi aile ilişkilerinin hem de işinin yani mesajının başarılı olabilmesi için savaştığı bir tutkuydu.

"Ne var ki, eğer bir sözü hatırlarsam bunu başaramayacaktı. Düşündüm... bulmaya

çalıştım.....Hatırlayamıyordum!

Sonunda, sanki içimdeki bir merkezden bağırarak söylediğim sözler döküldü: 'Ve işte, her zaman sizinleyim, dünyanın sonuna kadar hem de!' Bu sözleri duyduklarında, karanlığın bütün insanları geri çekildiler ve beyazlar giymiş insanlardan çıkan gür bir ses vadiyi çınlattı. Ve güreşmekte olduğumla birlikte geri çekilirken, karanlık meleklerinin önderi elini uzattı ve sol kalçama vurdu.

Bu hareket beni uyandırdı ve kalçamda müthiş bir acı duydum."

Rüyanın gösterişli kapanışı, Kutsal Kitap'taki Yakub'un Melek'le güreşini hatırlatıyordu. Aynı zamanda da Cayce'in kusursuz davranışta ve erdemde bir insan olmadığını, olamayacağını işaret ediyordu, o da öteki kardeşleri gibi karanlığın dokunduğu ve acı verdiği bir insandı.

Gene de vizyonun ana teması varlığının merkezinden gelen, Kutsal Kitap'takine benzeyen bir olaydı. Bu yaptığı işin spiritüel bir olaydan daha fazlası olduğunu belirtiyor, insanları Tanrı'nın her zaman ve her yerdeki varlığına uyandırıyordu. Sözleri ve yaşamıyla "mesajını iletirken" Cayce, bunalımların ortasında bile temel düşüncenin bilincinde olmalıydı. Eğer mâli sıkıntılarında ve belirsiz durumlarda mesajını kendisine uygulamıyorsa,

onu başkalarına nasıl iletecekti?..

Cayce'in bu vizyonda gösterilen hali, iki yıl önce hastanesini kaybettiği sırada yaşadığı halden pek farklı değildi. Ama yaşadığı o güzel olay onu gerçeğe getirmişti. O günlerde kilise de ilâhi okunurken, ilahi kitabı adeta kendisiyle konuşmuştu. "Lûtfum sana yetmez mi?" sözleri gönlüne işlemişti.

Akla, bu tür rüyalar zihinsel bir hastalığın ifadesi olabilir mi? diye bir soru gelebilir.

Bunun cevabını bulmak için insan rüyayı değil, rüya göreni yorumlamalıdır. Eğer Cayce'in yaşamı dinsel motifler çevresinde olsaydı, eğer o derin hizmet duyguları altında kalsaydı, o zaman bu semboller uygun düşebilirdi. Başka bir zaman, yaşamının bir başka kesitinde, en iyi otellerde kalan başarılı bir petrolcü olsa, bu semboller onun için daha farklı ve daha bir felâket alâmeti olurdu. O zaman yorumlar sırasında bir rüya görenin başına gelen kendi başına da gelir ve fenâ halde azarlanırdı. "General Motor'dan 500 hisse al, ya da sat!" denmişti rüya görene ve bir okumada bu rüyanın yorumunu sorduğumuzda azarı yemişti. Bazı şeyler yorum gerektirmeyecek kadar açıktı.

Rehberliğin tanrısal olmadığı, al ya da sat talîmatının kesin olmayışından açıkça görülüyordu. Böyle rüyalar rüya görenin yaşamındaki davranış ve anlayıştaki denge eksikliğini

gösterirdi. Tanrısal yardım ve zihinsel hastalıklar arasındaki çizgi inceydi, ama vardı. Ne var ki, ölümünü önceden rüyasında görerek öteki insanları etkileyen kişide olduğu gibi, iki çizgi arasında aşılmaz bir boşluk bulunuyordu.

Bu yüzden her sembolik içerik rüya göreni yüreklendirmemelidir, çünkü bu rüya görenin kendisine verdiği payenin güçlü bir karikatürü de olabilir.

RÜYA YORUMLARININ DOĞRULUĞUNDAN EMİN OLABİLİR MİYİZ?

Hemen hemen bütün rüyalarda belirsizlikler olduğuna göre, yorumun doğruluğundan emin olmak mümkün müdür?

Cayce'in bu soruya ilk yanıtı, "rüyalarda yaşanan tecrübelerin önemi üzerinde durarak" oldu. Eğer bazı rüyalar, rüya göreni, yaşamında ve olgunlaşmasında ilerletiyorsa, bu rüyanın yorumu da önemliydi. Yaşamın önemli bir yanı üzerinde düşündüren bir yorum, hiç de eksik bir yorum olmazdı. Çünkü açıklamalardan çok, olgunlaşma önemliydi.

Ama yardımlarla rüyalarını yorumlamak için çalışanların, doğru yorum yapabilmeleri için güvenilir metodlara ihtiyaçları da vardı. Cayce böyle üç metod sundu.

Birincisi, rüya yorumları arasında kıyaslamalar yapmaktı. Bundan daha da iyisi, aynı gece görülen rüyaları kıyaslamaktı. Çünkü bir gece de görülen rüyalar genellikle aynı sorun üzerinde odaklanırdı. Bir rüyada açık olan,

aynı gece görülen öteki rüyalara da ışık tutardı. Elbette aynı rüyanın birbirini izleyen olayları, yüzeyde ne denli bağlantısız da olsa aynı doğrultuda incelenmeliydi. Ve rüyanın yorumu benzer rüyaların geçmiş yorumlarıyla kıyaslanabilirdi. Daha önce görülenler yorumda önemli ip uçları sunardı.

Yorum daha önceki rüya malzemesini kıyaslama yoluyla doğrulanabilirdi. Eğer bir tema sık sık tekrarlanıyorsa, olasılıkla rüya gören meseleyi henüz kavrayamamış ve ona göre davranımıyor demekti. Ne var ki aynı tema birbirini izleyen rüyalarda bir gelişim gösteriyorsa, o zaman rüya gören, hem doğru yorum yaptığı, hem de rüyayı yaratan kendi içindeki güçlerde bir ilerleme olduğu sonucuna varabilirdi.

İkinci olarak, yorum subjektif duyguları kıyaslayarak doğrulanabilirdi. Örneğin rüya görenin karşılaştığı gerçek ne denli tatsız olursa olsun, bir iç panik duyulmaması sağlıklı bir yorum işareti olabilirdi. Belli bir tema bir dizi rüyada kendini tekrarladığında da, yorumun doğruluğuna dair subjektif ve güvenlik duygusu gelebilirdi, çünkü sabit tekrarlar insana psikolojik olarak yorumun doğruluğuna güven duygusu verirdi. Karanlık duygusunun güçlenmesi ve zihinsel duygular rüyanın asıl mesajının keşfedildiğinin bir sinyali olabilir.

Cayce rüya görenleri içlerindeki "sakin küçük ses"e güvenmeleri için yüreklendirdi. El-

betteki bu sesi bilincin yüksek çıkan sesinden, vesveseden ve aklın sesinden ayırdetmek gerekirdi. Bu pazarlıkta, tartışmada, araba kullanırken... rüya yorumlanırken bile duyabilcek bir sesti.

Üçüncü olarak Cayce, yorumlar için çok daha kapsamlı bir yöntem sunuyordu: Yaşantının kalitesine bakmak. Eğer rüya görenler olgunlaşıyorlarsa, çevrelerindeki yaşamı olumlu olarak etkileyebiliyorsa, rüyaları anlamaları ve ona uygun yaşama şansları çoğalıyordu.

Bunun için de kendini kontrol etmenin yanında yapılacak bir iş de, insanlarla olan ilişkilere bakmaktı. Cayce ileri doğru gidişte en önemli şeyin "ruhun meyvaları" olduğunu vurgulamaktan yorulmadı hiç. Sabır, incelik, yardıma hazır olma, nefis kontrolü... İşte bunlar korkularını başkalarına yansıtmayan, Yaratan'ını bulmuş insanın nitelikleriydi.

Ayrıca, yakınları (akrabaları, ailesi ve iş arkadaşları) günden güne onaylıyorlarsa, o insan rüya yorumlarında başarılı insan sayılırdı. Onlar rüyaların çoğunu dolduran kimselerdi ve onlar rüya görenin kişiliğini ve davnanışlarını en yakından bilen kişilerdi.

Rüya yorumlarının doğruluğuna karar vermede günlük yaşamdaki hünerler de gözardı edilmemeliydi. Rüyayarla uğraşırken rüya gören daha iyi tenis oynayabilmeli, daha iyi iş

kararları verebilmeli, daha iyi konuşabilmeli, daha iyi para kazanabilmeliydi... Çünkü bütün bu meselelerde rüyalar aracılığıyla insana yardım ediliyordu.

Ve son olarak da, yorumlar için ruhsal araştırma grubu, kendileriyle ahit (söz verme) yapanların ve bilgi verenlerin olgunluğuna güvenmeliydiler. Hastane sonrasındaki günlerinde Cayce bunun için kendilerine çok cesaret vermişti. Her hafta buluşup yaşamlarına daha derinlemsine girmeye çalışanlar, hele birbirleri için her gün dua edenler, birbirleri için aptalca şeyler yapmamalıydılar. İşte rüya yorumları onlar üzerinde denenmemeliydi, grup üyeleri sadece rüyalarını değil, birbirlerinin yaşamlarını da yorumlayabilmeliydiler. Grup halinde çaba içinde olanlar, daha iyi sonuçlara ulaşırlardı. Birlikten kuvvet doğardı.

RÜYALARIN YARARI NASIL ARTTIRILABİLİR?

Cayce'in eğittikleri arasında bazıları rüyaları üzerinde çalıştıklarında, rüyalarının değiştiğini ve onlardan daha çok yararlandıklarını gördüler.

Önce uzunlukça değiştiler. Daha sonra da daha kesin anlamlı rüyalar geldi. Bunda rüya görenlerin rüyalarını sürekli olarak Cayce'e anlatmalarının rolü vardı. Ayrıca onlar rüya içeriği ve tecrübesini daha çok sahnelemek ihyitacı içindeydiler. Rüyalar, yıllar geçtikçe, daha çok manevî içerik kazanmaya başladı. Bu kısmen Cayce'in onları yönlendirişi yüzündendi. Kısmen de, rüya görenin tahvillerin düşüp yükselmesini, ölülerle buluşabileceği, geçmiş yaşamlarını, hastalık ve tedavisini rüyasında görebilmesinin yarattığı psikoloji yüzündendi.

Değişimin bir başka nedeni de, rüya görenin aklının açıklığından (ki bunu yakın bilinçaltının baskısı yaratıyordu) ve canının ya da üstünbilincinin ona ulaşabilmesindendi.

Rüyalar gitgide derinleşerek daha bildik te-

malara geçme eğilimi gösteriyordu. Aylar önce seks rüyaları gören birisi, artık aynı seks temasının yanında merhameti de vurgulayan rüyalar görmeye başladı. Daha sonra tüm seks yaşamını gözden geçiren bir rüya gördü. Rüyasında bir ses: "Erkeklik doruğunun, başkalarına tohum vermek, onların tam gelişimi için tohum vermek" olduğunu söylüyordu.

Rüyalarda dönemler vardı. Haftalar ya da aylarla değişen bu periyodlar, rüya göreni geliştirip olgunlaştırıyor, belirli peryotlarda da onu aşağıya çekiyorlardı. Sanki ruh sistematik olarak yeni bir olgunluk düzeyine çıkıyor, sonra insafsızca çamura batıyor, tekrar yükselene kadar sürüyordu bu alçalma. Kutupluluk yasasının rüyadaki yansımasıydı bu hal.

Rüyaların bir çarpıcı özelliği de rüyalarda konuşan o sesti. Rüya sahneleri üzerinde yorum yapan ya da talimat veren ya da azarlayan ve ayıplayan o ses...

Cayce her insanın rüya görme şeklinin, parmak izleri kadar kişisel olduğunu ya da birçok yaşamdan geçen canın gezisi kadar farklı olduğunu söylerdi.

Başka bir değişim de rüyaların uyanık duruma yakınlaşmasıdır. Başka bir plandaki insanlarla (ölülerle) konuştuğunu gören, tümüyle uyanıkken de onların varlık ve düşüncelerini hissetmeye başlardı. Gene, olmadan önce hisse senedi haraketlerini rüyasında gö-

ren biri, bir dahaki hareketin ne olacağını hissetmeye başlardı. Uykusunda bebeğinin sağlığı için ihtiyaçlarını gören bir anne, uyanıkken de bebeğinin ne zaman hasta, ne zaman sağlıklı olduğunu doğrulukla bilirdi.

Rüyalarda dikkati çeken bir deşişim de, yıllarca süren incelemelerden sonra, ilginin (rüya konusunun) kişisel alandan başka alanlara doğru kaymasıydı. Politik sorunlar, dinsel eğilimler, gelişmemiş ulusların ihtiyaçları, ruhun uzun gezisi, salgın hastalıkların denetlenmesi... Bunlar rüyaların ana konusu olmaya başlardı. Elbette bu şekilde ortaya çıkan konuları rüya görenin geçmiş yaşamlarındaki ilgi alanları da renklendiriyordu. Cayce kişileri aşan rüyalara büyük önem verirdi. Çünkü başkaları için yaşanmamış bir yaşam tam bir yaşam sayılmazdı.

En son olarak da rüyalar insana yıllar boyu yeni tecrübeler sunuyordu. (İnsanın olgunlaşmasını sağlayan ruh-tecrübe-akıl-ruh zincirini düşündüğümüzde, insanları geliştirme fonksiyonlarında rüyaların ne denli önemli olduğu daha iyi anlaşılır. Ç.N.) Bu tecrübelerin bazıları köklü değişiklikler yaratıyordu. Biri rüyasında ölmüş ana-babasını ilk kez gördüğünde, haftalarca sarsıntı geçirdi. Aynı rüya görenin ender görülen ve bazı kararlara varmasına neden olan Hz. İsa ile ilgili rüyası üzerinde daha da etkili oldu.

Öteki tecrübeler daha az çarpıcı, ama daha

çok macera doluydu. Geçmiş yaşama bir bakış atmak, bir keşfin çizimini yapmak, parıltılı güzelliğiyle bir deniz manzarasını izlemek, iki kişinin aynı gece aynı rüyayı görmesi, hazinenin gömüldüğü yeri ve sandığını görebilmek gibi...

Tipik olarak "yeni tecrübe" rüyası, bu türden rüyaların devam edeceğinin işaretiydi. Çünkü ruh, belli bir rüya türüne kapılarını açtığında, bu türe programlanırdı, elbette rüya görenin bu türdeki rüyaları istemesi koşuluyla... Çünkü rüya türlerinde seçim iş başında gibiydi. Ölmüş kardeşini rüyasında gördüğünde çığlık atarak uyanan bir kadına Cayce korkmasının gereksiz olduğunu söyledi. Eğer istemezse ya da sadece yenilik ve heyecan peşindeyse, bu tür rüyalar tekrarlanmazdı.

GELECEĞİ GÖSTEREN RÜYALAR

Hiçbir şey, bir yatırımcıya bunalımı başlatan ve servetleri silip süpüren 1929 Amerikan Borsası çöküşünden önce verilen öğüt şeklindeki yardımlar kadar yararlı olamazdı. Bunalım gelmeden önce, Cayce ve gruptaki bazı insanların gördüğü rüyalar, grubun kendini koruması için ilk elden yardım sağlayacaktı.

Krizin ilk belirtileri 1929 sonlarında verildi. Gruptakilerden biri gördüğü rüyayı anlattı. Bir ses ya da bir "görüşücü" bilinçaltı ve üstünbilinç düzeyinde kendisiyle konuşmuştu:

"Konuştuğum biri bana çelikle ilgili bir şeyler olduğunu ya da olacağını söylüyordu. Bu gelişim iki yıllık güçlüğe ya da iflâs ettirici bir piyasaya yol açacaktı. Amerikan çeliği hisseleri bu iki yıl sonunda sadece beş puan yükselecekti."

Cayce, "görüşücü"nün öğüdünü sözcüğü sözcüğüne alırken, bu rüyada olduğu gibi, ayrıntıların sembolik olabileceğini söyledi. İlerideki iki yıl bu süre içinde batmak ya da "görüşücü"nün, başka değişle iç sesinin rehberliğinde borsada para kazanmak şansını

gösteriyordu. Bunların yanında bir ikaz daha vardı. Eğer gelecek iki yıl içinde ESP (Duyular Dışı Algılama) yeteneğini uygun bir şekilde kullanmazsa, beş puana ya da burada puan ile sembolize edilen, beş yıla kadar bu fırsatı bir daha yakalayamayacaktı. Başka sözlerle; rüyalar vasıtasıyla 1929'a kadar büyük para yapacak ya da 1932'ye kadar bu treni kaçıracaktı.

Birkaç hafta sonra gelecekle ilgili bir rüya daha gördü:

"Görüşücü: 'Koşullar bir buçuk yıl sürecek' dedi. 'Koşulları göremiyorum' dedim. O 'Şimdi göremiyorsun ama bulacaksın' dedi."

Rüyayı yorumlarken Cayce, rüya göreni hastaneyi kurmak için sermaye ararken, ne kadar üzüldüğünü hatırlamaya zorladı. Rüya buna bir cevap olarak gelmişti. Rüya gören onsekiz ay sermaye için endişe edecek ve bu zamanın sonunda (1929'un başlarında) "bazı kaynaklardan büyük akışlar" olacaktı. Okumalar'ın deyişi ile: "Büyük sayılar, büyük endişeye çare bulacaktı."

Gerçekten de onsekiz ay, gerekli sermayeyi sağlamak için çok çaba harcadılar. Sonra, herkesin iflâs ettiği ya da büyük kayıplara uğradığı 1929'un başlarında para akmaya başladı. Cayce'in yaşamında gördüğü en büyük servet o günlerde toplandı.

Krizden yaklaşık bir yıl önce de, bir hisse senediyle ilgili gördüğü rüya, rüya görenin yaklaştığı hissedilen genel bunalımı sormasına sebep oldu. Cayce, "genel bir çöküşü" doğruladı. Bu çöküş tren yolu hisse senetlerinde başlayacaktı. Ne var ki grup iç rehberliğine sarılırsa, o zaman geldiğinde güçlü ve servet sahibi olacaktı.

1929 Ocağı'nda, ölmüş babasının hisse senetleri konusunda rehberlik yaptığını gören biri: "Bu elimizdekileri satmamız anlamına mı geliyor? Gerçekten o zamanda mıyız?" diye sorduğunda, Cayce ona babasının sadece o yıl sonunda çökecek bunalımın başlangıcını işaret ettiğini söyledi. Aynı gece rüya görene, bir medyum aracılığıyla aldığı mesaj için bir ikaz daha geldi: Rüyanın mesajlarına itibar etmesi gerekiyordu, babasının söylediklerine karşı olana değil...

"Okulda kardeşimle oturuyordum. Öğretmen de oradaydı. Bize bazı şeyler soruyordu. Bir sorusuna cevap verdim ve borsada kardeşimle ortak olduğumu söyledim. Kardeşim sinirli bir şekilde sözümü kesti ve babam orada dedi. Öğretmen bana çirkin görünüşlü birini gösterdi, oldukça kötü bakışlı bir adamdı bu. Öteki insanlar silindi. Öğretmen bana ters yüz olmuş bir eldiven verdi. Eldivenin içinde insanlardan koruyan bir şeyler vardı. Kaçmaya çalışarak salona koştuk... Gördüğüm insan kendini

başka türlü sunmaya çalışan kurnaz bir adama benziyordu."

Rüya gören okul sıralarında olduğu gibi, tam bir ders görmüştü. Zaman zaman doğru da söyleseler, kuşku duyulan rehberlikleriyle enkarne olmamış geri verdikleri yanlış bilgilerle insanları şaşırtıyorlardı. Çirkin görünüşlü o insan onları sembolize ediyordu. Olayları bu yönlü sunuşlarıyla iki kardeşi saptırabilirlerdi. Cayce onları korumaya ya da içeriden örtünmeye zorladı. Bu rüyada eldiven şeklinde temsil ediliyordu. Yalnızca enkarne olmamış yüksek varlıklarla değil, tanrısal olanla içten uyumu gösteriyordu.

Borsa işlerinde onları zarara sokan da gerçektende o geri varlıkların sözleri oldu. Rüyalarda böyle bir yanıltma olmazdı. 1929 Mart'nda kardeşlerden biri kesin bir rüya gördü:

"Borsa ile ilgili olarak elinizdeki herşeyi satmamız gerektiği izlenimini alıyordum. Rüya eşim ve iki iş ortağımla ilgiliydi... Bir boğa kırmızı elbisemi izler gibiydi. Boğayı zaptetmeye çalıştım. Westing hause ve Wright Havaalanı ile ilgili özel bir şeyler söz konusuydu..."

Rüya gören "bir mesel" (benzetmeli öykü) görmüştü. Boğa ortakların borsa konusundaki boğavari davranışları ve kazanmak için kendisiyle birlikte gelecekteki girişimlerini temsil ediyordu. Westing house ve Wright

ise, ortaklardan birine ait hisse senetleriydi. Rüya, rüya göreni tuttuğu kişisel muhasebesini, eşini tehlikeden korur gibi koruması için ikaz ediyorlardı. Çünkü bir süre sonra, bazı değişiklikler sonucu, uzun vadeli karışıklıklar olacaktı. Rüya gören ancak çok sağlam gibi görünen bazı hisse senetlerini izlemeliydi. Bütün elinde olanları çıkarmak izlenimi büyük değişimlerin yaklaşmakta olduğu anlamına geliyordu.

Giydiği kırmızı elbise Boğa Pazarı'ndaki (Amerikalılar borsaya boğa pazarı derler) tehlikeyi gösteriyor ve uzun süreli düşüş dönemini ifade ediyordu. Gerçek bir borsa kurulamayacaktı, çünkü son aylarda şimdiye kadar hiç olmamış bir birlik gerekliydi. Oysa malî çevrelerde büyük bir bölünme vardı.

"Bir savaş neredeyse başlamak üzere. Bu olduğunda oldukça büyük bir çözülme olacak ve herkes hisse senetlerini elinden çıkaracak. Anlıyor musunuz? Savaş kişisel kaynaklarla ulusal kaynakları kullanmak isteyenler arasında çıkacak. Ve daha sağlam bankacılık koşulları oluşana kadar malî çevrelerde büyük sıkıntılar yaratacak."

Cayce burada artık oldukça yakın olan ekonomik çöküntüyü ortaya vuruyor, iki farklı malî politikanın temsilcileri arasındaki aldatıcı savaşı anlatıyordu: Hükümetin müdehale etmesini isteyenlerle, özel girişimin günü kurtarabileceğini düşünenler arasındaki sava-

şı... Mart sonunda Macy ve bazı hisse senetleriyle ilgili bir rüya yorumladı. Bunlar geçici olarak zirveye ulaşacaklar ve bir süre sonra da uzun bir düşme hareketi başlayacaktı. Düşme bankacılık, federasyon ve pazar spekülasyonu için önerilen hükümet araştırması ile hız kazanacaktı. Rüyacı iki kardeş artık borsadaki yerlerini bırakmalıydılar.

Bir kaç hafta sonra Cayce'i borsa üzerinde uzun bir yoruma zorlayan garip bir rüya geldi. Rüya gören Hezekiel'in kitabını ve "Tanrısaldan Yardım Arama"yı okuduktan sonra uyuya kalmıştı. Rüyasında işlemediği bir cinayetten suçlanıyordu. Görünüşte umutsuz bir durumdaydı, ama gene de korkmuyordu.

Çok geçmeden gelecek bir krizin kendisin nasıl çarptığını gösteren oldukça doğru bir imajdı bu. Özellikle rüyada yapılan bir iğneye dikkati çekti. Piyasayı desteklemeye çalışan, büyük para işleriyle uğraşanların sembolüydü iğne.

Cayce ve grupta olanlar bir peygamber doğruluyla, rüyalarında öldürücü savaşın ayrıntılarını görüyorlardı. Altın fiyatlarının düşüşünü, borsanın kapanışını ve Aralık'tan sonraki paniği gördüler. Haziran 1929'da rüya görenlerden biri şöyle anlatıyordu:

"Bir ses: Tamamiyle ödeyebileceklerini tut, diyordu, Fleishman 82, 83, 82'ye bak! Borsayı zor durumda bırakan banka başarısızlığı...

160 da Western Union'a bak..."

Piyasanın yaşayacağı sıkıntılara karşı, onu silâhlandıracak bilgiler sufle ediliyor, bankaların uğrayacağı başarısızlık doğru bir şekilde önceden bildiriyordu. Eğer rüya gören korkusuzca iç sesini dinlemeye devam ederse, ihtiyacı olan bütün rehberliği alırdı. Cayce korkusuzca ve yalnız inancın yalınlığıyla hareket etmenin önemini bir kez daha vurguladı.

Gruptakiler ve yakınları o ünlü Ekim 1929 krizlerinden güvenle geçtiler. Birkaç gün sonra Cayce, grubun rüyalacılarını bir tatil yapmaya özendirirdi. Onların (belli bir tarzda bağlı olmadan) hisse senedi hareketlerinde belirli bir yardım almaya devam edeceklerini bildirdi:

"Aklınız karışmasın. Bedeniniz aşırı yorulmasın. Şu sıra olmakta olan çöküşün çalkantılarıyla zihninizin dengesi bozulmasın."

Sürekli dualarıyla, kendilerine yardımcı olacak ve rehberliği getirecek "kendi içlerindeki o huzuru" bulabilirlerdi. Borsaya geri döndüklerinde "sağlam basan, açıklık ve doğrulukla öğüt arayanlar için olan" o yardımları alabilirlerdi.

RÜYALARDAN YARARLANMAK

Eğer rüyalar zamanla büyük ölçüde değişiyorlarsa, daha yararlı hale gelemezler miydiler?

Cayce'in buna cevabı aynıydı: "Rüyalardan yararlanmayı bilirseniz, onların size yapacakları katkı da artacaktır. Karanlık bir odaya girdiğini ve ampulü döşemede parçalanmış olarak gören birine, açıkça, eğer doğru kullanmazsa, içindeki yol gösterici ışığın söneceğini" söyledi. Cayce'in ciddiyetle tekrarladığı ikaz, "bilmek ve yapmamak günahtır" idi. Savaş için giyinmiş eski savaşçıları gören, ama nefis yiyeceklerle tembelce eğlenen birine, hareketli olması gereken yerde tembelliğiyle yüksek bilincine ihanet ettiğini söyledi.

Ne var ki, ne körükörüne aktivite ne de zorlayıcı rüya incelemeleri rüya kalitesini değiştirebilirdi. Gelişmeyi isteyen herkes çalışıp birşeyler yapmalıydı. Sözler yeterli değildi. Bir keresinde Cayce: "İnsan Tanrı'yı sevdiğini söyleyebilir, ama asıl amacı yaltakçılık olabilir" demişti. Bunun için de içten gelen: "Ceylan nasıl pınarı özlüyorsa, canım da seni öyle özler" sözüyle, kendini güvenceye almaya çalışan: "Sen, sana dayananları

mükâfatlandıran doğru Tanrı'sın" sözünü kıyaslamıştı. Büyük bir idealle, çıkarı bir tavır arasındaki fark Kutsal Kitap'dan yapılan bu alıntılarda bulunabilirdi. Rüya gören için servet, şöhret ve şehvetin anlamı neydi? Bu konuda neler düşünüyor, neler yapıyordu? İdealleri gerçekten kendisinin miydi? Düşünmekten, karar vermeden ve sonra daha çok düşünmekten mi doğuyordu? Yoksa yalnızca alışkanlıklardan mı?...

İnsan en derin ideallerini aklıyla berraklaştırdığında, ruhunu da bunlarla uyum içine sokmalıydı. Aksi halde rüyaları onu kendisiyle sürekli çelişkili halde gösterirdi. Ruhunu idealleriyle ve sonunda Yaratan'la bir etmek geçmiş yaşamların hatalarından doğan korkuyu ortadan kaldırırdı. Öte yandan bir canın sahip olması gereken sağlıklı bir korku da vardı. En iyi bildiğine sırtını dönme korkusu gibi... Geçmişin hata ve aşırılıklarının sağlıksız tekrarı rüyaların gelişme programını önlerdi. Çok şaşırtıcı konuşmalarının birinde Cayce, cinsel yaşama aşırı düşkün olup etrafına zarar veren birine "hiçbir şey"in kaybolmayacağını söylemişti. Acı meyvalar yıllar sonra dönerdi. Bunun acısını yaşayan insan, yaptığı yanlışı görüp sevgi ve saygı ile davranmayı öğrenirdi sonunda. Böylece bir zamanların "tökezletici taşları" sevgi ve başkalarına yardım için bir "sıçrama taşı" oluyordu. Elbette ruh bu tarafa doğru yönelirse...

Cayce grubuna rüyaların geniş gündemini açtı. Onlar kendi yaşam felsefelerini kendileri kurmak zorundaydılar, böylece tüm akıl, bilinçaltından cana doğru inançla yükselecekti... Rüya sembollerini günlük yaşamın indirgemeliydiler. Yeni rüya türlerini incelemek, eski, kültürlerin sembolleriyle ilgilenmek, özel bir rüya yorumu için rehberlik dilemek, gördükleri rüyayı aynı günkü uyanık izlenimleriyle kıyaslamak zorundaydılar. Bir yandan da onlara örnek ve ilkeleriyle yorumlama hünerini öğretiyordu. Önce onun yaptığı gibi, rüyanın genel akışı incelenmeliydi. Mutlu mu yoksa tatsız mı bitiyordu? Rüya görende meydana getirdiği ruhsal hâl nasıldı? Gruptan biri bir Yahudî arkadaşının eşini Hristiyan ilahisi söylemeye zorladığını görmüştü. Cayce ona aile üyelerinin inançlarını zorlayan kendi eğiliminden biraz sıkıldığını söyledi.

Bir diğeri kumsalda kızları eğlendirmek için ateş yakmayı planladığını görmüştü. Ne var ki ateşi başka biri yaktı ve izleyicilerin alkışını kazandı. Rüya gören düş kırıklığı içindeydi. Gene de ateşi izlerken gökyüzüne doğru uzanan ve okyanusa yansıyan kıvılcımların güzelliği dikkatini çekti.

Rüya gören iki seçim önündeydi. Ya yoldaşlarını alkışını tercih edecek ya da gözlerini yoldaşlarının ve kendisinin bulabileceği "ebedi kıvılcım"a çevirecekti. Yani, kendi ru-

huna... O zaman rüyadaki kişinin yaptığı gibi, başkalarını aydınlatabilecek, onun gibi başkalarının beğenisini kazanabilecekti.

Bir koca kendisini kalçalarını sallayarak baştan çıkarıcı bir yürüyüş tutturan bir kızı izlerken gördü. Kız bir taksiye binerken, gideceği yeri kesinlikle bildiğini farketti ve kızı izlemekten kendini alıkoydu.

Rüya gören hangi yolu izleyecekti? Baştan çıkarma yolunu mu, yoksa amacını iyi bildiği yolu mu?... İkinci yolda başkaları yanlışa itilmez, doğruya çekilirdi. O bunu bilip doğrusunu yapacaktı. Bütün rüya konuları böyle karmaşık değildi. Bazıları daha açıktı. Örnek olarak, Cayce bir gün Hz. Süleyman'ı görmüştü. Ve bir okumada kendisine Süyelman'ın Bilgeliği'ni araması söylendi. Elbet ki, orada anlatılan kadınlara düşkünlük dışında... Çünkü Kutsal Kitap'a o bölümü kana bir insan eli sokmuştu.

Kendini bir gemide ve sis içinde gören birine, yaşamı boyu "şaşkın" olduğunu söyledi. Gemi bir misyonu sembolize ederdi. O ise misyonun farkında değildi henüz.

Biri ince, biri kalıplı iki insan figürü gören bir iş adamına, bunun işinde takındığı iki tavrı karikatürize ettiğini söyledi. Kaba kötümserlik ve ince iyimserliği...

Rüya ve yorumlarının nasıl geliştirebileceğini anlatırken Cayce'in yedüyüz, rüyasını

dolaşan gümüş iplik her tür okumada aynıydı. Bu önemli şey "Hizmet"ti.

Bazıları için rüyalar yoluyla hizmet başkaları için rüya görmek ve onlara öğüt verip yardım etmekti. Ne var ki Cayce'e gelenler arasında bu tür insan azdı. Başka türde hizmetlerde olabilirdi. Örnek olarak Cayce onlara gördükleri rüyalara dayanan öyküler yazmalarını ya da çizgiye dökmelerini söyledi. Rüyalarındaki hisse senediyle ilgili bilgileri başkalarıyla paylaşmaları da bir hizmetti. İnsanın gelişim yasalarını farketmek ve bunları başkalarına öğretmek, insanlara rüya görmeyi öğretmek, rüyalarında kendilerine tanıştırılan kimseler için dua etmek de bir hizmetti. Her birinin yetenekleri farklıydı, hizmetleri de farklı olacaktı elbette.

Yeteneklerin gelişimi için de bir yasa vardı. İlk uygulama en yakın insanlara olmalıydı. Örneğin insan eşini sevemiyorsa, gördüğü hiçbir rüya başkalarına olan sevgisini hizlandıramazdı. Eğer insan çocuklarına yaşamın esaslarını anlatamıyorsa, başkalarına vaaz vermesinin anlamı yoktu. Eğer insan işinde ortağına kılavuzluk edemiyorsa, hükümete kılavuzluk edebilmeyi ummamalıydı. Rüya gören önce değişmeli ve gelişmeliydi, sonra günlük yaşamında en yakınlarından başlayarak, gösterişsiz hizmetiyle gelişmesini başkalarıyla paylaşacak bir yol bulmalıydı. ancak mesleğindekilere, sosyal sınıfındakilere ya da

okulundakilere yardımcı olduğunda, rüyalarında, yardımlar görürdü.

Cayce yüksek potansiyeli ile desteklemesine rağmen grup başlarda başarısız oldu. Ailelerinden ve birbirlerinden koptular. Bu rüyalar zirvesine çıkarken, gergin gruba inen bir darbe oldu. Bundan sonra Cayce rüyalardan çok, sevgi ve yaratma yeteneği üzerinde durdu. Her şeyde sevgi ve yaratma vardı. Bu gidişte yalnızca vermek, vermek, vermek rüyaların akışını temiz tutacak ve daha da güçlendirecekti.

Cayce'in eğitimi altında ev kadınları yazar oldular, ne var ki ev kadınlığını da sürdürdüler. Bir kaptan bir araştırma topluluğunun yöneticisi oldu, ne var ki kaptanlığını da en iyi şekilde yürüttü.

Bir öğretmen dua önderi oldu, öğretmenliği de devam edip gitti...

Bir anne medyum oldu, aynı zamanda iyi bir anne olarak gerekeni yaptı... Bu insanlar rüyalarıyla uğraştılar ve onlar üzerinde yıllarca çalıştılar. Hiç biri de yaşamının normal akışını değiştirmedi.

Önemli birşey daha vardı: Eğer grup rüyalarla olgunlaşacaklarsa, birlikte olgunlaşacaklardı. Olgunlaşmada en önemli etken birlikti, grup yaşamıydı.

VI

KİŞİSEL GELECEK RÜYALARI

Cayce, rüya kayıtlarının başında Frances'e: "Önce gerçekleşmekte olan bir durum görülür" demişti. Bununla elbette, yaşam alışkanlıkları ve yönünün doğal sonucu olan gelişimleri kastediyordu.

Bu sözleri ona rüyasında, zayıf akıllı bir çocuk gördüğünde, neredeyse bir haftalık gelin olduğu sıralar söylemişti. Olumsuz düşünmemeli ve korkmamalıydı. Ne var ki rüyası 25 yıl sonra gerçekleşecek, tek çocuğu akıl hastası olcaktı.

Gene, evliliğinin ilk günlerinde, bir rüyasında gelecekteki ayrılığını da gördü. Bunu gören bir tek o olmadı. Evlendikleri sabah eşi de bir kaç rüya görmüştü. Birinde bir ses çok dikkatli olması için onu uyarıyor ve bir mağazada yüzü için seçeceği altı siyah peçeyi gösteriyordu. O ses peçelerin daha iyi anlayış ve gelişim için engeller olduğunu söylüyordu. Cayce bunu doğruladı; değiştirmek zorunda kalacağı altı ana şeyi görüyordu, ya bunlardan vazgeçecekti ya da kendinden büyük birinin yardımıyla aşacaktı. Şimdi otuzunda olmasına karşın, Cayce'in ona öğütlediğinden daha küçük bir yaşta evleniyordu. O gece eşiyle New York'a döndüğünü gördü. Eşi çok ciddî idi ve ruhsal konularda kendisinin ve karısının Cayce'in çalışmalarına uyumu için

bir şans daha istiyordu.

Cayce yeni damadı genç gelinin aşırı ciddiyetine karşı uyardı, bu aşırı ciddiyeti daha sonraki rüyalarda dogmatizm olarak tanımladı.

Bir hafta sonra yeni damat rüyasında eşinin ve kendinin güzel bir dağ manzarası izlediğini gördü. Eşi fırlayıp gitti ve kocasına üzerinde "bu , hoşçakal demektir" yazan bir deftercik bıraktı. Rüya gören paniğe kapılmıştı.

Cayce, ona gene karısından daha da fazla olan kendi aceleciliğinin tehlikesini gördüğünü söyledi. Ona hazmedeceğinden fazlasını veriyor ve böylece merak dağının ötesini görmesi için onu zorluyordu. (Daha sonra başkalarının da müdahalesiyle evlilik son buldu) Ne var ki ikaz daha fazlasını ifade ediyordu, çünkü deftercik bir hisse senedi tüccarına aitti. Cayce hem rüya göreni, hem de eşini arayacakları ve paylaşacakları gerçek Tanrı Saltanatı'nın ötesinde para, mevki ve mal mülk konusunda ayartmalara kapılmamaları konusunda uyardı.

Evlilik ilişkileri, eşini birkaç yıl sonra boşayacak olan genç bir kocanın da konusuydu:

"*Kendimi ve kayınpederimi Park Avenue'deki apartmanın avlusunda gördüm. İkimizinde eşi yanımızda değildi. Tümüyle yalnız görünüyor ve kaynanamla eşimin,*

yaptığı şeyleri hissedebiliyorduk."

Rüya gören, olayları eşinin ve kaynanasının görüş açısıyla görmek kısırlığı içindeydi. Bu nitelik kaynanası onlarda yaşamaya geldiğinde önem kazanmaya başlamıştı.

Cayce ile ilişki kurduğu için, akrabalarının azarladığı bir adam, amcasının kendisini öldürücü zehiri olan bir akrebe karşı ikaz ettiğini görmüştü. Daha sonra rüya gören ve ona yardımcı olan biri akrepten bu amcanın hastalığını iyi edecek bir sıvı çıkarmışlardı. Herkes sevinmişti.

Rüya bu amcanın ileride Cayce'in yardımına ihtiyaç duyacağı bir hastalığa yakalanacağını gösteriyordu, bu yardımı alacak ve gerçekten iyileşecekti.

Bir işadamı, kendisinin yıllarca en büyük düşmanı olan bir kadın gördü. Tiyatroda ona en yakın koltukta oturuyordu ve elinde 13 dolardan biraz daha pahalı olan bir bilet tutuyordu. Çok iyi dosttular...

Cayce aralarındaki dostluğun her işe burnunu sokan birisi tarafından bozulduğunu ve küslüklerinin 13. yılından sonra barışmak için tekrar bir şans bulacaklarını söyledi.

Cayce'in eşi de sık sık gelecekle ilgili rüyalar görecekler arasındaydı.

"Bir akrabamın evindeydim, başka biri bana evi gezdiriyordu. Bütün pencerelerde

beyaz örtüler vardı. Sonra yeraltına inen geçide girdik..."

Cayce sözü kesip, yakında birinin oraya gömüleceğini söyledi.

"Su akıp içeriye doluyor ve ben..."

Gene söze girip, suyun tüm yaşamın kaynağı olduğunu ve bu yüzden de daha sonraki plana geçiş için bedenden kurtulduğunu, bedenin de ilk geldiği yere döndüğünü, bunların da suyun akışı şeklinde görüldüğünü söyledi.

"Çocukları kurtarmaya çalışıyordum ve..."

Gene araya girerek, ruhun çocuk haline girdiğini, ölümle yeni bir başlangıç yaptığını işaret etti.

"Patlayıcı bir depo görüyor ve korkuyordum..."

Akrabanın ölüm korkusunu görüyordu. Ona patlayıcılardan kaçtıklarını hatırlattı. Kadının korkmasına gerek yoktu, çünkü ölüm denilen şey yeni bir yaşamın başlangıcıydı.

Gerçekten de kadın üç hafta sonra öldü. Akrabası olan Cayce'in eşi sayesinde de endişe etmedi.

Baba olacak biri, dua ederken uyuyup kalmıştı. Bir ses ona: "27'sinden 9'una kadar" dedi.

Çocuğun doğumu ve yaşamının zenginleşmesi konusunda kendisine rehberlik ediliyordu. Şubat ayı idi, söz konusu tarih 27 Nisan'la 9 Mayıs arasında idi. Bebek sağlıklı doğacaktı. Yaklaşık 2 ay sonra 4 Mayıs'ta dünyaya geldi.

Ruhsal yetenekleri ileri olan biri, bunları ve okumaları kendi çıkarlarına kullanmak için Cayce'si ayartmaya çalışıyordu. Şu rüyayı gördü:

"Birisi beyin kanaması sonucu felç olmuştu, erkek kardeşime benziyordu, ne var ki bedeni başka yere taşımak için kaldırdığında, bir genç kız ya da kadına dönüştü. Annemin bir arkadaşına benziyordu. Bedeni taşırken felç olan yanın çok sert olduğunu farkettim. Başı garip bir şekilde kolunun üzerine düşmüştü. Bir yandan konuşurken bir yandan da eski haline getirmeye çalıştım."

Rüya Cayce için ciddî bir ikazdı. Ruhsal yeteneğini kaybedebilirdi ki, bu ona kardeşinin ya da annesinin arkadaşının felç olması kadar korku ve umutsuzluğa itebilirdi. Ayrıca okumalar kişisel çıkar için kullanıldığında, bencil davranışların Cayce'in dolaşım ve sinir sisteminde bazı olumsuz etkileri olacaktı.

Gerçekten de rüya gören yedi yıl sonra ruhsal yeteneklerini kaybetti. Cayce ise daha 20 yıl okuma yaptı ve kayda değer rüyalar

gördü. Ailede çıkacak karışıklıklar da rüyalarının konusu oldu:

"Gertrude bir mühendislik eğitimiyle ilgili olarak arabaya biniyor... Havada tüyler uçuşuyor ve alet kutusunda hindiler var.

Taşınmanın iyi olacağı vaadediliyordu. Geçim konusu ön plandaydı. Ailenin yiyecek probleminin çözümü hindi ile sembolize ediliyordu. Günlük işleri için 'aletleri' de bulabileceklerdi. Bazı ailesel sorunlar taşınma sırasında yok olacaktı, bu uçuş tüylerle sembolize ediliyordu. Yük taşıma ve gezi işinde şöförlüğü Gertrude yapacaktı. Kocası onu dinlemeliydi, elbette rüyanın gösterdiği gibi, onu çiğnememesi şartıyla..."

İŞ VE İLİŞKİLER ÜZERİNE GELECEK RÜYALAR

"Bana radyo satmaya çalışan bir adam vardı. Kapı tokmağına zehir sürdü ve gelip ona dokunmam için beni zorladı. Son derece ürkmüştüm. Mücadele ederken soğuk bir terle uyandım."

Bir süre sonra rüya görene "fevkalade bir teklif" şeklinde radyo hisse senedi ya da bir alış-veriş teklifi gelecekti. Zehir, eğer rüya gören bu alış-verişe girerse, bunu izleyecek olan kötü durumu sembolize ediyordu.

"L.M'nin dairemizde yürüdüğünü işittim, ne var ki uyandığım da, hiç orada olmadığını farkettim. Ama öylesine gerçekti ki..."

İş ortağı L.M. ile telepati aracılığı ile zihince buluşmuşlardı, daha sonra ortağı işi kendisine açacaktı.

"Bir yangın çıkışı gördüm, bana çıkış yolu gibi göründü. Ve sanki çok istediğimiz Pasifik Gaz ve Elektrik hisse senetleriyle ilgiliydi. Horace bana kendi hissemi satmamı emretti, bunu aklıma yerleştirdim. Yangın çıkışı büyük bir gelirim altında gibiydi, sürekli bir baskı vardı. Pasifik Gaz hisselerini

isteyen bir adam (ki aynı zamanda N.Y. Borsası'ndandı) gücünü ölçmek için yangın çıkışına sıçradı. Yangın merdiveni bu denemeye dayandı."

Rüya o özel hisse senetleriyle ilgiliydi, ve gördüğü adamları izlemesini söylüyordu. "Yani, bu ikisiyle bulunan, onların istediğini istemeli. Senetleri elden çıkardıklarında, siz de aynısını yapın."

Rüya gören bir otobüsten mezarlığı gözlüyordu. Ölü bir hisse senedi yükseliyordu. Ama otobüs değil, "Sarı Taksi" hisse senetleriydi yükselen.

Cayce parasız bir zamanında, kendi işiyle ilgili ürkütücü bir rüya görmüştü. Eşi onu akılca yetersiz olduğu için mahkemeye sürüklüyordu. O da mahkemede aceleyle herkes için bir okuma yapıyordu.

Mahkeme sahnesindeki bir dostuna dikkat çekildi. O dostu okumalara duyulan ilgiyi arttırabilir ve ona ihtiyacı olan geliri getirebilirdi.

"Kuracağımız hastahane için New York'a gitmiştim. Aradığımız doktorun burada olduğunu söylediler, geri döndüm. Bunu söyleyen insanların bazılarını iyi tanıyordum. Onlar ve bazı tanımadığım insanlar benimle döndüler. Bir yere geldik. Burasının hastanenin kurulacağı yer olduğunu söylediler. Bir doktor eşimi ve sekreterimi büyük

bir küp içine atmış kaynatıyor, ama onlara zarar veremiyordu. Elbiseleri suyun içinde yüzüyorlardu. Onları dışarıya çıkarmaya çalıştım, ama elim yandı. Uyandığımda elimde bir kızarıklık ya da kırmızı bir leke vardı."

New York'taki doktorla çalışmalıydı, aksi halde kaynar suya düşeceklerdi. Elindeki kızarıklığı uykuya dalmadan bir an farketmişti. Bedeninde de aynı türden bir kızarıklık vardı, bu doktor konusundaki planların kafasını meşkul ettiğini göstermekteydi.

"Hastane ile ilgili olarak, Virginia Beach'e ait değişik şeylerin resimlerini inceliyordum. İki tren gördüm. Biri Şampiyon idi, adı da Pankhurst'du..."

Burada müdahale edildi, öteki trenin adı buydu.

"Trenler'in biri Chicago'ya, öteki de New York'a gidiyordu..."

Rüya iki şeyi gösteriyordu. Birincisi Borsa ile ilgiliydi, tren yolunun geleceğin borsasının kriteri olacağını ifade ediyordu. İkincisi, gelecekteki malî çıkar çatışmasıyla ilgiliydi... Bir taraf gerçeğin şampiyonluğunu yapacak, öteki tarafsa bozucu olacaktı. Rüya görenin gördüğü gibi, malî çıkarları için Chicago ile New York işbirliği yapmalıydılar. Rüya başka bir konuyu daha ele alıyordu. Eğer "resimler" ya da hastanenin nasıl işletileceği herkesin

görüşüne sunulmazsa, başka bir kriz daha gelecekti. O sırada karar vermeleri gereken şey, gerçeğin şampiyonu olarak mı hizmet edecekleri, yoksa katı taleplerle bir ayrılığa mı yol açacakları olacaktı. Gerçekten de dört yıl sonra düşünce ayrılıklarından doğan tatsız bir atmosfer içinde hastane kapatıldı....

RÜYALARDA GELECEK NASIL SEMBOLİZE OLUR?

Geleceği görme yeteneğine sahip olan bilinçaltı için, zamanın bilinçli akıla olduğu kadar gerçek bir değeri yoktur. Rüya gören onları değiştirmek için iradesini kullanana kadar, bilinçaltı gerçekte olduğu haliyle, sonsuzluk işinde görür nesneleri. O halde geleceği belirten bir sembol yoktur, çünkü gelecek düşüncesi bilinçaltına yabancıdır."

Geleceğe bakmanın bir başka yolu da, geleceğin sorunlarını barındıran geçmişe göz atmaktan geçer. Cayce geleceği etkileyen böyle bir rüya görmüştü. Hastahanenin açılışından bir yıl önceydi... Çok canlı bir sahneydi, sürgüne gönderilen bir rahip görmüştü. Yer eski Mısır'dı. Sokaklarda insanlar toplanmışlardı. Kırbaçlar rahibi ve işbirlikçilerini sürerken, bazıları rahibin sürülmesi, bazıları da serbest bırakılması için bağırışıyorlardı....

Cayce, Eski Mısır'daki yaşamını görüyordu. Belli bir süre halkına ruhsal önderlik yapmasına rağmen, evliliğine ihânet ettiğinden sürülüyordu. Ayrıca kötü bir işaret olarak, onunla bu işe karışmış olan insanlardan bazılarının da, bu yaşamlarında aynı tecrübeden

geçecekleri söylendi: Düş kırıklığı, korku ve pişmanlık...Bunlar olduğunda, Mısır'da yaptıklarından daha iyisini yapmalıydı bu sefer. Garez ve benzeri olumsuz duygular ruh olarak iyi gelişimi engellerdi.

Öyle ise insan geçmişe derinlemesine baktığında, geleceği de görebilirdi.

Uyanık yaşamında Cayce, reenkarnasyon kadar sayı ilimini de mümkün görmezdi. Ne var ki sayılar insan ruhunun eski aşina sembolleri ve geleceği senaryolaştırmanın doğal yoluydu. Sayılar sadece hisse senetlerinin değerlerini göstermiyor, senetlerin yükselme ve düşme tarihlerini de bildiriyordu. Bir sayı ya da sayılar, bir çok şeyi bir şeye indirebilirdi, aynı bir rüyada bir yüzün bir çok şey ifade etmesi gibi...

Zaman ve mekan bilinçaltı tarafından, bilinçten daha farklı algılanır. Ama gerektiğinde, tam tarihi verebilir.

SORUN ÇÖZÜCÜ RÜYALAR

Gruptaki bir iş adamının rüyası:

"Hepimiz bir partideydik. Masada uyuyakaldım ve eve çok geç döndük. Kardeşim arabadan indi ve bizden ayrılıp eve yürüdü. Daha önce durduk ve "Pastörize edilmemiş" yazılı bir süt şişesine baktık."

Parti ve geç yatmanın kendisini nasıl yıprattığını görüyordu, bu rüyasında "uyuyakalma" biçiminde ifade edilmişti. Çözüm; iyice dinlenene kadar partilerden uzak kalmasıydı; aynı kardesinin uzaklaşması gibi... Süte gelince, onu hem kendi hem de kardeşi görmüşlerdi. Su katılmıştı ve bozuktu. Hem onların hem başkalarının hayrı için bu konunun araştırılması gerekiyordu. Bu öğüt sonunda, kardeşler sütü kontrol ettirdiler ve Sağlık Dairesi firmayı kapattırdı.

Gene gruptan biri, senetlerle ilgili olarak 300 kadar Okuma'dan yararlanmıştı. Şaşırtıcı bir rüya tecrübesi yaşadı:

"Hisse senetleri için soru sorabilirdim ve cevapları verilecekti. Akşam karanlığı çöküyordu... Bir lâmbanın altında durdum. Birisi geçiyordu, ona U.S. Çelik'in nasıl ka-

pandığını sordum. 178'de çılgıncasına kapandı, dedi. İyi dedim, o halde 180-190'a yükselecek. Sonra Borsa açıldı. 'C ve O'yu alan adam alış-verişinden çok kazandı mı?' diye sordum. 'Çok değil' yanıtı geldi. Deri hisseleri birşeyler gösteriyordu, özellikle E. Johnson... Sonra istediğim herşey bana ya da bilincime akar gibi oldu. Uyandığımda Fleishman hisselerini soruyordum. Hatta uyandıktan sonra bile bir ses 'Fleishman için kendin karar vereceksin' diyordu."

Gerçek bir özendirmeye ek olarak, rüya görücü her hisse senedi için rehberlik alabilirdi, elbette yaşamını doğru sürdürebilirse... Cayce'in yükselen spiral rüyasında olduğu gibi, bir uyum tecrübesi yaşamıştı. Rüya görenin birkaç ay içinde milyoner olması kimseyi şaşırtmadı.

Rüyada bir treni soyan haydutlar, yaptığı bir kaşifin için icadını gösteren formülleri çalmaya çalışan biri olduğunu gösteren bir ikazdı. Hasmı olan biri, masa altında yanan bir ateş gördüğünde, ateşin masaya değmemesi için dikkatli olmalıydı. Yani, hasmının öfke ve hiddet ateşini daha fazla kabartmamalıydı. Şoförü tarafından soyulduğunu gören ise, adamı işten çıkarmalıydı. Bu sembolik değil, gerçekçi bir rüya idi.

Bir baba rüyasında küçük kızının odasında ürkütücü bir böcek gördüğünde, kızının bakıcısının onunla ürkütücü oyunlar oynadığı ko-

nusunda uyarıldı. Erkek arkadaşını bir başka kızla gören, olayı doğru gördüğü konusunda uyarıldı. Rüyasında tartışıp durduğunu gören bir kolej öğrencisi yakın çevresiyle olan ilişkilerini görüyordu. Rüyasında iki ünlü avukatla ruhsal konularda konuştuğunu gören biri, bu konuyu onlara açmalıydı.

Rüya göreni uyanıkken meşgul eden, geceleyin de meşgul ederdi. Fakat bir kaç yeni gerçeği daha ekleyerek...

ÖLÜLERLE İLGİLİ RÜYALAR

"Bir okuma yapmaya hazırlanıyordum. Kendimden geçtiğimde, kişi, şahıs ya da bir varlık olarak ölümle temas ettiğimi anladım.

Bunu farkederek ölümü şöyle düşündüm: "Ölüm sen, sıradan, tasarlandığı gibi, kara maskeli, kapişonlu, oraklı iskelet biçiminde değilsin. Tam tersine al yanaklı, güçlü yapılı, elinde makas tutan birisin.'

Cevap verdi: 'Evet, ölüm bazılarının sandığı gibi değildir. O bir değişimdir, bir başka hayata geçiştir. Makassa insan için ölüm ve yaşamı ifade eden alettir. Ayırarak birleştirir, birleştirerek ayırır. Gümüş kordon bazılarının sandığı gibi, bedenin merkezinden uzanmaz. Ve kafadan, alından kopar. Bebekte nabız atışını gördüğünüz o bölümden...

Bu yüzden yaşlı insanlar, kendileri bilmeden, oradan öperek gençlerden güç kazanırlar. Ve gençler bu öpücükle ermiş kişiden bilgelik alırlar. Gerçekten de titreşimler öylesine yükselebilirler ki, Usta'nın (Hz. İsa) dul Nain'in oğluna yaptığını yapacak kadar... O, lazarus'u ellerinden tutmadı,

çünkü eller günün geleceğine uygun olarak bedenine bitiştirilmişlerdi. Avucunun içi ile iki kaşının arasına vurdu ve bedeni yaşam doldu...

Görüyorsunuz ki gümüş kordon kopmuş olabilir, ne var ki titreşimler..."

Bu rüyada ölüm ve can gerçeği konusunda üstün bilinç düzeyinden bilgiler veriliyordu. Kızlara düşkün ve ölmüş babasının etkisinde kalmış biri, yaşamında önem verdiği kızları ve babasını son kez gördüğü yatağı gördü:

"*Şimdi güzel kadınların olduğu bir vizyon görüyordum, her biri değişik renkte giyinmişti... Ne var ki kadın değildiler, ışıktılar aslında, onları ruhsal varlıklar olarak yorumladım. Önümde sıraya dizildiler... Babam olarak bildiğim özel bir parlaklık daha vardı...*"

Cayce, rüya görenin "Sınır Plan"a yükseldiğini ifade etti.

"*Sonra kardeşim: 'Işıkları neden söndürmüyorsun?' diye sordu. Dediğini yaptım ve babama baktım. Ben yatağın baş ucunda, o ayak ucunda duruyordu. Fiziksel şeklini tanımama rağmen, daha önce gördüğüm gibi değildi. Bir insan değil, daha çok güneş renginde bir ışıktı...*"

Işık, rüya görenin kendi üstünbilincinden gelen yol göstericiliği temsil ediyordu, onun

gösterdiği şeye güvenilmeliydi.

"Gözyaşları içindeydim ve babamın yanında acı içinde ağlıyordum. Işık göz kırptı ve aklımda bir sürü şey çaktı. Şöyle: Ağlamakla iyi etmiyordum, bundan babama hayır yoktu. Ağlama yerine neden onunla konuşmuyordum ki?...

Ona: 'Seni seviyorum' dedim. Işık gene göz kırptı ve düşündüm: Belki sözden anlamıyordur. O zaman ellerimi dudaklarıma götürdüm ve bir çocuk gibi ona öpücük gönderdim. Dudaklarımdan da fısıltı halinde: 'Seni seviyorum' sözleri döküldü. İşte o zaman ışık babamın kafa şeklini aldı ve: 'Ben de seni seviyorum oğlum' dedi.

Sonra ışık bana yaklaştı, (yatakta durduğum yere) ve bir paket açtı. Açılan paket kağıdının içinden babamın el yazısını görüyordum. Yazılanları seçemememe rağmen, yazısını tanımıştım. Duygularım yoğunlaştı, gerçekten de babama çok yakındım..."

Rüya gören varoluşun dördüncü boyutuna; ölümötesine geçmişti, orada babası ona yardım edebilir ve işleri anlayabilirdi:

"Sonra paket kağıtlarını içindeki kutuyu gördüm. Kutuyu babam açtı, içinden dört ciklet çıktı. 'Birini al' dedi. Aldım, tadı çok güzeldi, çiğnerken bir tane daha almamı söyledi. Onu da aldım. Geriye iki tane kal-

mıştı..."

Bu üst düzeydeki varoluşu bizzat kendisinin yaşaması, çiğnemesi ve hazmetmesi gerektiği gösterilmişti ona. Böyle rüya tecrübeleriyle, onu anlamasına imkân yoktu.

'Beni izle!' dedi babam. Ve ışığı duvarda gördüm. Bir ayna yansımasına benziyordu, düzdü, önce düşündüğüm gibi yuvarlak değildi, ne var ki bir şekil vardı. Bilinçli halimle duvardaki o ışığın simetrisini hatırlayamıyorum, bunu yapabilmek isterdim. Şekli nasıldı?.... Işığı, babamın ruhunu düşünerek yatıyordum..."

Sonra rüya gören, ona adıyla hitap eden bir ses işitmişti, ona üstünbilincinden ya da en iyi beninden seslenen, daha önce de duyduğu o ses:

"'*Babanı izle' dedi. Yataktan kalktım ve ışığı izledim, duvar boyunca kaydı. Havada, şekil olarak, odadan odaya geçti ve sonunda mufağa girdi. Sonra izini kaybettim... Babamı, onun ruh ışığını arayarak, karanlıkta kalmıştım...*"

Rüya gören, ölümün ötesindeki yaşamın gerçeğini ve daha üst düzeydeki varoluşları tekamül ederek, yükselerek yavaş yavaş öğrenmek zorundaydı, kendisini ya da benliğini terkederek... Ancak o zaman bulabilecekti: "Arayın ve bulacaksınız..." Rüya sürüyordu:

"Bir partiden dönüyordum, ama sanki bir köşkün çayırlarından dönüyor gibiydim. Kardeşim, eşi ve ötekiler partideydiler. Hala babamın ruh ışığını ve rehberliğini arıyordum. Herşeyden önce de, eşimin rüyasında gösterilen şey vardı aklımda: Babam bana dört boyutlu varoluşun sırrını verecekti. Bunu herşeyden çok arıyordum..."

Ne var ki, rüya gören ölümden sonra yaşam sihirine ihânet ediyordu. Bu yüzden daha sonraki rüyalarında azarlancak ve düzenli bir yaşam sürmesi ve haccına devam etmesi söylenecekti:

"Sonra partiden getirdiğim viski şişesini boşalttım ve alkolün buharını kokladım. Bir ses: 'Böyle bir atmosfer içinde babanı asla bulamazsın' dedi... Tekrar karanlık odadaydım, babamı arıyordum..."

Rüya gören aşırı içkinin ruhsal algılamayı nasıl öldürdüğünü ve yorucu partilerin yaratıcı enerjisini nasıl aradığı yönden farklı bir yöne sürüklediğini görüyordu. Başkalarına ve kendisine daha yararlı olması için, sosyal ilişkilerin anlık dürtülerinden daha iyi şeyler aramaya ihtiyacı vardı. Aşağıdaki bölüm bunu gösteriyordu:

"Ama o sıra birşey oldu. Baktım, çıplaktım ve zarif hareketlerle uçabiliyordum. Başkaları da bunu yapabiliyorlardı. Önce onları izledim. Zarif hareketlerle oraya-bura-

ya heryere gidip gelebiliyorlardı. Bunların ruhsal varlıklar olduğunu düşündüm. Uçuşları da evrensel güçlerini gösteriyor olmalıydı. Ne var ki fiziksel aklım onları insan şeklinde görüyordu, aksi halde anlayamayacaktım... Bu insanlardan biri başüstü düştü, ama hemen doğruldu ve gene hoş bir şekilde uçtu. 'Bak' dedi ses, duyuları olan bir varlık değil, canı yanmadı."

Ben de uçmayı denedim ve başardım, zarif bir şekilde uçmak harika bir şeydi. Ne var ki bunun için yapmam gereken şeyler ve başarmam gereken bir amacım olmalıydı."

Rüya görenin değişimi ve hızlanması ölümle temasın ilk nedeni idi. O da öteki gelişmiş insanlar gibi (rüyada uçan varlıklar) gelişip üst realitelere ulaşabilirdi.

"Bir evin çatısından içire girdim, içeride soygun yapan adamlar vardı. 'Hayır, diye bağırdım, buradaki yaşam öylesine güzel ve sizin için öyle şeyler var ki dağarcığında... Bu yaptığınızın hiç bir anlamı yok.' Sonra, üzerinde durduğum ip merdivenden parmağımı onlara doğrultarak: 'Çalmayacaksın, öldürmeyeceksin, zina yapmayacaksın, yalancı şahitlik etmeyeceksin, komşunu kendin gibi seveceksin' dedim.

'İki yüzlü' diye bağırdılar bana, 'sen bunları yaptın mı?' Ve beni evden kovaladılar. Panik içinde başka bir eve kaştım. Bir silâh

buldum, bir masanın ardına geçerek gelmelerini bekledim. Biri içeri girdi, ona arka arkaya ateş ettim... Giren son günlerde kaybettiğim bir dostumdu. Gece yemeği smokini içinde bana yaklaştı, güldü ve 'bir daha eteş et, vur beni!' dedi."

Rüya gören iyi yaşanmamış bir hayatın nasıl korku getirdiği, bu korkunun ölüm öncesi ve sonrası yaşamının gerçeklerine insanı nasıl kör ettiğini görüyordu. Bu korku insanı körcesine bir ölüye ateş ettirebilirdi. Ne var ki rüya gören arkadaşının gülerek söylediği gibi ateş etmek zorundaydı. Gene de, tüm yaşam enerjisini iyi amaçlara konsantre etmeli, hedeflemeliydi, panik içinde başkalarını mahvetmeye değil... Çünkü rüya gören bilgi alıyor ve bu bilgi sadece sözlerinde kalıyordu. Yaşamı buna aykırı idi, o yüzden iki yüzlülük yapıyordu.

"Smokinli dostumla bir masaya oturduk. Bana komik bir öykü anlattı. ikimizde gönülden güldük..."

Espri, ebedilik prespektifinden bakıldığında, bazı insan davranışlarının komikliği idi: Bir hayale ateş etmek gibi... Rüya gören için biraz gülmek vaktiydi, çünkü kahkaha ve sevinç her durumda gerekliydi.

"Gene babamın varlığını hissettim. Onu önceki gibi görmüyordum, ama hissetdiyordum. Ses 'Chicago Milwaukee 69-75' de-

di..."

Son kısım demiryolu hisse senetleri için bir ögüttü. Rüya yaşamdaki yaratıcılığın, ölümden sonraki bulma yaratıcılığından farklı olmadığını gösteriyordu. Hisse senedi hareketlerinin yasası esasta, ruhsal, fiziksel ve ahlâkî yasalarla aynıydı. Aynı kaynak ve Verici'den çıkıyorlardı. Bedensiz varlıklardan değil, Bütün Hayatın Rabbi'nin kendisinden...

Bazen rüyalar ölülerin hayrına da görülebiliyordu. Bazen bir ölü, hâlâ yaşadığını bildirmek isterdi. Babasıyla olan canlı tecrübeyi anlatan rüya gören ölü büyükannesiyle de buluştu. Rüya ölülerle temasta çoğu zaman olduğu gibi, güzel bir hava içinde başlıyordu:

"Bir adada birlikteydik. Eğleniyor ve bir şeyler planlamaya çalışıyorduk. Güzel bir melodi duydum, geri kalan şeyler kaybolmuş gibiydiler. Ve odada, önümdeki bir tabut içinde, babamdan bir gün önce ölen anneannem yatıyordu. Mutluluk içinde önünde diz çöktüm. Yalnız yüz ve sırtını görebiliyordum. Kollarımı boynuna doladım. Ağlar gibiydi, daha çok büyük bir sıkıntı içindeymiş gibiydi. 'Hiç biriniz yaşamamı istemiyorsunuz' dedi 'Böyle bir şeyi nasıl söylersin" derken onu öpmeye çalıştım. Ama daha çok sıkıldı.' 'Annen yaşayıp yaşamadığıma aldırmıyor' diye yanıtladı. Ona daha sıkı sarıldım ve yanıldığını söyle-

dim, ne var ki aldırmadı."

Bu gerçek bir temastı. Ve bir ikazdı. Bedensiz bir varlıkla çok sık temas varlığı üzebilirdi, çünkü onu neşeli yolculuğundan geri tutardı bu davranış. Ne var ki burada çağırısını anlamadıkları ve duyamadıkları için anneanne üzüntü.halindeydi.

Bir genç adam da bir süre önce canına kıymış olan kaynatasını görmüştü. Rüyasında bir ses yorum yapıyordu: "O dünyanın en huzursuz adamıdır." Sonra rüya gören yemek için ağlayan kendi bebeğini görmüştü. Bebek, ölü adamın rehberlik ve ruhsal destek için açlığını canlandırıyordu. O ruhsal tekamülde bir bebek gibiydi henüz. Ertesi gece de bir huzursuzluk ifadesiyle birlikte adamın sesini duydu. "Huzur arıyorum, diyordu, buradan ayrılmak ve orada ailemle birlikte olmak istiyorum." Bu da gerçek bir temastı ve rüya görene hala dünyaya bağlı bir bedensiz varlık olan kaynatasının nasıl duaya muhtaç olduğunu gösteriyordu. Tekrar dünyaya dönmek istemesi de, o plandaki dersin öğrenildiğini ifade ediyordu. Ne var ki dünyaya gelen bir ruh, son dersini de dünyada öğrenmek zorundaydı. Çünkü dünyada irade, öteki planlara göre, daha farklı ortaya konulurdu. Dünya planında iradeyi kullanmak çok daha zordu. Bu yüzden dünyada başarmak esastı.

Ölü ve diriler arasındaki ilişki bazen neşeli olurdu. Çünkü bazen ölüler, yakınlarının kor-

ku ve üzüntüden kurtulması için, ölümün nasıl birşey olduğunu göstermek isterlerdi. Böyle bir ilişkinin gerçekliğini keşfederken bir hanım, öte yandaki kardeşi tarafından öylesine çimdiklendi ki, korkudan bağırdı. Biri de başparmağının çekilmesini istedi ve bir daha da korkudan bir şey isteyemedi. Bir rüya da, beyin kanserinden ölmüş bir hanımın beyninin içine götürdü ve ona, geldiği zaman, ölümün nasıl bir huzur getirdiğini gösterdi. Gene bir rüya, bir canın ölümünden sonra yaşadığının farkına vardığında, neler hissettiğini ve bedeninle toprak altında olduğunu anladığında, pislik içinden nasıl ışığa çıktığını gösteriyordu.

Tüm bu rüya tecrübeleri, şunu kanıtlıyor: Ölüm de yaşam gibi, normal bir haldi. İnsan için önemli olan; uyanıklılık ve yaratıcılığının ve tanrısalla olan ilişkisinin doğumdan sonra ne ölçüde varolduğu idi. Ama dünya yaşamı da değerliydi. Can, yaratılış ve Yaratıcı konusundaki derinliğine duyguyu ancak dünyada bedenlenerek kazanırdı. Dünya enkarnasyonları olmayan melekler, bu derinlemesine duyguyu asla tatmamışlardı.

Cayce de, bazen bedensizlerden yardım alıyordu. Böyle bir tecrübeyi hastanenin açılışından bir kaç ay önce yaşadı. Ölmüş annesi başkası için yaptığı bir okumada konuştu. Cayce ilişkiyi bir rüya olarak hatırladı, ne var ki odada bulunanlar sözleri duydular. Annesi

ona "kardeş" diye hitap ediyor ve onunla hastahane girişinde kendi anısına düzenlemeyi düşündüğü çeşme ile ilgili olarak konuşuyordu:

"Annem burada: 'Kızkardeşine henüz yazmadın, kıracaksın onu' diyor. 'Kardeşlerine yaz, konuş onlarla. Hepsi katılmak isteyecekler ve senin gibi düşüneceklerdir. Ve bir süre sonra herşey yoluna girdiğinde, annenizin sizinle birlikte olmasına sevineceksiniz.'"

Yıllar sonra evinde, okumaları muhafaza için, ateş geçirmez bir oda yapılırken şu tecrübeyi yaşadı:

Okuma odasındaydım. Sahip olduğumuz kayıtları koruma ve bunun çareleri üzerine sohbet ediyorduk. Birden bir "usta" göründü ve "huzur seninle olsun!" dedi, sana yardım etmeye çalışanlar için kayıtların korunmasında sana yardımcı olsunlar diye dua et, çünkü onlar da bu işin parçasıdır. İster bir kiremit, ister bir kiriş, ister bir kasa koysunlar, işte payları olması için fırsat tanı."

Gene biri şu ilgi çekici rüyayı görmüştü:

"Babam, bir bakıma, içtiğim puro ile ilgili bir şeyler anlatıyordu..."

Babası puro tiryakisiydi. Rüyada "sevinç, doyum ve hoşnutluk" vardı, çünkü baba oğul iyi aroma üzerine sohbet ediyorlardı. Baba ve

öteki bedensizlerin oğulla işbirliklerinden hoşnutluklarını gösteriyordu bu. Daha sonraki aylarda baba oğluna uyanıkken ve uykudayken yardım için bedensiz uzmanlar topladı. Cayce bu işbirliğinde oğulun itaat etmesi gerektiğini söyledi. Ne var ki rüya görenin yakınları kuşkucu ve düşmanca davranıyorlardı. Onu kınarlarken şu rüyayı gördü:

"Sanki bir yere kayıtla gidiyordum ve orada Usta (Mesih İsa) bakıyordu.

Gücümün yettiğince bağırdım: 'O'nun gibi olabiliriz, bunu kanıtladım! O'nun gibi olabiliriz, bunu kanıtladım!' Ne var ki, hiç biri beni dinlemiyor ve inanmıyordu...

Bakkal dükkanına benzeyen bir yere girdim ve Mesih gibi bakan birini gördüm. Belki oydu, belki değildi, ama Mesih gibi giyinmişti ve daha gençti. Bir kadın bana: 'Muhteşem bir insan değil mi?' dedi. Ben de O'nun gibi olabileceğini söyledim. 'Oh' dedi, 'sen O'na benzemiyorsun. Yumuşak, mantarımsı bir insansın.'

Ona Mesih'i göstermek için döndüm. Ona gösterdiğim kutunun üzerindeki bir resimdi. Ama O oradaydı, O'nu gösdüğüm resimlerden tanıyordum. Bu kez yaşlı, sevimli, gerçeğe olan inancından ve insanlığın kardeşliğinin yayılmasından vazgeçmeyen biriydi...

Dükkan tezgâhına gittim oturdum.

Tezgâhın gerisinde bir adam vardı. Mesih gibi olmak için yere çökmüş, herşey için Tanrı'ya şükrediyordu...

Başımı ellerimini arasına aldım ve acıyla bağırdım. 'Buram yanıyor', derken kalbimi gösteriyordum ve bu sanki duyduklarımı başkalarına anlatmamdaki yetersizliği gösteriyordu ve O'da bunun acısını duyuyordu.

Dedim ki: 'Burada, dünyada başkalarına gülünç oluyorsak, gerçeğin, doğrunun faydası ne ki?' Ve kendimin gülünç bir şekilde mesajıma ağladığımı gördüm: 'O'nun gibi olabiliriz, bunu kanıtladım' Sonra gene O'nu gördüm. Şükürle dua ederek diz çöktüm ve ağlayarak dedim ki: 'Ta canım yanıyor' Sonra bir ses, O'nun sesi olabilirdi, konuştu ve dedi ki: 'Gerçeği öğrenmek için tekrar dünyaya gelecekler. O zaman diz çökecek ve ibadet edecekler.'"

Herkes O'na benzeyebilirdi. Ne var ki rüya aynı zamanda rüya görenin kendini gereğinden fazla önemsemesinin öldürücü tehlikesini gösteriyordu. Bu şekilde gülünç oluyordu bir bakıma... Ayrıca rüya Mesih'ten gelen bir mesaj gibi görülebilirdi. Rüya gören neredeyse "Kutsalların Kutsalı'na girmiş, Güçlü ve Hikmetli Plan'dan, güç ve hikmet almıştı. Bu rüyasıyla Eski Filistin'in başkentine bakan Mesih'in ağlayışına anlam verebilirdi: "Ah! Kudüs, Kudüs?... Seni ne kadar toplamak iste-

dim, civcivlerini kanatlarının altında toplayan anaç tavuk gibi.... Ama sen toplanmıyorsun!" Mesajı yoldaşlarına ulaştırmaya karar veren biri için sadece bir yol vardı: O'nu, Usta'yı arayanlar için duada olmak. Ancak o zaman O'nu bulabilirlerdi, beden, akıl ve ruhun güç ve kararlılığını da elbette...

Cayce'in gruba aktardığı en önemli mesajlardanbiri de ruhsal yetenekleriyle başkalarına kendi görüşlerini kanıtlamaya çalışmalarının yanlış olduğu idi. İnsanlar gerçeği bizzat keşfetmeye davet edilmeliydi, bu tür bir tavır ise gösteri ve zorlamalardan uzak olurdu. Aynı Hz. İsa'nın öğrettiği gibi "Hiç bir işaret" verilmeyecekti. İnsanların akıl ve gönülleri başka şekilde kazanılırdı: Onlarla paylaşılan yaşamın kalitesiyle, örnek olarak ve onları düşündürerek...

Daha sonraki bir rüya da "bunu kanıtladım"ın yorumunu getirdi.

"İçinde birçok insan olan ve bir adamın uyumakta olduğu bir odaya girdim. Uyuyan E. Cayce'a benziyordu...

Pan Petrolium hisseleri ve petrol için üzülüyordum. Aynı zamanda öteki insanlar öğüdümü bekliyorlardı. Dedim ki: "Uyuyan adamla konuşmam babamla olduğu gibi değildir. Onunla tek söz etmeden onun konuşabilir, oradan, rehberden öğüt alabilirim."

Rüyasında bedensiz babasından aldığı hisse senediyle ilgili ve diğer öğütler için öğünüyordu. Bu öğütler ona uyuyan Cayce yerine, doğrudan babasından geliyordu. Yardım ettiği insanları da küçümsüyordu: "Bazılarında öğüt alacak anlayış yoktu." Sonra rüya değişiyordu:

"Paçavralar içinde bir oğlan içeri girdi. Üzüldüm ve elimi başına koyarak dedim ki: "Seni içeri alacağım ve seveceğim' o sıra içeri çocuğun babası izlinimini veren biri girdi, çocuk beni ona gösterdi. 'Oğlunuzu alıp bakmak istiyorum' deyince adam: 'Eğer sağlığım yerinde olsaydı ona ben bakardım' cevabını verdi, sonra bana, felçli kolunu gösterdi. Çok üzüldüm ve adamı iyileştirmek için gücümü (rehberimle konuşarak) kullanabileceğimi düşündüm. Gene uyuyan adamla, sonra bu insanlarla konuşur ve anlayabilecekleri bir dilde anlatabilirdim. ..

Sonra büyük mağaza vitrini gibi bir yerde uyumakta olan adama döndüm. Orada bir kalabalık toplanmıştı ve vitrinin gerisindeki bu olayı inceliyorlardı."

Uyuyan adam, zihinsel, kozmik ve ruhsal güçlerin faydalı olmak için birleştiği bir yerde okuma yapan Cayce'i temsil ediyordu. Mağaza vitrini bu bilginin verildiği yeri gösteriyordu. Vitrin olması da o yerin herkese açık olduğunu sembolize ediyordu. Rüyalar yo-

luyla da, uyanık durumla bağlantıları olan zihinsel, kozmik ve ruhsal güçlere erişilebilir ve insanın tüm varlığının yararlanacağı bilgiler alınabilirdi. Rüyalarda öğrenilip yapılacak işler vardı. Gene rüyalar, insanların birbirine ulaşması için iki yol gösteriyordu.

Birincisi; vitrinde uyuyan adamla temsil ediliyordu. Herkes anlayışı ölçüsünde ondan yararlanabilirdi. Onda "sır" (anlık anlayış) ve "akılüstü" öğeler vardı.

İkincisi ise; baba ve çocuk olayında idi. Burada rüya gören merhamet ve yardıma özendiriliyordu. Gençler hakkında eğitim ve bilgiyle, kötürüm ve sakatlara, ruhsal ve fiziksel olarak sıkıntıda olanlara yardım edebilir, daha da iyisi onları evrensel güçlerle, Tanrısal olanla ilişkiye geçmeleri için hizmet ederek bu yolu gösterebilirdi.

Ölümden sonraki yaşamı anlama ihtiyacını duyanlar da, eğer ararlarsa, bunu kendi rüyalarında bulabilirlerdi.

Örneğin, ölmüş koca, dolandırıcı bir yöneticiden mülkünü yeniden talep edebilmesi için, dul eşinin rüyasına girmişti. Bir kaynana, bazı dostlarına karşı uyanık olması için bir rüya göreni ikaz etmişti. Rüya görene rehberlik yapan bir ölü baba, eğer oğlu kadınlarla oyalanmaya devam ederse, öte planda yapacağı yardımı, rehberliği kesmekle tehtid etmişti. Rüyasında ölmüş amcasıyla güreş tu-

tan birine, rüyasında bilmeden "sınır ülke"ye kaydığını ve orada amcasıyla mutlu saatler geçirdiği söylendi.

insan hazır olduğunda ve onları hafife almadığında bu tür rüyaları görebilirdi. Ve elbette insanları sağlıklı bir sevgiyle sevip, onlara hizmet ederse bu rüyalardan daha çok yararlanırdı... Böyle rüyalar her zaman kişinin büyümesi için ya da somut hizmette bulunması için gelirdi. Genele hitap eden rüya mesajlarından da şüphe edilmeliydi, çünkü ölülerle sağlıklı ilişki bu biçimde işlemezdi.

Ayrıca bu tür rüyaların görülebilmesi için, insan öte dünyada olan yakınına yardımcı olmaya ya da onun yardımını alabilmeye hazır olmalıydı. Bunun dışında, eğer onlarla ilgili olarak duyduğu suçluluk ve üzüntü duygularını çözümlemişse ya da onları affedebilmişse onları görebilirdi. Aksi halde bu duyguların varlığı nûfuz edilmez bir engel oluştururdu.

Son olarak da, insanın yaşamı kapanmak üzereyse ve oraya yolculuğa hazırlanmanın vakti geldiyse, ölüm sonrası yaşam rüyalarına girer, öte tarafta olanları görürdü. Böylece öte taraftaki yaşama hazırlanırdı.

ENKARNASYON RÜYALARI

Yaşayan "ölü"lerden biri de rüya görenin bizzat kendisi olabilirdi: Rüya gören rüyasında başka yaşamlarından birinde kendisiyle karşılaşabilirdi.

Bu tür rüyalar iki şekilde gerçekleşirdi. Birincisinde (oldukça az olağandı bu) bir zamanlar olduğu haliyle, geçmişten bir sahne hatırlanırdı. İkincisinde ise, geçmiş yaşamdaki bir plan şimdi yaşanmakta olan sahnede sergilenirdi.

Aslında (bir anlamda) insan geçmiş yaşamını geride bırakmaz, bir ölçüde ve değişik zamanlarda, onları yeniden yaşardı. Genelde, yaşanan günlük hayatın olayları oyuna davet ettiğinde, rüyalar geçmiş yaşamın olaylarını sahneye çıkarırlardı. Böyle rüyalar, rüya göreni ve olayı yaşayanları çağdaş giysiler içinde gösterirdi. Böylece geçmiş yaşamın mirası, aynı bu yaşamdaki çocukluk motifleri gibi, yeniden sahnelenir ve bazı rüyalar da ikisini kombine ederdi.

Bu durum, şimdiki ve geçmiş yaşamdan kaynaklanan rüyaları ayırd etmeyi bir ölçüde zorlaştırır. Ne var ki bu ayrım o kadar da önemli değildir. Önemli olan, rüya görenin

rüyanın istediği biçimde davranmasıdır. İster tek bir, isterse de bir düzine yaşamdan gelsin, bencillik yenilmeli, sevgi verilmeli ve gene verilmelidir.

Cayce'in gördüğü bir rüyada bir hanım arkadaşı haydutlarca kaçırılıyor, bunun üzerine o da çete reisini vurup hanımı kurtarıyordu. Kendisine yeni ilişkilerinde hanımın "koruyucusu, öğretmeni, rehberi, yönlendiricisi" gibi davranması gerektiği söylendi. Çünkü geçmiş yaşamdaki birliktelikleri bu türlü olmamıştı. O rüyadaki insanların çağdaş giysiler içinde olması da, Cayce'in yapacağı işin bu çağda olduğunu gösteriyordu.

Bir başka rüyasında da, oğluyla kavga ettiğini ve oğulun evi terkettiğini gördü. Bu olay, Eski Mısır'daki hayatında yaşanmıştı. Şimdi hem kendisi hem oğlu, öfkelerine hakim olmayı ve dillerini tutmayı bilmeliydiler.

Bir hanım eşini elde tutmak için çekici kadınlarla yarıştığını gördü. Bu hanım eski yaşamında güzelliğiyle erkekleri etkilemiş, onları denetimine almıştı.

Bir bey de rüyasında kardeşinin kendisine hücum ettiğini görüyordu. O da önceki yaşamında kardeşinin dinî misyonundan kuşku duymuştu.

Güneyli bir centilmen havalarında olduğu için ikaz edilen biri, daha önceki yaşamında

bir kraldı.

Sürekli olarak güç ve mevkii sahiplerince rededildiğini gören biri, daha önceki yaşamında nûfuzunu baştaki bir önderin sürgün edilmesi için kullanmıştı.

Sık sık eşi olmayan bir kadınla sevişirken basıldığını ve rezil olduğunu gören biri, çok geçmişte olmayan bir yaşamında sefahat hayatı sürmüştü.

Rüyalarda geçmiş yaşamın gerçek anıları da görülebilirdi. Böyle rüyalar tipik gece senaryosu biçiminde değil, rüya görenin günlük sorunlarına odaklanmış canlı olaylar şeklinde görülürdü. Örnek olarak Cayce, hastahanesi kapatılıp satılmadan önce şöyle bir rüya görmüştü:

"Sanki ateş ve kül yağarken Sodom'dan kaçan Hz. Lut ve ailesinin yanındaydım. 'Geriye baktığı için tuz sütununa dönmelerinin sebebi gerçekten (gökten gelen ateşin) sıcaklığından geçmeleriydi. Ve hepsi bununla sınanmışlardı... Ateşten geçtim..."

Gerçekten de bir zamanlar Cayce, orada, Lut ile birlikteydi. O korkunç tecrübede aileye eşlik etmişti. Olayı yeniden görmüştü, çünkü yoldaşlarıyla başka tür bir "ateşten" geçecekti şimdi. Yanmaktan kaçıp kaçamayacağı, davranış ve aktivitelerine bağlı olacaktı. Hazır olmak için de Kutsal Kitap'da anlatılan

öyküleri incelemeliydi.

Bir Yahudi iş adamı şu şaşırtıcı vizyonu gördü:

"Yazmaktan korkuyorum! Vizyon hala ürkütüyor beni. Ölmekte olan Hz. İsa'nın vizyonunu gördüm... Bir buçuk yıl sonra başka birşey oldu...

Hz. İsa ve o şey bana 19 yaşında ölen Firavun'u, Tutankamon'u, hatırlattı. Bu üçünün ne ilgisi var, bilemiyorum!..."

Bilmeceyi içine dönerek çözebilirdi. Böyle eski yaşam anılarını yüzeye çıkarmak için, rüya görmek zorunda değildi.

Rüya gören, bir zamanlar Hz. İsa'ya çok yakın olmuştu. Ev halkındandı ve o korkunç şoku yaşamıştı. O zamanlar genç bir insandı ve "Ustası" olarak Hz. İsa'yı kabul etmek için, bir buçuk yıl düşünmüştü. O sıralar 19 yaşındaydı. Çok düşünen bir insandı, eski kültürleri inceliyordu. Tutankamon'un güçlü bir etkisi olmuştu üzerinde, özellikle ayrılmış bir ev halkını bir araya getirişi etkilemişti onu. Filistinli gencin acılı yaşamı rüyasıyla bugüne geldiğinde, düşüncelerindeki Firavun'u da getirmişti peşinden. Şimdi Hz. İsa üzerine yaptıkları kavgalarıyla bölünmüş bir ailenin içindeydi. Daha derin gerçekler için, yüzeyde görünenlerin ve bağların ardına bakmalıydı. Bu yüzden rüyası, onu yüzyıllarca geriye gö-

türmüştü.

Geçmiş bedenlenmeleri, ölümden sonraki yaşamın araştırılması kadar önemliydi. Bu amaçlı bir araştırma daha çok başkaları ile ilgili olduğunda ilginç olurdu, çünkü uyanık halde olanlar evlerinin, benliklerinin ve akıllarının bölünmesine pek izin vermezlerdi. Geçmiş yaşamların bilinçsizce kurcalanması beraberinde böyle bir tehlikeyi getirirdi.

YAŞAMI RÜYALARLA YÖNLENDİRMEK

Hiç bir şey yapmadan, sadece olayların önünde sürüklenmektense, yanlış bile olsa, bir şeyler yapmak daha iyidir. Çünkü insan en iyi bildiğini yapmak temeli üzerine harekete geçtiğinde, görünüş ne kadar uygunsuz olursa olsun, insanın içinde ve dışındaki yardımcı güçler devreye girip, onun gelişim serüvenindeki yolunu düzeltirler.

İnsanın yapacağı, sadece elinden geleni yapmaktır. Daha sonra atacağı adımda ona yardım edilecektir. Çünkü iş başında insan yaşamının açılıp gelişmesine rehberlik eden iki güç vardır.

İlk güç insanın kendi içindeki (can denilen) yaratıcı enerji kıvılcımıdır. Bu güç ona Yaratılış'ta verilmiştir ve insan bu yüzden Yaratıcı'nın kendisi kadar büyük bir sevgi ve yaratıcılık potansiyeli

Öteki güç, evrenin her yanında varolan rahmet, sonsuz varedicilik, incelik ve bilgelik Ruh'udur. Bu Ruh vakti geldiğinde, insanda kendini arar ve insan içinde iyi olan ne varsa, büyütüp geliştirir.

Rüyalar insanın yaratıcı gücüyle ona yardımcı olmak isteyen öteki güçlerin buluşmasında son derece önemlidir. Tanrı'nın insandan ne istediği sorusuna cevap arayan bir borsacı unutulmaz bir vizyon görmüştü. Rüya, görenin günlük yaşamına odaklanarak başlamıştı:

"Tren istasyonu gibi bir yerdeydim ve şeker satın alıyordum. Her şeker kutusu için bir Dolar ödedim, herbirini iki Dolar'a satacağımı düşünüyordum.."

Rüya gören kendi işini yapıyordu. Senet alıp satmak ona dünyanın ihtiyaçları ortasında şeker gibi lüks, fazladan bir iş olarak görünüyordu, ama gerçekte bir zorunluluktu.

"Şeker kutularını arabaya taşırken bir kadın ve bir çocuk gördüm. Bir çok paket yüklenmişlerdi onlar da. Yardım etmek gereğini duydum. 'Benimkileri arabaya taşıdıktan sonra, size yardım edeceğim' diye seslendim. 'Peki diye yanıtladılar, dışarıda bir arabamız var, pek uzakta sayılmaz, oraya varmak zor değil.' İyi giyimliydiler ve bir arabaları vardı. Taşıdıkları şeyler radyo piline benziyordu."

Mevcut çevresinin ona izin verdiğinden daha fazla yardımcı olmak, hizmet etmek istiyordu. Ne var ki kadının kendine yardımcı olmayı onaylaması, yapacağı en iyi hizmetin insanın içinde olan en iyiyi bulması için yapı-

lacak hizmet olduğunun ikazıydı. Bunun bir bölümünü çok iyi bir borsacı olarak başarabilirdi. Sonra gerektiğinde, radyo ile sembolize edilen mesajlar verebilirdi. Günlük yaşamda görev yolunu yürümek ve bu yolun "vaadettiği" ilahî birliği bulmak zorundaydı. Rüyanın daha sonraki bölümü bunu ifade ediyordu:

"Çalışmaya koyuldum. Pek hoş olmayan, rutin bir işti yaptığım. İnsanın statüsünü düşüren bir iş gibiydi. Ne var ki "Vaad"i hatırladım: O'na yükselecektim ve bu vaaddeki mutluluğu bulacaktım. Çalışırken sevinçten şarkı söylemeye başladım..."

Rüya daha sonra günlük iş yaşamına dönüyodu. Aynı işi yapmakta olan bir arkadaşı, borsada komik işler yapıyordu.

"Yukarıdaki bir odada L. ile oturuyordum. Sanki bir müzik aleti çalıyordu. Sonra bana Hupmobile hissesi alıp almadığımı sordu."

Yaptığı işin çevreye uyumsuzluğu, rüya görene o hisse senedi konusunda bir ikazdı.

"Hayır, dedim, o senetten istemiyorum.

Yığınlarca Hupmobile hissesinin satıldığını görüyordum. Tomar tomar şeritler halinde basılıyordu. Tanesi 21-22 Dolar'a satılıyordu.

Hemen on hisse almak için atıldım, ne var

ki siparişi veremiyordum bir türlü. O zaman telefona uzandım. Borsadaki katip telefonu elimden çekti ve: "Bu sizin işiniz değil, sipariş sizin için ben vereceğim" dedi ve dediğini yaptı. Geri dönüp L.'nin yanına oturdum, gitar ya da banjo gibi bir şey çalıyordu."

Rüya görenin sipariş verememesiyle vurgulandığı gibi, şu sıra hisselere yaklaşmamalıydı. Bunun yerine mantığını kullanarak gelişimi izlemeliydi. Durum ümit verici olduğunda da, onay için bilinçaltına baş vurmalıydı. O zaman gereken cevap sunulurdu.

"Sonra kendimi evde gördüm, eski oturma odamızda. Uptown'daki evimize benziyordu.

Radyo çalışıyor annem, erkek kardeşim ve ben zevkle diniliyorduk. İkisi radyodan çıkan medodilerle dansediyor, ben oturduğum yerden dinliyordum. Sonra radyonun ayarı bozulur gibi oldu. Ayarlamaya çalıştım ama başaramadım. Bir makaranın çevresine tel sarıp bunu radyoya bağladım, böylece kusursuz ayarı bulacaktım. Yapılmalıydı, yapılabilirdi, olabilirdi ama vazgeçtim ve gene yerel istasyonlardan birini dinlemeye başladım..."

Yaşamını en yüksek değerlere ayarlayarak ve onlara uyum sağlayarak şimdi sahip olduğundan daha büyük rehberliği elde edebilir-

di. Asla vazgeçmemeliydi, yardım her zaman gelebilirdi.

"Sonra hizmetçi içeri gidi. 'Ön kapıya yakın olmanız gerekiyor' dedi. 'Çünkü Tanrı gelebilir, içeri böyle girecek.' Kardeşim ve annem ona pek önem vermediler. Ben hemen sevinçle ilgi gösterdim ve ileri doğru yürüdüm."

Hizmetçi teblig edici idi, çünkü "Efendi olacak olan, herkesin hizmetçisi olmalı" ve "Küçük bir çocuk kadar" saf olmalıydı ki, cânı gönülden hizmet edebilsin.

"Sonra hizmetçi seçkin ziyaretçiyi ilân etti, Tanrı bizi ziyaret ediyordu. Giriş holüne yürüdüm, kapıya doğru koştum. Yarı yolda Tanrı ile karşılaştım. O'na doğru atıldım, kollarımı boynuna doladım, O'nu kucakladım. O da bana sarıldı..."

Müsrif Oğul Meseli'ne benziyordu burası. Baba (Tanrı'yı simgeliyor) yıllar sonra gene müsriflikten herşeyini kaybetmiş. O'na dönmekten başka çaresi kalmamış oğlu ile buluşuyordu. Bu benzeyiş rüya görenin kendi babasına duyduğu derin saygıya dayanıyordu. Bu büyük saygısı doyayısıyla babası başka rüyalarda da "Gökteki Baba"nın ilk pırıltısı olarak görünmüştü.

"Sonra Tanrı'yı inceledim. Uzun boylu, sağlam yapılıydı. Saçları kesilmiş ve traş olmuştu. Kahverengi bir kostüm giymiş, gri

bir derbi şapka takmıştı. Bakışlarında zekâ ve incelik okunuyordu, gözleri derinliğine bakıyordu. Çok sağlıklı, boylu poslu dikkatli ve kibâr, haklara saygılı ve içtenlikliydi. Yorgun, üzüntülü ve romantik bir hali hiç yoktu. Tam birlikte çalışmak istediğiniz insandı. Bir iş adamı ya da sanayiciye benziyordu, rahibe asla değil...

Hoş gelmişti ve ben O'nu görmekten mutluydum. Bu dik duruşlu hoş adam (sıradan biri değil) Tanrı İdi!"

Gördüğü, Hz. İbrahim'in düzlükdeki şehirler Sodom ve Gomora'nın yok edilişi sırasında gördüğü türden bir vizyondu. Ne var ki rüya Tanrı'yı görünüş, konuşuş ve giyinişiyle, yani herşeyiyle bir insan olarak gösteriyordu. Böylece rüya görenin bilincinde, benliğini bütünlüğüyle kendisini sunduğunda, Tanrı'nın dilediği insanın gerçekleşmiş imajı uyanıyordu. Yani Tanrı'ya benzer insanın imajı... Bildirildiği gibi: Bütün insanlara kendinden bir parça vererek "insanı kendi süretimizde varettik" denmişti. Ve o gücün itişiyle insan Tanrı'ya benzeyebilir, O'nunla bir olabilirdi.

Rüya yaratılışla ilgili cüretli bir vizyondu, insanı kaderindeki Tanrısallığa ulaşma ve birlikte varetme durumuna yükseliyordu, ama herşey olmak demek değildi bu... Tanrı herşeyde olduğu gibi, herşeyin de dışındaydı... Ama örnek hiç de garip değildi, çünkü "Pey-

gamberler" bile dünyada bedenle gözükmüşler ve insanla bir arada yaşamışlardı; irade, güçlü ve kaynakları "en büyük güçten" almalarına rağmen...

Ne var ki bu otomatik bir vaad değildi. Seçim ve gayret insanın elindeydi. İnsana Benliğini sunan Tanrı'nın güç, kuvvet ve tezâhürünü tanımaktan alıkoyan, onu kör eden, ayartan şeyleri insan bir yana bırakmalımıydı bunun için.

"İçki dolabının yanından geçiyorduk, ağzı açıktı. Tanrı içine baktı, ona dolabı gösterdim. Ne var ki O'nun göründüğü gibi normal bir insan değil, Herşeyi Bilen Tanrı olduğunu unutmuştum. Görmesi için kapakları ardına kadar açtım. Ona içkilerimi gösterdim, özellikle kokteyl için kullandığım cini... 'Hasta olduğum zaman...' dedim. Tanrı: 'İyi gelir!' diye gülerek sözümü tamamladı."

Sadece yasayı çiğnemek, iki yüzlülük, aldatmak ve düşkünlük insanı Tanrı'dan koparan şeyler değildi. Rüya gören "gösterilen büyük sevgiyi" ve belli edilen büyü güç ve kuvveti kaybetmeye neden olan "düşünce eksikliği" ve "dönüp kendine bakma ve kendi eksiklerini görme ve bunları düzeltmeye çalışma gerekliliği"ni sergiliyordu ayrıca, bunları yapmamak da insanı Tanrı'dan koparır da.

"Misafir salonuna doğru yürüdük, radyo

hâlâ çalıyordu. Annem ve kardeşim onu dinleyip tatlı vakit geçiriyorlardı. Tanrı'yı onlara tanıtmak istedim, ne var ki O'nu tanımışa benzemiyorlardı.

Ebette O'nu tanımazlar, diye düşündüm. Önce O'nun birçok insanda belirdiğine inanmıyorlar ki! Ve O, bu insanlarda olduğu gibi, bedende görülebilirdi. Eğer öncekilere inanmıyorlarsa, bugünküne nasıl inanabilirlerdi?

İçimizdeki gerçek kusursuzluğun (şu ya da bu kişide) ortaya çıkmasını, Tanrı olarak belirmesini nasıl anlayabilirlerdi ki?...Bu yüzden O'na aldırmamışlardı."

İnsan sonsuzluğa ayarlandığında, insanın içindeki tanrısallığı tezâhür ettiren, harekete geçiren güç öylesine büyüktü ve Tanrı gayretle O'nu arayanları mükâfatlandırırdı. Bu ödül O'nun yarattıkları için, canlılardaki O'nun Benliğinin, insandaki O'nun parçasının ve O'nunla bir olmak için duyulan büyük sevginin doğal sonucuydu.

Bu ödül belirsiz, soyut bir ödül değildi. Somuttu ve hemen gerçekleşen bir şeydi, çünkü o herşeyden haberi olandı; "düşen bir yapraktan" bile...

"O'nunla konuşmak için koltuğa oturdum. 'Daha çok çalışabilirsin' dedi. Tam cevap verecektim ki, birden O'nun herşeyi bildiği düşüncesi uyandı. Sözünü uysalca kabul

ettim. 'Daha çoğunu yapabilirsin' diye devam etti.

'Hup motorları nasıl gidiyor?' diye sorduğunda, pek iyi gitmediğini söyleyemedim galiba. 'L.'nin satın aldığı, onun tavsiye ettiği hisseler değil mi bunlar?' diye sordu. Onayladım. 'Son zamanda yaptığın herşey kapitalini yükseltiyor değil mi?' dedi, baş parmağını anneme doğru yönelterek (parayı annenden ödünç almıştım. 'Hemen hemen' diye yanıtladım. Sonra Tanrı radyoya doğru baktı. Radyoyu inceleyerek bakıyordum ki Tanrı kayboldu..."

Rüya görene bu yalın yolla nereden başlaması gerektiği gösteriliyordu. Radyo nasıl bir insanla başkasının mesaj iletişimini mümkün kılıyorsa, herşey; iyilik, kötülük, feryatlar, yakarılar (sınırsız güçlerle) da öylece yücelerdeki Baba'ya ulaşırdı.

Rüya gören bu vizyonun ışığı altında ilgilenmeliydi hisselerle. Ve Bir Olan'ın Tek Olan'ın hizmetiçisi olarak kendini kontrol etmeliydi. Ne var ki çoğu zaman benliğinin körlüğü yüzünden, göremeyen bir hizmetçiydi o. Herşeye rağmen düş kırıklığına uğramamalı, radyo sembolüyle gösterildiği gibi, kendini ayarlamalıydı. Çünkü "vaad" O'nun, tüm iyilik ve kusursuz yeteneklerin Vericisi'nin emirlerini yerine getiren sadıklara yapılmıştı. Vermek için hazineler O'nundu, daha da fazlası O'nundu. Tüm bir yaşamı çiçek açtırabi-

lirdi, çünkü biz O'nda yaşıyor, hareket ediyor ve O'nda varolabiliyorduk, varlığımız O'ndan dı...

Bu rüyayı gören, bir ara başkalarına küçümseyerek baktı ve aşağıdaki rüyayı gördü:

"*Yatakta döndüm, önümde bir mermer heykel duruyordu. Bana göre sağda duruyordu ya da yatağın sağındaydı. Başı yoktu, Yunan Tanrısı Zeus gibi... Korktum, ne var ki akıl yürüttüğümde heykelin tavanda gördüğüm ışıkların yansıması olduğunu düşünüp rahatladım. 'Sadece ışıkların yarattığı bir imaj bu' diye kendime yeniden güven verdim. Ne var ki hem heykel, hem de ışıklar oldukları yerde duruyorlardı!...*"

Işık ve heykel birbirleriyle bağlantılıydı, Tanrısal güçleri ve maddi sonuçlarını temsil ediyorlardı. Sonuçta, hangi ad konulursa konulsun, her insan en iyi bildikleriyle Tanrısalın heykelini meydana getiriyordu. Tek olan gücün gerçeğinin bilinmemesi de başsız heykelle temsil edilmişti. Herkes evrendeki En Büyük Güç'ü maddî olarak biçimlendiriyordu. Oysa bu konuyu ne kimse tam olarak idrak edilebilir, ne de bu konuda kesin hükümlere varabilirdi.

İnsan kendi kötülüğüyle, kendini ve başkalarını inciten vesveselerle cenge girmeliydi. Bunları bulmak güç değildi, çünkü "önceden bildirildiği gibi" dünya planında üç şey ruh-

sal yanı görmesini engellerdi; "gözden taşan gurur, zayıf yaratılmış beden ve şöhret tutkusu." Bu üçü insanda korku ve kuşku yaratır, bakış açısını bulandırırdı. Aynı daha sonra rüya görenin yeni vizyonunda olduğu gibi:

Vizyon:

"Belli bir zamanda belli bir yerdeydim. Derin derin Tanrı'nın yarattığı olayları ve harikaları düşünüyordum...

Bu gücün Tek Ben'den uzak biçimsel görünüşlerini hayal ediyordum. Bergson'un dediği gibi, kişisel beden ve maddi olaylar olarak...

Kendi yaşam tecrübelerimi de bu biçimde gördüm ve daha önceki iki rüyamdaki dış görünüş ve iç oluşlar için mutluluk duydum.

Sonra, görünüşe göre, iç gücün bilinç ve bilgeliğini temsil eden ve benim sınırlı bilgimin tümüyle farkında olan bir kız havaya doğru bir taş attı. Taş akan yıldız gibi gökte kaydı ve havadaki bir hayvana çarptı.

'Ummadığı bir şeyle karşılaştı' dedi, bana dönerek. Bak, taş da öyle... Havadaki hayvana çarpınca yere düştü. Hayvanlar iki tane idiler ve ikisi de kafese girmişti. İğrenç yılanlar gibi, karınlarının üzerinde sürünüyorlardı. Baş ve boyunları güçlü

dragonlar gibi, yukarıya dikilmişti. Kıvranıp duruyorlar, kafeslerini de birlikte sürüklüyorlardı..."

Dragonlar insan ihtiraslarını ve hayvansal enerjiyi temsil ediyorlardı.

"Kıza ve başka nesnelere yaklaştılar. Tehlikeli görünüşlerine rağmen, ona sanki zarar vermiyorlardı.

Aslında korku benim içimdeydi, iğrenç olarak niteleme yorumu benim içimdeydi... Onların içinde aslında iyilik vardı, çünkü birden iğrenç hayvanlar güzel küçük çocuklara döndüler. Özgürce gülüyor ve mutluluktan dans ediyorlardı....

Gücü, iç itişi, yaratıcı özü temsil eden kızla birlikte evdeydim. Ya da bu güç benim içimdeydi; daha küçük boyutlarda herşeyde varolan bu güç benim bilinçaltı benliğimdeydi.

Ben evdeydim ve benim biricik güzel dostumun orada olduğunu biliyordum. Ama henüz onun hakkında öğrenmem gereken çok şey vardı ve o bana bir ders verme kararındaydı. Bir vizyon şeklinde beni şaşırtmak için planladığı dersi gördüm, görünüşte ise, planın farkında değildim.

Evin merdivenlerini tırmandı. Bunu yaparken kızın birine: 'Ona bir sürpriz yapalım ve birşey öğretelim' dediğini duy-

dum. Arkam dönüktü. Odaya girdiğimde, bulmayı umduğum güzel kız yerine çok çirkin ve dehşet verici karanlık bir yüzle karşılaştım ve korkudan düşüp bayıldım.. Uyandığımda, o gene güzel bir kıza dönüşmüştü. Çekiciliğiyle, cesaret vererek ve gülerek üzerime eğilmişti. Ruhumu tanıyarak mutluluk duydum, gene de korku duyuyordum."

Korku insanın tecrübe ve enerjilerini çarpıtırdı. Korku ve bencillik insanın cehennem dediği şeyi yaratırdı, çünkü bunlar varlığı Tanrı'dan koparırdı. Rüyalarda zaman zaman gördüğü o kız yasaları ona öğreten gerçeğin gücünü temsil ediyordu.

İnsanın ihtirasları (yapılanlara bağlı olarak) canavar, oyuncu, iğrenç ya da çekici olabiliyordu.

Cayce'a değişik sembollerin geçtiği, yüzlerce cinsel rüya anlatılmıştı. Yasal olmayan bir ilişki yaşamak isteyen biri rüyasında kendini bir domuzu kovalarken gördü. Başka bir rüyasında da bir kapak açılmış ve düştüğü yerde bacaklarına karmaşık bir tel yığını sarılmıştı. Yanlış ilişki ve tuzağa dolaşma anlamına geliyordu bu rüyalar.

Başka biri kendini oyun oynarken gördü, oyunda belli izlere iğneler giriyordu tıpkı bir plakta olduğu gibi... Belli sonuçları olan belli bir ilişkiye girmişti.

"Bir diğeri kendini sekreteriyle bir bataklıkta gördü. Kadın onu bataklığın dışına doğru itmeye çalışıyordu. Beceremeyince, 'beni de aşağıya çek' demişti."

Anlam açıktı, rüya gören dürüst bir yaşam sürmeliydi. Sekreteri ile ilişki kurmaktan vazgeçmeliydi.

Eşinden uzak duran bir kadına, kendi sorununu kendisinin çözmesi, kendini haklı çıkarmak için okuma istememesi ihtar edildi.

Soyu sopuyla gururlanan birine bencilliğinin tehlikesi işaret ediliyordu: "Yüksekte giden" bir tren, rayının üzerinde tehlikeli bir şekilde salınırken, o umutsuzca eşine sarılmıştı.

İnsan rüyalarda gösterilen şeyleri yapmak için zaman ayırmalıydı. Örneğin rüyada görülen tiyatroya, dostlara gitmeli, okumalı, tenis oynamalı, geziye çıkmalıydı...

Gruptakilerden biri rüyasında Hz. İsa'yı görmüştü. Ne var ki rüyada Palm Beach İsa'dan daha güçlü bir etki uyandırmıştı. Bir sayfiye otelinde zengin dostları önünde entellektüellik gösterisi yaparken O'nu yitirmişti... Rüya yorum gerektirmeyecek kadar açıktı. Aynı kişi daha sonraki bir rüyada iki köprünün önüne geldiğini gördü. Biri alçak, biri yüksekti. Geçmek için sürünmesi gerekmesine rağmen alçak olanı seçiyordu, çünkü ona daha aşinaydı... Rüya, önüne iki geçit, iki ya-

şam şekli koyuyordu.

Seçim elbette dünyadan elini eteğini çekmekle, dünya zevkleri arasında değildi. Servet ve mevkii, son amaç olmadığı, hizmet için bir araç olduğu sürece, sorun yaratmazdı.

Biri bir dostunun evinin son moda taş kaplamasına zarar verdiğini gördü... Düşünceleriyle gerçekten son zamanlarda samimi olduğu bu dostunu kıracaktı. Ne var ki eğer gerçeği belirtirse, yaptığı hasar sürekli olmayacaktı. Çünkü taş kaplamalı olsa da o, ev (gönül) Tanrı'nın yeriydi. Burada ev insan gönlünü simgeliyordu.

Biri kendini bir okyanus gemisinin kaptanı olarak gördü... Ünlü olmak ve arkadaşlarının önüne geçmek istiyordu. Biri aynı tutkuyu daha değişik biçimde gördü: Elinde bir radyo anteni, tüm kentte bir şeyler yaratmaya çalışıyordu. Oysa insan yoldaşlarına uyum içinde olmanın yollarını göstererek daha iyi hizmet verebilirdi.

Ruhsal yeteneklerini geliştiren biri, rüyasında Cayce'ı transa soktuğunu ve onu ciddî bir tehlike içinde bırakıp gittiğini gördü. Bir yandan da, partideki dostlarının hipnotize olmuş bir insanın garip görüntüsünü görmelerini istemiyordu... Rüya gören, görünüşteki sahte sevgisiyle gerçek yeteneklerini geliştirme arasında bir ayrım yapmalıydı artık.

Bir adam bilgiyi köpek şeklinde gördü, kendisini ısırıyordu. Bazıları gerçeği güzel bir kadın şeklinde gördüler, merdivenlerden iniyor ve bir barda duruyordu, ne var ki zaman zaman çirkinleşiyor ve buyurucu taleplerde bulunuyordu. Cayce de, hastanesini kaybettiği sıralarda bilgeliği bir yılan şeklinde gördü. Yılan, onu uzun bir sopa ya da asâ ile kovaladıktan sonra, konuşuyor ve artık kendisine zarar vermeyeceğini söylüyordu. O sopa, Tanrı'ya sadık olanlara verilirdi.

BAŞKALARINA HİZMET

Biri rüyasında bir küçük çocuk gördü, onu bir kanoya bindirmek istiyordu. Ne var ki bir şeyler adamı engelliyordu... Kendini gerçeğe adamadan hizmet etmenin imkânsızlığını görüyordu. Bu olmadan, insan ne denli hayranlık duyup, niyet etse de işleri yalnızca sözle yürümezdi.

Bir iş adamı rüyasında, kendi hobilerinden söz ederken kardeşinin sıkıldığını gördü... Bu bir ikazdı. Eğer insan başkalarının ilgisini istiyorsa, önce onlara ilgi göstermeliydi. Bu yüzden önce kendinin değil, onların sorunlarına eğilmeliydi.

Ruhsal konuları inceledikçe, kendini büyüklük fantazilerine kaptıran biri rüyasında step yapan, şarkı söyleyen kızlar gördü... Onlar uyum içinde ve birlikte çalışmayı sembolize ediyorlardı. Başkalarıyla birlikte çalışmayı, uyumu öğrenmedikçe, gelişimi ilerleyemezdi. Cayce de çalışma grubuna okuma yaparken benzer bir rüya gördü. Okuma yapıyordu, Hz. İsa'nın yüzü karşısındaydı. Gruptan herbirine verilen mesaja göre, yüzü farklı ifadelar alıyordu... Bu ifadeleri inceleyerek, işbirliği istediklerine ya da istemediklerine

göre her bir grup üyesine yardımcı olabilirdi.

Hristiyan ve Yahudiler arasındaki o eski sürtüşme zaman zaman rüya malzemelerinde de ortaya konuldu. Bir Yuhudi kendini kaliteli bir elbise mağazasında gördü. Ne var ki giysiler tükenmişti. Mağazanın sahibine ihtiyaç duyduğu elbiseleri nereden bulacağını bildiğini söyledi. Kusursuz malları olan, ama daha aşağı statüde Doğu Yakası'ndaki bir dükkanda... Dükkanlar sırasıyla Yahudi ve Hristiyanlık kurumlarıydı. Tanrısal gerçeğin verilmesi gereken yerlerdi. Oysa verecekleri şeyler için ortaklık kurmaları gerekirdi. Ne var ki modern çağımızda insanı olgun kişiliğine yaklaştıracak olan değişiklikler dinden ve devlet politikasından gelmeyecekti. Burada ve dünyanın başka yerlerinde verilen bilgilerle insanlık yeni bir çağa hazırlanacaktı.

Zengin biri yazdığı bir kitap yüzünden işini ve sosyal statüsünü kaybettiğini gördü... Kitap ve sunduğu düşüncelerle birlikte yaşaması söylendi. Kendini fakir görmenin, gerçekten hizmet etmenin "herşeyini insanlara vermek" demek olduğunu görüyordu. Dünyada orta sınıf denen insanlar, bütün ulusun en ağır yüklerini taşırlardı. Böylece birgün "sıradan insanlardan bütün hamuru mayalayacak olan o maya, o özsu" çıkacaktı.

Başkalarına gerçek hizmet evde başlardı. Biri rüyasında hamile eşinin üçüz doğurdu-

ğunu gördüğünde ona, birle birin toplamından üç çıktığı söylendi. Evlilikte sinerji ilkesi geçerliydi. Sadece ana-babanın bir çocuk meydana getirmeleri şeklinde değil, eşlerin birbirlerini birçok şekilde tamamlaması ve kişisel yeteneklerinin toplamından daha fazla iyilik yaratmaları şeklinde de...

Aile ilişkileri soyut şeyler değildi. Rüyasında annesinin tokatlanmış suratını gören birine, ailedeki dış görünüş uğruna annesinin gönlünün hiçe sayıldığı söylendi.

Başkalarına hizmet insanın kaderindeki esas tayin ediciydi. Ne var ki hizmet ve uyum elele gitmeliydi. Uyumsuz hizmet işe yaramayan iyilik gibiydi. Hizmetsiz uyum ise, insanı şişirir ve sonunda felç ederdi. Çünkü "Bilmek ve yapmamak" günahtı.

Bir rüya gören bir yıldır rüyalar üzerine çalışıyordu:

"William James'in "Dini Tecrübelerin Türleri"ni okuyordum. Üzerime anî bir titreme geldi. Kalbimin her atışını, sinirlerimin her seyrini hissediyordum. Güçlü bir titreşim bedenimin her zerresini harekete geçirmişti. Hatta oturduğum sandalye bile hareket halindeydi. Ve ben tümüyle uyanıktım...

"Ben"in kutsamasının, "ben"le olan ilişkisinin ve "iç ben"inin etkisinin fiziksel sonuçlarını yaşıyordu. Bu tecrübe insan gelişiminin değişik çağlarında yaşanırdı, bazıları şöyle

yaşamıştı:

Swedenborg: İnceleme yaparken.

Sokrat: Derin düşünce anlarında.

Budha: Ormandaki tefekküründe maddî dünyanın fiziksel görüntüsü içinde, herşeyin boşluğuna yani, "Nirvana"ya ulaşmıştı. Birliğinin bilincine ermişti.

Bu tecrübesiyle rüya gören Kutsal Kitaplar'da anlatılan o varlığı o birliği anlık da olsa yaşamıştı. Çünkü "kim olursam olayım, ruhum senin Ruh'una tanıklık eder"di. Bu sevinç, ruhsal realitenin bu titretici duyguları asla aldatmaca değildi. Çünkü somut meyvaları vardı. Bundan böyle sadece insanın kaderi konusunda daha büyük bir içgörü kazanmayacak, ayrıca günlük yaşamlarında yardımını arayan insanlara hizmet etmesini de bilecekti.

Bu yükselme insana yeni bir özgürlük duygusu verirdi. Ne var ki bu özgürlük ona bazı bağlar getirecekti. Kendisine ihtiyacı olanlara bağlayacaktı onu. Bu uyum büyük hatalar da yapsa, insanı temizler ve yenilerdi; ta ki ruhu bir çocuğunki kadar saf olana kadar...

Aynı kişi hisse senedi tahmininde bir hata yaptı, o ve arkadaşları binlerce Dolar kaybettiler. daha sonraları bu büyüklükte bir kayıpları olmadı, ne var ki bu şekilde içten gelen rehberliği daha iyi izlemesini öğrendi. O gün-

lerde gördüğü bir rüyada iki kelimeyle kendini suçlamıştı: "Benim hatam". Dürüstçe yapılan hatalardan korkulmaması gerektiği söylendi, niyet iyi olduktan sonra mesele yoktu. İnsan kendini suçlamadan yürümeliydi, çünkü öteki türlü yürüme insana zarar verirdi.

Huzursuz edilmiş bir iş adamının gördüğü rüya şöyleydi:

"Bir adam benim de içinde bulunduğum bir grup insana yaklaşıyordu. Otel lobisi gibi bir yerdeydik. Bize iyice yaklaştığında bir dedektif görünüşündeydi. Ne var ki daha yakına geldiğinde onun 'Hz. İsa' olduğu duygusuna kapıldım."

Bu minik rüya, büyük bir olayı, yeryüzündeki Tanrı yolunun şeklini anlatıyordu. O, otel lobisindeki kalabalıktan çıkıp gelebilir, insana gelen insan şeklinde olabilirdi. Böylesine sıradan görülebilirdi. Ne var ki herkesi, her grubu, kitleleri, kalabalıkları değiştirirdi, eğer ciddiye alınırsa elbette... O'nun yolları başlangıçta sınırlı görünebilirdi, ama öyle değildi. O, insanları kurtarmaya gelecekti. Çünkü o "kurtarıcı" (Mesih) idi. Çoktandır bekleniyordu. Rüya gören de yoldaşlarıyla birlikte, aynı şekilde ve aynı amaçla yürüyebilirdi, elbette bu yolu seçerse...

Aramaya başlayan bir insanın göreceği rüya, eğer anlama ihtiyacı içinde ise, yaratılışın bütün kapılarını açabilirdi ona. Böyle bir rü-

yayı hastahanesi ve üniversitesi kapatılırken bizzat Cayce gördü:

"Bir at gördüm. 20 yıl önce ölmüştü aslında.

Bir tepeye tırmanıyordu. Çıkabilmesi için ipini çözdük ve açtığı izlerin ardından onu takip ettik. Atın yeni nallanmış olmasının iyi olduğunu söyledim. Böylece yürümemiz ve tırmanmamız için net izler bırakacaktı..."

At Tanrısal mesajın taşıyıcısıydı. Ne var ki belli bir zaman içinde bir tek adım atılmalıydı. Eğer izler takip edilirse, nerede bir adım atılacak, nerede durulacak bulunabilirdi. Sadece yeni nalların açtığı izler değil, Elçi'nin kendisinin de (her insanın önünde yürürdü o) emin ve sürekli adımlarla yürünecek izleri vardı. Bu eski at imajı ona bir vaadde bulunuyordu; Bu vaad yerine gerçekten getirildi; birçok okuma yapıldı ve birçok insan eğitildi...

Bu sıradan rüyada bir ebediyet gizliydi aslında...

VII
SONSÖZ

Görüldüğü gibi, rüyaların dili çoğu zaman semboliktir. Aşağıda genelde bu kitapta geçen bazı sembollerin anlamını, ayrıca rüyaların diliyle ilgili bazı açıklamaları özet halinde bulacaksınız. Rüya yorumuna ilk adımda, bu bilgiler önemlidir. Bunlardan yararlanarak rüya yorumuna başladığınızda ve kitapta sıkça vurgulandığı gibi, rüyalarda sizden isteneni yerine getirdiğinizde, rüya yorumunda giderek ustalaştığınızı, gerçeğe yaklaştığınızı göreceksiniz. Ve gene şaşırarak göreceksiniz ki, rüyalar başlangıçta, genelde sizin yorumlayabileceğiniz cinsten olacak. Bunun için de, kitabın tekrar tekrar okunması, en azından bölüm bölüm okunması ve temel gerçeklerin benimsenmesi gerekecek. Bu da rüya yorum yasalarının gerçeği ve gereğidir.

İşte size özel olarak yararlı olacak bilgiler. Ama şu yasayı da unutmayın: Rüyalar bir şeyle birçok şeyi ifade ederler, öyleyse yorumlayabildikleriniz, başlangıçta rüyanın sadece bir bölümü, bir yanıdır.

Beyaz at ya da beyaz sakallı olgun kişi: Üst benimiz, aslımız. (Verdiği mesajlar çok önemlidir).

Mezar üstünde çiçek: (Çiçek sayısı kadar) zaman içinde, o kaybettiğimizin rüyamızda gö-

receğimiz haberi.

Çiçek: Mesaj, haber, buluşma, görüşme

Çiçeklerin dile gelmesi: Bilinçaltının açılımı, bilinçaltından gelen mesaj.

Deniz, okyanus: Tümü bilgi olan Tanrısal gerçek.

Rüyada ses: Bilinçalıtının ikazı, mesajı.

Dıştan bir ses: En yüksek benimizin mesajı.

Yeşil Bardak: Bedenin ve hayatın simgesi.

Çekilmiş kahve çekmek: Bitmiş bir işi karıştırmak.

Tren: Hayat yolculuğu

Trenle dönüş: Eskiye dönüş, eskiye özlem.

Trenin durması: Yaşamın sona ermesi.

Evin yanması: Öfke ve tutkularla bir yuvanın yıkılması.

Evin içinde ya da dışındaki tehlikeli insan: insanın kontrol altına alınamayan ürkütücü kişiliği.

Fırtına ve şesler: İnsanın fırtınalar yaratan, işleri karıştıran yanı.

Bayılma: Ağır harekete uğrama

Dişlerin dökülmesi: Ağır sözlerle karşılık verme, dedikodu yapma.

lüne inmemesi.

Ölüm: Maddeye bağlılığın ve tutkuların ölmesinin işareti.

Tabut, karanlık yüz: Ölümün sembolü, o insanın yakında fizik olarak varlığının son bulacağı.

Elbise giymek: Yeni bir ruhsal aşama.

Elbisenin dar gelmesi: Yeni ruhsal aşamayı hazmedememek.

Ölmüşlerden gelen ikaz: Uyulması gereken bir uyarı.

Yüzük: Birliğin, birliğe ulaşmanın işareti.

Bilezik: Yeni bir bağ, gelecek olan bebeğe işaret.

Mücevher: Hamilelik

Okula gitmemek: Dünya okulunda gerekli dersleri almamak.

Evlilik, nikâh: İleride yapılacak nikâhın habercisi.

Düğün: Birliğe ulaşma, üst realiteye çıkma, diriliş.

Ölümden söz etmek: İleride olacak ölümün habercisi.

Ağlamak: Acı bir olayın habercisi,

(Manevi olarak) Ruhsal yanın açılması

Bir insanı ölü görmek: O insanın ruhen ölü olması ya da olacağı.

Beyaz renk: Saflığın sembölü.

Sarı renk: ilâhiliğin sembolü.

Mavi renk: Gerçeğin sembolü, görevli olmanın sembolü.

Kırmızı: 1) tehlike 2) maddecilik

Toprakta sürünen hayvan: Henüz uyanmamış olan insan.

Şafak sökmesi: Ruhen uyanmaya yakınlık.

Bir şey yiyip-içmek: Bedenin o maddeye olan ihtiyacının ikazı. (Bedenden gelen uyarılar)

Hastalanmak: Yanlış düşüncelerle bedene zarar vermek.

Felç olmak: Manevî olarak kendine zarar vermek.

Ölmüş annenin ikazı: Kendi öz varlığından gelen uyarı.

Tiyatro: Dünya sahnesi.

Mektup: Yakında gelecek olan mesaj, haber.

Kendini çocukluk evinde görme: Gönlün saf hali.

Balık: Manevi gıda, nasip.

Ayakkabı: Düzgün ve güzelse: İnsanı doğru yolda olduğunun, garip ve çirkinse: İnsanın doğru yolda olmadığının işareti.

Adın birçok kez tekrarlanması: Hizmet için manevî alemin çağırısı.

Evdeki karanlık: Gönüldeki sıkıntı ve karanlık.

Köpek: (saldırıp ısırması): İnsanı kendi nefsi, geri yanı.

Kedi ya da kedigillerden bir hayvan: Nefsin yırtıcı ve saldırgan yanı.

Tanıdık insanlar: İsimleri önemlidir; isimlerin anlamı sembolik bir mesaj taşır.

Serüven: Gelecekteki güzel günler vaadi.

Işık: İlâhi yardım, yol gösterme, yükselme.

Erkek çocuk: Hayırlı bir başlangıç.

Kız çocuk: Aslında hayırlı ama insana kötü gelen bir başlangıç.

Kilitteki anahtar: İdrak açılması, insanın içinde birşeyin açılması.

Gerçek dışı, tatsız rüyalar: Sağlığın tehlikede olduğunu gösteren bedenden kaynaklanan rüyalar.

Domuz yiyen kavun: (gibi gerçek yaşamın tersi görüntüler) İnsanın gülünç halini yansıtır.

Rüyada görülen bir dost:

1. O insanın kişiliğine dikkat çekiliyor (pozitif, özenilecek bir yanına ya da negatif bir yanına).

2. Rüyaya sembolik olarak giriyor, adının anlamı bir mesaj iletiyor.

Ev üzerinde yürüyen örümcek: Yuvayı yıkacak kötülük, ihanet.

Örümcek ağını koparıp atmak: Bir kötülüğü, evilik dışı ilişkiyi koparmak.

Örümceğe dönüşmek: Kötülüğe kötülükle karşılık vermek.

Tepeye tırmanmak: Yaşam yolculuğunda yüksek yere (mertebeye) ulaşmak.

Akar su: İnsan ruhu

Beyazlar giyinmiş insan: Tanrı erleri, insanüstü, arınmış insan.

Kara giyimli insan: Şer gücü, karanlık güç.

Öğretmen: Yol gösterici, eğitici varlık.

Eldiven: Koruma, kötülüğe karşı muhafaza etme.

Boğa: Kızgın ve saldırgan davranışlar, erkeklik gücünde aşırılık.

Kırmızı elbise: Tehlike işareti.

İşlenmemiş cinayetten suçlanmak: Suçu olma-

dığı halde, bir zorluk, bir kötülük yaşamak.

Karanlık odada sönmüş ya da kırılmış ışık: İçteki yol gösterici ışığın sönüşü.

Ateş yakmak: Dikkatleri üzerine çekmek için çalışmak.

Gemide sis içinde gitmek: Görevli yaşam yolculuğunda şaşkınlık, gerçekleri görememe.

İnsan figürleri: İnsanın karakterini karikatürize eden yanlar.

Peçe: Daha iyi anlayış ve gelişimi engelleyen şeyler.

Başka birinin yaptıklarını hissetmek: Olayları insanın, örüş açısıyla görmek.

Akrep: Kötülük

Pencereleri beyaz örtülü ev: O evin sahibinin ölümüne işaret.

Yer altına inen geçit: Mezara girmek.

Patlayıcı depo: Ölüm korkusu.

Uçuşan tüyler: Ailesel problemlerin yok oluşu.

Aletler, alet kutusu: Gerekli araçların bulunacağını gösterir.

Resim: İnsan tahâyyül ve düşünceleri.

Yatakta uyumak: Gerçeklerden habersiz yaşamak.

Uyarıcı türden rüyalar: Tren soygunu, şöförü tarafından soyulmak gibi olaylar ikazdır, tedbir alınmalıdır.

Radyo: Tanrısal gerçekleri insanlara anlatma. Kendini bu mesaja ayarlama.

Tren istasyonu: Dünya yaşamı, insan ilişkileri.

Heykel: O şeyin gerçeğini anlamamak.

Heykelin canlanması: O şeyin temsil ettiği gerçeğin ortaya çıkması.

Tanımadık genç kız: İç güç, yaratıcı öz, Yaratan'ın insanın içindeki parçası.

Yüzü güzel ve çirkin olan kadın: İnsandaki korku dolayısıyla gerçeğin değişen yüzü ve gücü.

Domuz kovalamak: Yasal olmayan ilişki.

Tel yığınına dolaşma: Yasal olmayan ilişki.

Bataklığa düşme: Yasal olmayan ilişki.

Köprü: Gerçeğe varmak için geçit.

Birinin evine zarar vermek: O insanın gönlünü kırmak.

Kaptan olmak: Herkesin önüne geçmek arzusu.

Asa: Hükmetme gücü

Yılan: Vesvese, vesvese veren.

Mağaza, dükkan: Tanrısal gerçeğin verildiği yer.

Bebek: İyilik yaratma, iyilik yapma, hayır.

Otomobil, otobüs gibi vasıtalar: Akıl.

Otomobili iyi kullanmak: Aklı iyi kullanmak.

Kaza yapmak, otomobilin arıza yapması: Aklın iyi kullanılmaması.

Beyaz gemi: Tanrısal görevli insanların birliği,. birlikte hayat yolculuğu, Tanrısal misyon.

Makas: Ölüm ve yaşamı ayıran şey.

Dragon: İhtiras, tutku, hayvansal enerji.

Nehir geçmek, karşı taraf: Yeni bir realiteye geçmek, ulaşmak.

Satranç: Hayat oyunu.

Sigarayı bırakan birinin sigara içmesi: İnsanın koptuğu bir yanlışı tekrar yapması.

Bitirilen okulda tekrar öğrenci olmak: Kopulamayan bir yanlışın insanı tekrar geriye çekmesi.

İmtihana girmek ve başaramamak: İleride yaşanacak olan zor bir olayı aşamamak, başarısız olmak.

İmtihana girmek ve başarılı olmak: İleride yaşanacak zor bir olaydan başarıyla çıkmak.

•

Aşırı ciddî tavır: Dogmatizm.

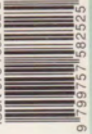
Yüksek bir dağ: Yücelik, ululuk.

Denizde ada: Düz bir yolda insanın karşısına çıkan engel.

At: Tanrısal mesajın taşıyıcısı.

RÜYALARIN DİLİ

➤ Rüyalarınızın ne kadar önemli olduğunu biliyor musunuz?
➤ Ya gerçek rüya yorumunun hemen hemen hiç bilinmediğini? Piyasadaki yorum kitaplarının çoğunun bir esasa, bir gerçeğe dayanmadığını?..
➤ Rüyaların anlam ve işlevlerini biliyor musunuz? Onların bedenin ihtiyaçları, bilinçaltının boşalması, geleceği gösterme, alınan ilaçlar ve içki ile ilgili işlevlerini?.. Karabasanların nedenlerini?..
➤ Ya neden rüya görüyoruz? Rüyalar bazı rüya laboratuarlarının sandığı gibi, bilinçaltının fantazilerinden mi ibarettir? Ya da bilinçaltının sembollerle kendini ortaya vuruşu mudur sadece?..
➤ Ya bilinçaltı nedir? Onun rüyalarla gerçek bağlantısı nedir?
➤ İşte, tüm bu soruların cevaplarını, rüyaların gerçek anlam ve işlevlerini anlatan bu ilginç ve gerçekçi kitapta bulabilirsiniz.
➤ Rüyaların dilini çözmesini bilirseniz, onlar size ışık tutar, sizi size tanıtır ve yol gösterebilirler. Öyleyse, rüyaların dilini öğrenmeye ne dersiniz?

ISBN 975-7582-52-2

ARITAN YAYINEVİ

9.000 TL